

ISRAÏL DE CASUS AVI

GERARD DE VILLIERS TAY

Orijinal adı: LE GARDIEN D'ISRAEL

©Copyright: Libraire Plon/Tay Yayınları
1985 Klodfarer Cad. 16/3 Türbe-İstanbul
Telefon: 522 45 32

**Gerard de
VILLIERS**

SAS

**İSRAİL'DE
CASUS AVI**

TAY YAYINLARI

Türkçesi
Şevket SARAÇ

Dizgi: Pano Grafik / Film: Ruşen Grafik
Baskı: Gündoğdu Matbaacılık
Kapak Baskısı:Seçil Ofset

I. BÖLÜM

Valentina Sevçenko ile sevişen Gregory Skripov son derece yavaş hareket ederek bu güzel anları uzatmaya çalışıyordu. Yatağa yanlamasına yatmış olan genç kadının üstünde ayakkabılarından başka hiçbir şey yoktu. Sesi kısalmış televizyon odaya mavi bir ışık yayıyordu.

Gözleri kapalı, kollarını adama dolamış olan genç kadın Gregory'nin her istediğini yapmasına göz yumuyordu.

Sardi's West'teki akşam yemeğinden sonra Aeroflot'un genç hostesi yatak odasına son derece tabii bir edayla girmişti. Skripov hemen televizyonu açtı. Genç kadın elbiselerini birer birer çıkartırken Sovyet görevli de bir kadeh votka doldurdu, sonra kendisi de soyundu ve yataktaki hostesi seyretti.

Genç kadının vücudu biraz adaleli, göğüsleri ufaktı. Kahverengi dalgalı saçlar sert ifadeli yüzünü çevreliyordu. Kalın dudakları oldukça dikkat çekiciydi. Kadın tamamen soyununca:

— Ayakkabılarını giy, demişti ona Gregory.

Valentina bu emre hiç karşı koymadan uyup adamın yanına uzandı. Uzun süre

sessizce televizyonu seyredip votkalarını içtiler. Bu sırada Sovyet görevli, kadının dikkatli dikkatli kendisine baktığını farketti.

Sonra, Valentina oral sekse başladı. Gregory Skripov ürperdiğini hissetti. Ancak genç hostesin istediği sonucu elde etmesi epeyce uzun sürdü.

Nihayet, Sovyet uyarılmıştı. Sevişmeye başladılar. Kısa süre sonra soluk alışları değişti.

Gregory başını biraz kaldırdı ve göz ucuyla saatine baktı. Gece yarısı olmuştu. Kendisini bekliyor olmalıydılar. Bir anda beyninden vurulmuşa döndü. Eğer hemen toparlanıp bu kadından ayrılmazsa ertesi gün Aeroflot'un 352 sayılı uçuşuyla kendini Moskova'da bulurdu. Ondan sonraki duraksa, bir toplama kampı ya da en iyisinden bir sürgündü. Bu da hayatının kararması demektir.

Tüm dikkatini sevişmeye vererek bir an evvel orgazm olmayı hedefledi. Birlikte olduğu Valentina'yı her zaman Yedinci Cadde'nin köşesinde duran ve çok arzuladığı halde yatamadığı deri mini etekli genç zenci fahişe olarak düşledi.

Sonunda rahatladı ve düşünmeye koyuldu. Valentina Sevçenko'dan nasıl kurtulacaktı? Birleşmiş Milletler binasındaki odasından ayrıldığından beri, V.Şube adamları bir an için bile peşinden ayrılmamışlardı. Tam karşı dairede KGB'nin Cinayet Ekibi olan V.Şube'den iki kişi gece gündüz nöbet tutuyordu. Aslında, bu dairede kendisi gibi Birleşmiş Milletler'de görevli başka bir Sovyet delege oturuyordu. Peşindeki bu adamlar kaçma girişiminde bulunursa hemen olaya el koymak

için buradalardı. Adları Valéry Pavlov ve Oleg Lianin idi. Bunlar Washington'daki Sovyet ekibinin iki resmi görevlisiydi ve New York'a hafta sonunu geçirmeye gelmişlerdi. Ancak, on yedi yıldır KGB'de görevini sürdüren Albay Gregory Skripov böyle palavralara pabuç bırakmayacak kadar deneyimliydi. Tüm bu olanlar Moskova'ya ani geri çağırılışıyla yakından ilgiliydi. Çağırılma sebebi, Andropov'un altı yardımcısının katılacağı özel konferanstı. Ancak Gregory buna inanmıyor ve ilk fırsatta Lubianka'daki hücrelerden birine gönderileceğini biliyordu. "Hainlerde karşı nasıl davranıldığını çok iyi bilirdi. Daha önce kendisi de başkalarını cezalandırmıştı.

— Diğerleri çok mu dikkatsiz davrandı, yoksa bir ihbarın kurbanı mı oldum? diye kendi kendine soruyordu. Belki de bunların yanıtını hiçbir zaman öğrenemeyecekti.

Aslında yanındaki kadın bile korunmasının bir parçasını oluşturuyordu. Aeroflot'un hostesi gibi gösterilen Valentina V.Şube'nin en parlak elemanlarından biriydi. Gregory kadın soyunurken adaleli ve geniş omuzlu vücuduna ve kısa tırnaklarına dikkat etmişti. Bu kadın sevişmek için mi, yoksa savaşmak için mi yaratılmıştı belli olmuyordu. Gregory'ye karşı beslediği aşksa, onu resmi arabasına binene kadar evinde gözaltında tutabilmekten kaynaklanıyordu.

Adam yeniden ateşli ateşli sevişmeye başladı.

— Sarıl bana! Sıkı sıkı sarıl, diye mırıldandı albay.

Genç kadın büyük bir güçle sarıldı.

Gregory onu boğmaya kalksa, diğerleri hemen içeri girerlerdi. Valéry ile Oleg muhakkak dairesinin anahtarını elde etmişlerdi.

Eğer böyle bir harekâtı kendisi idare edecek olsaydı, ne yapar eder anahtarı ele geçirirdi. Birden, sorununa bir çözüm bulduğunu sandı. Tabii gözleri hâlâ eskisi gibi sağlamsa!

Valentina sürekli kalçalarını oynatıyordu, ayrıca kadın sık sık solumaya başlamıştı. Çok duyarlı bir kadındı. Emirle sevişse bile bundan zevk almayı biliyordu.

Birden zevkin doruğuna ulaştığını farketti. Bir daha sevişecek gücü kendinde bulabileceğine emin değildi. Büyük bir paniğe kapıldı. Baskı altındaydı. Bu planının sonu demekti... Başını kaldırıp durdu ve kadının üstünden çekildi. Valentina şaşkın ve mutsuz bir ifadeyle onabaktı.

— Ne var? Ne oldu?

Gregory zoraki bir ifadeyle sırtıttı.

— Hiç pozisyonu değiştirmek istedim.

Genç kadın yüzükoyun döndü ve:

— Bu kötü alışkanlıkları Doğu'da mı edindin? diye alay edercesine sordu.

Gregory Skripov kadının nefis bacaklarını ve kalçalarını süzdü. Tam sevişmeye başlayacaktı ki, aklına takılan bir şey yüzünden donakaldı. Valentina her şeyi nasıl öğrenmişti? Belki de personel başkanlığındaki dosyasında yazılıydı.

— Hayır, dedi albay.

Ayağa kalktı ve kadını bileğinden kavrayarak kalkmaya zorladı.

— Gel mutfağa geçelim.

Bu kez Valentina şaşkınlığını gizlemedi. Adam bir an isteğini yapmayacağını sandı.

Ama kadın her istenilene yapmak için emir almıştı. Üstelik yerde hayvanlar gibi sevişmek daha az acı vericiydi.

Gregory kadını sürükleye sürükleye ana girişin karşısındaki mutfağa götürdü. Mutfakta Altmışıncı Sokak'a inen bir yangın merdiveni vardı.

— Burası çok soğuk, dedi mutfağa giren hostes.

Dikdörtgen mutfakta dört iskemle, bir masa, gaz ocağının yanındaki eviye ve bir tezgâh vardı. Masa pencerenin yanına konmuştu. Gregory etrafa bir göz attı.

— Ne istiyorsun küçük güvercinim, masada sevişmek mi? diye sordu Valentina.

— Hayır, gel.

Kadını eviyeye yaslayarak sarıldı. Uzun uzun öpüşüler. Albay biraz sonra kadının omuzlarına bastırdı. Valentina uysal uysal yere kaydı.

Gregory hostesin oral seks yapmasına aldırış etmeden etrafını dinliyor, her an kapının açılacağını sanıyordu.

Artık kaygılanması gereksizdi. Buluşma saati olarak gece yarısı denmişti, oysa saat bire geliyordu. Acaba kendisini bekleyecekler miydi?

Artık planının son aşamasına geçmeye karar verdi. Valentina'nın dudaklarından kurtuldu ve kadını başı eviyenin altına gelecek şekilde yere uzanmaya zorladı. Eviyeye aralarında hemen hemen altmış santimlik bir boşluk vardı.

— Çok soğuk, dedi hostes.

Yine de Gregory'nin istediği gibi davrandı. Albay onun üstüne yüklendi. Valentina

Gregory'nin bu pozisyonda pek uzun süre dayanamayacağını biliyordu. Adam soğuğa rağmen sık sık nefes alıyordu.

Ateşli ateşli sevişmeye başladı. Her hareketinde genç kadın birkaç santim içeri kayıyordu. Albay bu durumu farketmemiş ve kendini sevişmeye kaptırmış gibi görünüyordu.

— Delisin! Canımı acıtıyorsun! Burası çok sert... dedi hostes.

Skripov cevap vermedi ve hareketlerini iyice hızlandırdı.

Tüm ağırlığıyla genç kadına yükleniyordu. Valentina doğrulmak istedi, ama alnını eviyenin altına çarptı. Gregory sanki artık dayanamayacakmış gibi derin derin soluk alıyordu.

— Dur! diye haykırdı Valentina. Dur.

Albay yanıt vermedi. Hareketlerinden, genç kadın orgazm olacağı kanısına kapıldı. Ancak her harekette biraz daha eviyenin altına giriyorlardı.

Valentina olanlardan hiç zevk almamıştı. Seviştiği adama hem merak, hem de tiksintiyle bakıyordu.

— Sen zırdelinin tekisin! dedi.

Gregory Skripov'un sağ eli sanki kadının yüzünü okşayacakmış gibi hareket etti. Ama kısa bir süre sonra sağ taraftaki çöp bacasının kulpunu kavradı. Kadın albayın yüz ifadesinin değiştiğini çok geç farkettiler. Tam bağıracağı sırada döküm kapak suratına indi ve burnunu ezerek alnını parçaladı.

Gregory kapağı yeniden açıp olanca gücüyle kapattı. Kadının yüzünden kan fişkırıyordu. Skripov'un tüm vücudu titriyordu, ama artık dönüşü olmayan bir yola

girmişti. Valentina haykırdıkça, Gregory deli gibi kapağı bir açıp bir kapıyordu. Sol elini kadının başının altına koymuş dirseğiyle boğazına basarak soluk almasını engellemeye çalışıyordu. Ama, genç kadın hâlâ direniyordu. Bacakları havada savrulurken yerden destek almaya çabalıyor, vücudunu sürekli hareket ettirerek üstündeki ağır yükten kurtulmaya uğraşıyordu.

Kapak yeniden tok bir gürültüyle kapandı. Bu sefer genç kadının üst dudağını koparttı. Kan durmak bilmiyordu. Boğulurcasına öksürüyordu ve yüzü tanınmayacak hale gelmişti.

Gregory bir an için onun direncini hiç yitirmeyeceğini sandı. Sanki saatlerdir bu rezil yerdedi. Kapağı açmak için her doğrulusunda omuzları eviyeye çarpıyordu. Valentina'nın kalbi çok hızlı atıyordu. Genç kadın boğuşmayı sürdürebilmek ve fazla güç harcamamak için bağırımdan vazgeçmişti.

Bir kez daha kapağı kadının suratına indirirken sırtına oldukça hızlı bir tekme yedi ama dengesini kaybetmedi.

Valentina'nın yaşadığını da bu sayede anladı. O kadar sıkmasına rağmen genç kadının boyun adaleleri sapasağlamdı. Üstelik, boğulmamak için bilinçli olarak kanını yutuyordu. Bıraktığı anda hostesin feryadı basacağına ve bunun üstüne Oleg ile Valery'in geleceğine emindi.

Bu sırada duvarda asılı duran metal çubuğa gözü takıldı. Kalem genişliğinde, otuz santim uzunluğunda olan çubuk, büyük ihtimalle boruları temizlemekte kullanılan bir aletti.

Sağ kolu ağır kapağı açıp kapatmaktan ağrımaya başlamıştı. Sol eliyle çubuğu aldı.

Önce kadının yanağına oradan burnuna sürterek nihayet gözünün üstünde durdu.

Gözlerini başka tarafa çevirerek olanca gücüyle bastırdı. Çubuk önce gözü, sonra da beyni parçaladı ve ancak kafatasına gelince durdu. Valentina'dan çıkan sesleri tarif etmek imkânsızdı. Gregory kadının gözüne saptığı çubuğu bırakarak öğürmeye başladı. Altında duran hostesin vücudu cereyana kapılmış gibi titriyordu.

Bu uzun süre sürdü. Ağzı kusmuk dolu olan Skripov da en az kurbanı kadar titriyordu. Birdenbire altındaki vücut hareketsizleşti. Gregory çöp bacasının kapağını açıp bakmaya cesaret edemedi. Valentina'nın öldüğüne emindi. Sovyet kadının gözündeki çubuğa bakmamaya özen göstererek biraz geriledi. Fakat erken doğrulduğu için ensesini vurdu. Az kalsın bayılıyordu. Biraz soluklanmak için bekledi. Artık dengeli yaşamı sona ermişti ve hiçbir şey eskisi gibi olamazdı.

Ayaklarının dibindeki cesede bakmamak için başını çevirdi. Mutfak iyice soğuk geldi. New York'ta insan şubat ayında titriyordu. Eşyalarını almak için koridora fırladı. Bu sırada duyduğu bir gürültü yüzünden olduğu yerde kaldı. Kapı vuruluyordu. Valentina'nın çığlıkları duyulmuştu.

Yeniden titreme geldi, sonra pencereye koştu. Camı açınca buz gibi bir havayla karşılaştı. İkibüklüm yangın merdiveninin sahanlığına çıktı. Soğuk maden ayaklarını donduruyordu, elinde olmadan çenesi atmaya başladı.

Hızla merdiveni indi ve yere bir metre kala atladı.

Tam yere düştüğü sırada dairesinin penceresinden bir çığlık duydu..

Kafasını kaldırıncı Oleg'i gördü. Korna sesiyle irkildi. Tam karşı kaldırımda, yangın musluğunun önünde bir siyah Buick Electra duruyordu. Araba elli metre uzaklıktaydı. Bagajının üstünde kısa ve ince bir telsiz anteni vardı.www.cizgiliforum.com

Gregory Skripov köşeye sıkıştırılmış bir av hayvanı gibi koşmaya başladı.

— Gregory!

Bu haykırış ona kamçı etkisi yaptı. Ses kendisini izlemekle görevlendirilmiş V.Şube adamlarından Oleg'e aitti. Hızlandı. Daha fazla nefes alabilmek için ağzını sonuna kadar açmıştı. Buz gibi asfalt ayağını donduruyordu.

Buick Electra'nın kapılarından biri acildi, ama inen olmadı. Arabayla arasında birkaç metre kalmıştı. Bu sırada sırtının ortasına bir şey saplandı. Silahın soğuk sesi şehrin gürültüsünde farkedilmemişti. Yere kapaklandı.

Arabanın açık kapısından bir adam fırladı ve Gregory'ye doğru koştu. Albay kendisini kaldırmaya çalıştıklarını ve sürüklediklerini farketti. Arabadan bir ikinci şahıs inmişti.

Gregory Skripov bir şeyler söylemek istedi, ama ağzına dolan kan yüzünden başaramadı.

Yarı baygındı. Valentina'nın parçalanmış yüzü gözlerinin önünden gitmiyordu. Burnuna aniden deri kokusu geldi. Arabanın sonuna kadar açık olan kaloriferi sayesinde ısındı. Buick'in kapıları kapandı ve içerden kilitlendi.

Tanımadığı bir ses:

— Haydi, Jim, hareket et. Adam yaralı,

diye bağırdı.

Buick patinaj çekerek hareket etti ve kırmızı ışığa rağmen Birinci Cadde'ye saptı. Çırlıçiplak olan albay arka koltukta kurtarıcılarının birinin dizlerine yatmıştı. Hostesin ölümü onu çok etkilemişti. Derin nefes almak istediğinde sırtına dayanılmaz bir sancı saplanıyordu. Adamlardan biri telsizi açıp heyecanlı heyecanlı konuşmaya başladı.

— Yaralı. Kanaması var. Göğüs boşluğundan yaralanmış. Sinai Hastanesi'ne gidiyoruz. Haber verin.

Yol köstebek yuvası gibiydi. Gregory bir an önce kendini rahat ve sıcak bir yatağa atıp uyumanın özlemini çekiyordu. Sırtındaki yaraya bir mendil bastırıldığını farkettti. Teşekkür etmek istedi, ama hemen bayıldı.

*

* *

Ertesi sabah New York Times dört sütun üstüne şu başlığı atmıştı: "Üst düzeydeki bir Sovyet görevli Manhattan'da garip şekilde yaralandı ve siyasi iltica talebinde bulundu. Anılan kişi, bir cinayetle itham ediliyor."

Yazıda, Sovyetler Birliği'nin Birleşik Devletler'deki delegasyonunun 2 nolu adamı olan Gregory Skripov'un sırtından ağır yaralı olarak bir devriye tarafından 60. Sokak'ta bulunuşu anlatılıyordu. Şu an Sinai Hastanesi'nin yoğun bakım ünitesindeydi ve avukatı Rufus Gardener'e bakılırsa Sovyetler Birliği'ne dönmek istemiyordu. Yazının sonlarına ise Sovyet delegasyonunun bu olayı diplomatın kaçırılması olarak değerlendirip protesto ettiği yazılıydı. Ayrıca söz konusu kişinin bir cinsel sapık olduğu, kaçmadan önce bir Aeroflot

hostesini öldürdüğü iddia ediliyordu.

New York Emniyet Müdürü de Gregory Skripov'un evinde bir cinayet işlendiğini doğruluyor, ama bunun diplomatla bağlantılı olmadığını öne sürüyordu.

Saat on birde bir devlet görevlisi telekslerin başına geçerek hükümetine haberi geçiyordu. Eğer albay isterse kendisine derhal siyasi iltica hakkı tanınacaktı. Haberin sonunda Skripov'un uzun süredir diplomatik görevlerde bulunduğu ve bir muhbirliğin söz konusu olamayacağı belirtiliyordu.

*

* *

CIA'nın Amerika sorumlusu John Krieger telefonunu kapattı ve dudaklarını fincandaki soğuk kahveyle ıslattı.

New York sorumlusunun sesi hâlâ kulaklarında çınılıyordu:

— Beş dakika önce öldü.

Gregory Skripov yaralanma sonucu doğan kan kaybından ölmüştü.

Böylece CIA'nın büyük bir başarısı sayılabilecek olan bir iltica da sona ermiş oluyordu.

Gregory hastanede konuşmuş ve son nefesi bile banda alınmıştı. Burada bazı yeni şeyler ortaya çıkmış, ama bilgilerin tam olmaması nedeniyle birçok şey anlaşılammıştı. Bunları herhangi bir CIA ajanının aydınlığa kavuşturması da imkânsızdı.

John Krieger ağlamak istiyordu. Sovyetler Gregory'nin ölmeden önce neler anlattığını henüz bilmiyorlardı ve gerçeği asla öğrenemeyeceklerdi.

II. BÖLÜM

— Kuşkuluyorlar... dedi Peter Youngblood.

Amerikalı Tel-Aviv plajında ağır ağır giden Land Rover'ı inceliyordu. Bu bir askeri araçtı. Plajın üst tarafında, Samel Herbert Cadde-si'nde, Hilton ile Sheraton arasında birkaç modern bina yer alıyordu. Hava serin olmasına rağmen kumsal kalabalıktı.

— Haklılar! dedi Malko.

Bir ay önce bu plaja çıkan bir Filistinli gerilla yakalanmadan önce otuz dokuz kişiyi öldürmüştü... Yine de insan Sheraton'un bu rahat salonunda yırtmaçlı etekli ve gece kıyafetli kadınları görünce kendini savaştan çok uzak hissediyordu. Şehirde bile omuzlarında Uzi ve M 16 taşıyan seferi kıyafetli askerlerin dışında hava pek gergin değildi. Buranın yemekleri SAS'ın hoşuna gitmemişti. Air France'ın Airbus'unda yediği şaraplı kuzu budunun tadı hâlâ damağındaydı. İsrail Hava Yolları El Al grevde olduğu için Viyana'dan buraya Air France çalışıyordu.

Peter Youngblood onu merakla inceliyordu.

— Demek şimdi "Şirket"imizle işbirliği

yapan prensle karşı karşıyayım, dedi. Methinizi çok işittim. Şatonuz da dillere destan. Langley'de sizi kıskanan çok kişi var...

Yanık teni, Malko'nun bal sarısı gözlerini iyice etkileyici yapmıştı.

— Ceketinizin düğmeleri de çok güzel, nereden aldınız?

— italya'dan.

— Şatonuz nerede? Amerikalı vergi yükümlülerine çok pahalıya patlamış. Herhalde üstünde yıldızlı bir bayrak dalgalanıyordu..

— Tamamı yeniden yapıldı denebilir, ama artık çok iyi bir bakım gerektiriyor... Ne yazık ki, sizinle bir süre daha çalışmam gerekecek.

Üzüntüsünü gizlemeye çalışıyordu. Çünkü uzatmalı nişanlısı Alexandra onun sık sık iş için gitmesinden bıkararak teselliye yakışıklı ve zengin bir İtalyan prensiyle birlikte olmakta bulmuştu. Tam bir fingirdekti.

Peter Youngblood asıl konuya geçmekte hiç acele etmiyordu.

— Aklıma gelmişken sorayım, neden elçilikte buluşmuyoruz? dedi Malko.

Tüm CIA sorumluları gibi Peter Youngblood'un da diplomatik bir görevi vardı: Konsolos yardımcılığı.

Amerikalı sportif fiziği ve kısa kesilmiş kır saçlarıyla Harvard'daki profesörlere benziyordu. Bekardı ve kilo almamak için yalnızca greyfurt suyu içiyordu. Onun bir istihbaratçı olacağı kimsenin aklına gelmezdi. Üç yıl kadar Langley'de CIA'nın Birinci Şubesi'nde başkan yardımcılığı gibi önemli bir görev üstlenmişti.

— İsraili dostlarımız dinlemeye çok meraklılar. Böylesine nazik bir konu için... Burası

daha emin. Maalesef elçilikte "ses geçirmez" bürom yok.

— Onlarla aranız iyi mi?

— Resmen evet. Sürekli irtibatımız var. Fakat birbirimize tam manasıyla güvenmiyoruz. Askeri İstihbarat'taki dostlarım beni Savunma Bakanlığı'nda ağırladıkları halde, Mossad'dakiler bir otel lobisinde buluşmayı yeğliyor.

— Bunun işinizi kolaylaştırması lazım...

— Bilgi elde etmek çok güç. Uydularımız ve silah tüccarlarımız olmasa yanarız...

— İyi muhbirleriniz var mı?

Vereceği yanıtla görevinin sona ermesinden korkan Peter Youngblood tavanı seyretti.

— Muhbirlerin Shin Beth tarafından aldatılmalarından korkuyorum. Gerçek muhbirleriye tanıyamıyoruz. Bazen karmaşık yöntemlerle kimliklerini tesbit edebiliyoruz. Adamların ne derece vatansever olduğunu varın siz tahmin edin. Okuma yazma bilmeyen yaşlı bir Tunuslu olan hizmetçim beni Shin Beth'e ihbar etmiş... Sözde casusmuşum...

— Casus mu?

— Evet. Ona bir kez asker olan oğlunun Lübnan'a gönderilip gönderilmediğini sormuştum...

Casuslar için İsrail hiç de cennet sayılmazdı.

— Genellikle "beyaz" istihbarat önemli. Adamların hepsi yahudi... "Şirket"in sizi gönderdiğine çok memnunum. Kendimi bu işe girebilecek kadar iyi hissetmiyordum...

— Mossad'ın durumdan haberdar olduğuna inanıyor musunuz?

— Pek değil, dedi Amerikalı. Ancak

bilseler bile bunu bize söylemezler. Burada bunu bilen tek kişi benim. Ayrıca bu bilgiyi başkalarına aktarmayacak kadar kuşkucu-yumdur.

Peter Youngblood Malko'ya doğru eğildi ve kuşkulu bir ifadeyle:

— İsrail ordusunun Kurmay Başkanı Zwi Halpern'in bir Sovyet casusu olduğuna gerçekten inanıyor musunuz? diye sordu.

Denizi seyreden S AS hemen cevap vermedi.

İsrail'de Askeri İstihbarat, Mossad, ülke içinde faaliyet gösteren Shin Beth, Özel Polis Birlikleri ve Yabancılar Bakanlığına bağlı İstihbarat Servisi göz önüne alınınca, bu ihtimal insana pek mantıklı gelmiyordu. Bu teşkilatların hepsi karşı haberalmayı engellemekle görevliydi.

Malko İsrail'e gelince, görevinin oldukça güç olduğunu anlamıştı. Burada yıllardır gizlenmeyi başaran ve önemli bilgiler sızdıran bir "Köstebek"i bulacaktı. Ellerine geçen KGB Albayı Gregory Skripov'dan da yararlanamayacaklardı. İsrail Kurmay Başkanı Zwi Halpern'in Sovyet ajanı olduğu biliniyordu. Ancak KGB Ortadoğu sorumlusu ölmeden önce ne yazık ki pek yararlı bilgiler verememişti.

CIA önemli bir haber almıştı, ancak bunu araştırıp gün ışığına çıkartmak yeterli ayrıntılar elde edilemediği için çok zordu. CIA, "Ulusal Güvenlik Komitesi'nin toplantısından sonra Malko'yu buraya göndererek bariz kanıtlar elde etmeye karar vermişti.

Sigarasını içen Peter Youngblood yüksek sesle kuşkulu kuşkulu konuşuyordu. Köstebek bilgileri nasıl aktarıyordu? Askeri sırlar

genellikle çok çabuk aktarılmalıydı. Sovyetlerin İsrail'de yalnız diplomatik temsilcileri var. Zwi Halpern ise, gözü ne denli kararmış olursa olsun, Rumenlerle doğrudan ilişki kuramazdı. Çünkü bu durum çok kısa sürede ayyuka çıkardı. İsraililer telsizleri dinliyordu. Böyle bir şey söz konusu olsa, hemen saptarlardı. Köstebek Kıbrıs'taki KGB merkezine de doğrudan telefon etmiyordu...

— Belki de bilmediğimiz ve son derece gelişmiş bir haberleşme sistemi kurmuşlardır, dedi SAS.

— Dediğiniz gibi olsa, Sovyetlerin Gregory Skripov'un ihaneti anlaşıldığı andan itibaren bir önlem alması gerekirdi.

— O adamların ne yapacağı belli olmaz, çünkü mantık yapıları bizden farklıdır, dedi Malko. "Köstebek" işe yaramaz hale gelinceye kadar ondan yararlanmaya çalışırlar. Bence "Şirket"in İsrailileri durumdan haberdar etmesi ve onların bu işi aralarında halletmeleri gerekirdi...

Peter Youngblood bir sigara daha yaktı.

— Bilmediğiniz bazı şeyler var. Watergate skandalından sonra İsraililer "Şirket" ile irtibatı sağlayan subaylarını haber sızdırdığı gerekçesiyle geri çektiler. Son zamanlarda da bazı terslikler görüldü. Ben buraya geleli dört ay oldu. Benden önceki meslektaşım görevini bitirmeden Ekvator'un Kioto eyaletine atandı ki, bu da bir terfi sayılamaz...

— Bunun sebebi nedir?

— Sedat-Begin toplantısı hakkında herhangi önemli bir bilgi edinememişti. İsraililer her şeyi bizden gizli yaptılar. Eğer onları generallerinden birinin Sovyet ajanı olduğuna inandı-

rabilirsek ilişkilerimiz düzelebilir...

Malko böylesine zor bir görevle çok ender karşılaştığını düşündü.

— Bence İsraililer hakkımdaki her şeyi biliyorlar. Burada bulunmam onları ne tür düşüncelere itiyor?

— Geldiğiniz için pek memnun olduklarını söyleyemem. Hatta uçaktan inmenizin engellenmemesi için bazılarının canını sıkmak gerekti. Kim olduğunuzu çok iyi biliyorlar. Zaten Mossad'a birçok konuda yardımcı olduğumuz için hayati olaylar dışında bize karşı çıkmazlar. Zaten yardım etmeye mecburlar. Jossele olayında Mossad ajanlarının Amerikan topraklarında faaliyet göstermelerine izinvermiştik...

— Burada ne yapmam gerekiyor?

— İki şey. Filistin bölgesinde değerlendirme yaparak onların FKÖ ile olan ilişkilerini bulacaksınız. Daha sonra hapisten yeni çıkmış Amerikalı bir genç kız olan Jennifer Worth'un geleceğiyle ilgileneceksiniz. Filistinlilere patlayıcı sağlıyordu. Amerikan Radikal hareketiyle Filistinliler arasındaki ilişkiyi öğrenmek istiyoruz... Dikkat,beklediğimiz kişi geldi.

Elli yaşlarında, kısa saçları ve yapılı omuzlarıyla asker olduğu her halinden anlaşılabilir birisi içeri girdi.

— Özür dilerim, geciktim, dedi mükemmel bir İngilizceyle.

— Binbaşı David Cohen ve Prens Malko Linge, dedi Amerikalı.

İsraili SAS'ı süzdü ve sırtarak oturdu.

— Bir konyak alayım. Ne yazık ki, fazla zamanım yok, dedi binbaşı.

Olduğu ince zevkli bir adamdı Cohen.

Boynundaki künne som altındandı. Konyağı gelince avucunda ısıtmaya koyuldu. CIA sorumlusu zaman kaybetmeden söze girdi.

— David aklınıza takılan her konuda sizi aydınlatmaktan zevk duyacaktır. Onu her an bulabileceğiniz bir numara vereceğim.

— İsrail'de ne kadar kalmayı düşünüyorsunuz? diye sordu binbaşı. Adeta "bir an evvel gidin" der gibi bir hali vardı.

— On gün kadar. Şu Jennifer Worth'ü nerede bulabilirim? diye sordu Malko.

— Kudüs'teki American Colony Otel'i'ne yerleştirdik, dedi David Cohen. Bir hafta sonra,yani onunla işiniz biter bitmez sınır dışı edilecek. Ülkesine döndüğünde FBI'ın onu sorgulayacağına eminiz.

CIA sorumlusu SAS'ın imdadına yetişti.

— FBI ile bizim olaylara bakış açımız değişiktir. İşte bu sebeple onu bizzat sorgulamak istiyoruz.

— Dikkat edin, Filistinliler her zaman gerçeği söylemezler, dedi omuz silken Cohen.

— Korkmayın, dikkat ederim.

- İyi.

Saatine göz atan binbaşı konyağını bitirerek ayağa kalktı ve elini Malko'ya uzatarak:

— Emrinizdeyim, dedi.

Tokalaştıktan sonra soğuk bir gülümsemeyle gitmişti.

— Ağzı sıkı birisi. Üstelik, söylediklerimizin bir tek kelimesine bile inanmadı, dedi SAS. İşimize bakalım. Şu Zwi Halpern hakkında ne biliyorsunuz?

Peter Youngblood tenis çantasından bir defter çıkarttı.

— Vereceklerim resmi bilgilerdir. 18

yaşında Macaristan'dan Hayfa'ya gelmiş. Daha sonra Haganah saflarına katılmış ve Haganah'ın kurmay kadrosunda görev almış. Ben Gurion İsrail ordusunu kurunca Zwi Halpern onun ilk subaylarından biri olmuş. Daha sonra, askeri hiyerarşinin basamaklarını hızla tırmanmış. Arada sırada ailesinin bulunduğu Macaristan'ı ziyaret eder. Ama son beş yılda hiç gitmemiş.

— Evli mi?

— Dul. Karısı Rikva altı yıl önce kanserden öldü.

— Yaşam tarzı nedir?

— Tel-Aviv'in nezih banliyösü Herzliya'da birevi var. Bahçesindeki havuz, tek lüksü. Çok para harcamaz, içki içmez. İbranice ve Arapça dışında Macarca, Almanca, Rusça, İngilizce, Rumence ve Fransızca bilir. Aşırı kıllı olması ayırıcı özelliğini oluşturur. Alın.

Malko'ya bir fotoğraf uzattı. Bu resmi bir törende çekilmişti. Söz konusu kişi arkaya taranmış siyah saçları, orta boylu, yapılı omuzları olan ve göğsü oldukça kıllı birisiydi.

— Kadınların hoşuna giden bir tip olmalı, dediSAS.

— Kadınların Savunma Bakanlığı'nda onunla yatmak için yarış halinde oldukları bile söylenebilir. Yine resmi biyografisine dönelim. Arkadaşlarının onu Zwi yani "At" lakabıyla anmalarının sebebi, cinsel organının boyutu. İsraililerce bu tür şeyler çok önemsenir. Böyle bir lakap onun için şeref madalyasından farksızdır.

— Sekreterleri dışında başka kimseyle ilişkisi yok mu?

— Olmaz olur mu! Bir hahamın dul eşiyse

ilişkisi var.

— Bir hahamın dul eşiyle mi? dedi Malko.

— Evet. Hahamlar da cinsel ilişkide bulunurlar. Duruma bakılırsa toplum içinde buldukları mevki kadın sıkıntısı çekmelerini engelliyor. Kadının adı Ruth Hanevim.

— Kadın Tel-Aviv'de mi oturuyor?

— Hayır, Kudüs'te oturuyor. Bir devlet okulunda din hocası olarak görevli ve yalnız yaşıyor. Zwi Halpern'i belli aralıklarla görüyor. Gerçi adamın başka maceraları biliniyor, ama yine de onu görmeden yapamıyor.

— Nasırbiri bu kadın?

— Onu hiç görmedim, ancak zümrüt yeşili gözleri ve iri kalçaları olduğu söyleniyor. Tüm dul haham karıları gibi onun da kafası kazanmış. Ama peruk takmayı ihmal etmiyor. Evlenmeden önce de hafif meşrep olduğu biliniyor. Genç hahama aşık olup evlenmiş. O gündən beri de Mea Shearim Mahallesi'nden ayrılmamış. Ancak bazı dedikodular, onun kocasının tüm arkadaşlarıyla düşüp kalktığını söylüyorlar...

— Anlaşıldığına göre hahamlık papazlıktan çok daha güzel bir meslek, dedi Malko.

— Söylendiğine göre dua saatleri dışında zamanlarını birbirlerinin karılarını ayartmakla geçirirlermiş.

— Çok iyi bilgi toplamışsınız.

— Kudüs'te bir adamım var, dedi Amerikalı. Kendisi yabancıdır. Size yardım edebilir. Adı Tefvik. Elinde İsrail pasaportu olan katolik bir Arap. Aslına bakılırsa, her üç grup da onu aralarına almıyor. Gazeteci olduğu için çok şey biliyor... Ancak yine de ondan olaylara doğrudan karışmasını isteme-

yin ve çok para vermeyin. Kötü alışkanlıklar edinmesinin gereği yok.

— Tüm bildiğiniz bu kadar mı?

— Beyazlarla irtibat konusunda, Irak'tan çıkmamızı sağlayan İsraili bir arkadaşım var. Onun hayatını kurtarmıştık.

Öğrendiklerini düşünen SAS tüm anlatılanlar arasında pek dışı dokunur bir şey olmadığını farkettiler.

— Ondan, beni Ruth Hanevim ile tanıştırmasını isteyebilir misiniz? Shin Beth'in, durumu hemen anlamaması için kalabalık bir yerde karşılaşmamız daha iyi olur... Şu an için benim açımdan en önemlisi bu.

— Denerim, ama hiçbir konuda garanti veremem. Ha, bir de size ilginç bilgiler verebilecek Rus Ortodoks kilisesi papazı Anton var. Bu New York'ta merkezi olan gerçek bir kilise!

— Gerçek mi? Bir de sahtesi mi var?

— Sahte değil. Yalnız Moskova'daki Ortodoks kilisesine KGB sızmış. Bu yüzden de komünistlerin güdümünde. Büroma gidelim de size adresi vereyim.

Kalktılar. Bir "Fantom" havalandı. Malko bu garip işe hangi taraftan başlaması gerektiğini kendi kendine soruyordu.

— Ruth kaç yaşında? diye sordu SAS.

— Otuz beş civarında. Neden?

— Hiç.

*

* *

Tek yönlü trafiğin aktığı Hayarkon Caddesi'ne çıktıklarında, korkunç gürültü vardı. Güney ve kuzeyden gelen araçlar dar yoldan geçmek zorundaydılar. Buna bir de Egged

şirketinin mavi otobüsleri ekleniyordu.

— İsraililerin hiçbir şeyden korkmaması gerekli, diye alay etti Amerikalı. Araplar buraya gelseler bile, Tel Aviv'in keşmekeşinde kaybolup giderler...

Tek yönlü dar sokakları ve sık sık karşılaşılan trafik ışıklarıyla eşi görülmemiş bir yerdi. Kavşaklardaki ışıklar her yerde olduğu gibi yirmi değil de, elli saniyeye ayarlanmıştı. Bunları ayarlayan Alman mühendis herhalde bir Neonaziydi.

ABD Elçiliği'nin yanındaki binanın üstünde altı köşeli mavi yıldız vardı. Tabelasındaysa, ARABEL, diskotek, seks bar yazılıydı.

— Burası şehrin kültür merkezi mi? diye sordu Avusturyalı.

— İsraililerin nerede ne yapacakları belli olmuyor. Yüz metre ötede fahişelerin müşteri bekledikleri barlar var.

Bir elçiliğin yanında böyle bir kulüp görmek pek alışıl gelmiş olay değildi. Elçiliğin televizyon kamerasının önüne geldiler. Amerikalı zile bastı. Çalışma odası beşinci kattaydı ve denize bakıyordu.

Beş dakika içinde bağlantı sağlayacak kişiler ayarlandı. Malko her ihtimale karşı bunların telefonlarını aklına kaydetti.

Malko biraz sonra bitiştirteki otoparktan arabasını alıyordu. Doğru Kudüs'e gidecekti.

Şans eseri kendini Tel-Aviv'in en geniş caddesi olan Dizengoff'ta buldu. Kudüs'e gitmek için, üç yüz metre sonra bu yolun doğuya ayrılan kolunu izlemek yeterliydi. Kısa süre sonra Kaplan Caddesi'ne çıktı. Sol tarafında tepeleri antenlerle donatılmış, etrafları dikenli tellerle çevrili yapılar uzanıyordu.

Her on metrede bir bulunan İbranice, Arapça ve İngilizce levhalar buranın askeri bölge olduğunu ve fotoğraf çekmenin yasaklandığını belirtiyordu.

Tüm binalar ülkenin kalbi durumundaki Savunma Bakanlığı'na aitti.

Bir Sovyet ajanının bu bölgede bulunması felaket demektir. Biraz ilerden doğuya saptı ve Tel-Aviv'i çevreleyen otoyollara girdi. Yanından siren çalan bir polis aracı geçti. İsrail'in tipik görüntüsü her otobüs durağında bulunan resmi kıyafetli askerlerdi. Ancak Kudüs'ü çevreleyen dağlara gelince, zeytinlikler yerini bir ağaçlandırma sahasına bırakmıştı ve her ağaç Nazi kamplarında yaşamını yitiren bir yahudinin anısına dikilmişti.

O dönemde verdikleri şehit sayısı altı milyonu bulmuştu.

Malko Zwi Halpern'i düşündü. Eğer İsraili gerçekten bir Sovyet ajanıysa şimdi çok sinirli olmalıydı. Çünkü Ruslar Gregory Skripov'un konuştuğunu biliyorlardı. Hata yapması için onu korkutmak gerekliydi. Adama yaklaşmak için ateşli Ruth Hanevim'i kullanacaktı. Şu ana kadar bir hahamın dul karısıyla yatmamıştı. Böylece, bu zevki de tatmış olacaktı SAS.

III. BÖLÜM

— İsrailiden çok bir yahudiyim!

Malko kadının öfkeden parlayan zümrüt yeşili gözlerine adeta büyülenmişti.

— Sizi kızdırmak istememiştim, dedi Malko. Henüz ülkenizin adetlerine alışamadım.

Ruth Hanevim biraz sakinleşti. Bu sırada kadına bir kadeh içki getiren papaz SAS'ın imdadına yetişti. Ruth İbranice uzun uzun bir şeyler anlattı. Bu arada CIA ajanı manzarası nefis olan terasa çıktı.

Sol tarafta altın kubbeli Ömer Camisi sol taraftaysa çinko kubbeli El Aksa Camisi vardı. Burası islamın en kutsal yerleri arasındaydı. Ağlama Duvarı'nın taşları, geçen uzun yıllara rağmen yepyeni görünüyordu.

Peter Youngblood'un "aracısı" kendisinden istenileni başarmış, Malko ile Ruth Hanevim'i yirmi kişilik bir kokteylde bir araya getirmişti. Ev son derece görkemliydi, eski yahudi mahallesinde ve "Duvar"ı gören bir yerdeydi.

Meydan gecenin bu geç saatinde tenhaydı. Birkaç haham ellerinde mumlarla yürüyor, ikide bir başlarını sanki duvara vuracaktı

gibi eğiliyorlardı...

Evin sağ ve sol tarafında İsrail devriyeleri dolaşıyordu. Ruth Hanevim'i süzen Malko bir yudum votka içti. Bu sırada yanına kıvrıkcık saçlı, kot pantolonlu tombul bir genç kız gelerek İngilizce konuşmaya başladı.

— öyle fazla dikkatli bakmayın, sonra Ruth tahrik olur. Koyu Ortodoks yahudilerdendir, ama tek uğraşısının din olduğu söylenemez.

Malko hahamın dul karısını inceliyordu. İlk göze çarpan yemyeşil iri iki gözle sürekli aralık duran iki dolgun dudaktı. Eğer peruk taktığını bilmeseydi SAS bu sık siyah saçların kadına ait olduğunu sanırdı.

Kadının vücudunda fazladan bir on kilo vardı. Ama bu vücuttan garip bir çekicilik yayılıyor ve insan saldırıp mıncıklamamak için kendini zor tutuyordu. İri göğüsleri pamuklu gömleğinin altından rahatça görülebiliyordu. Bacaklarıysa kalın siyah çoraplarla iyice çekici olmuştu.

Birden, Malko ile kadın göz göze geldiler. Avusturyalı sarı gözlerinin kadını etkilediğini anladı ve hemen yanına gitti.

— Çalışıyor musunuz? diye sordu.

— Evet, bir okulda din öğretmeniyim.

Diğer konuklar artık genç kadınla ilgilenmiyorlardı, bunu fırsat bilen SAS ona sorular yöneltmeye başladı.

Kadın bozuk bir lehçeyle Ortodoks yahudilerin inançları hakkında bilgi vermeye başladı. Gitgide kendini kaptırıyor ve adeta trans haline geçiyordu. Biraz sonra alnında ter damlaları birikmeye başladı. Konuştuğukça rahatlıyordu. Birden, sırtarak uzaklaştı ve:

— Özür dilerim, demekle yetindi.

Malko daha ne olduğunu anlayamadan kadın yukarı çıkan merdivenlerde kaybolmuştu. SAS kendine yiyecekmiş gibi bakan kotlu genç kızın yanına döndü. İsrail'de pek sarışın yoktu ve bu da Avusturyalının en büyük avantajıydı. Ama bu ayrıcalığı çok iyi değerlendirmesi gerekiyordu. Çünkü Ruth Hanevim'e her gün rastlayamazdı.

*

* *

Ruth Hanevim banyo aynasında yüzünü inceledi. Yeşil gözleri içini yakıp kavuran gizli duygular yüzünden sanki daha parlaklaşmıştı. Kalbi hızla çarpıyordu. Soğuk soğuk terler döküyor ve kendini bitkin hissediyordu.

Gömleğini düzeltti. Eteğini havaya kaldırdı ve bacaklarını seyretti. Çok çabuk şişmanlıyordu, ama bunun pek önemi yoktu. Çünkü İsrail'de dolgun kadınlar revaçtaydı. Eteğini indirdi. Aniden sevgilisiyle iki toplantı arasında seviştiği gün aklına geldi ve tahrik oldu. Böyle vahşi, alelacele kaçamaklardan çok hoşlanıyordu. Her zaman aynı şeyler oluyordu. Hoşuna giden bir erkekle karşılaştığında trans durumuna geçip orgazmın eşiğine gelirdi.

Bu durumdayken tüm direncinin kırılması için dokunmak yeterliydi. Dul kaldıktan sonraki yaşamı hiç de kolay değildi.

Ruth, Salomon Hanevim ile tanışmadan önce Tel-Aviv'de bir haber ajansında çalışıyordu* ve çevresindeki her erkekle düşüp kalkmıştı.

Beş yıl boyunca kocasını hiç aldatmamıştı. Bu durum kaderin kötü bir şakası sonucu haham Salomon Hanevim bir otobüs kazasın-

da ölmeydi yine devam edecekti.

Saçlarını kestiren ve iş bulan Ruth yaşamını küçük dairesinde sürdürmeye karar vermişti. Kocasının inançları yolunda mücadele verecekti.

Hatta genç bir hahamla seviştiği zaman bile kocasının yolunda yürüdüğüne ve azizeliğini yitirmediğine inanıyordu. Belki de Zwi Halpern ile karşılaşmasa yenidenevlenebilirdi.

Bu iriyarı kıllı herif, tıpkı kocası gibi onu bir anda büyüleyivermişti.

Bir gün adam Ruth'un evine gelmiş ve tek kelime söylemeden onun ırzına geçmişti. Ancak bu davranış kadının çok hoşuna gitmiş, ilişkileri daha da gelişmişti. Her zaman alelacele, hayvanca ve gizli gizli sevişirlerdi. Hatta birkaç kez Sina Çölü'nde cipin arkasında bile sevişmişlerdi.

Başta Shin Beth olmak üzere, tüm İsrail bu ilişkiyi biliyordu. Ancak İsrail özgürlükler ülkesiydi ve her ikisi de duldu.

Bir kapının açıldığını duyan Ruth irkildi. Uzun süredir uyku ilaçları alıyordu ve çok sinirliydi. Eğer planı başarıya ulaşırsa Kudüs' teki tüm Ortodoksların hayır duasını alacaktı. Banyodan çıktı.

Sol taraftaki küçük odada kütüphane vardı.

Ruth oraya girdi, bir din kitabı alarak kanepeye oturdu ve okumaya başladı. Sakinleşmeye çalışıyordu. Sarışın adamın bir tek bakışı içindeki şeytanları uyandırmaya yetmişti.

IV. BÖLÜM

Saatine bakan Malko kadının yirmi dakikadır etrafta olmadığını farkettili. Ancak çantası salondaydı. Kimseye farkettilmeden merdivenleri çıktı. İlk katta yatak odaları vardı ve boştu. Giriş katına döndü, çalışma odasında hafif ışık gördü. İçeri girdi ve olduğu yerde kalakaldı.

Ruth Hanevim bacak bacak üstüne atarak oturmuş, kitap okuyordu. Hafif bir gürültü yapmış olmalı ki, kadın irkildi. SAS sırtarak ona yaklaştı.

— Ben de nereye gittiniz, diye düşünüyordum, dedi Avusturyalı. Ne okuyorsunuz?

Ruth içinin yağlarının eridiğini hissettil. İngilizce konuşamaz olmuştu. Malko kadının iri göğüslerine baktı. Ruth sanki kendisine dokunulmuş gibi tepki gösterdi.

Kadın kalktı ve kitabı aldığı yere gitti. SAS onu takip etti. Karşı karşıya geldiler, Ruth'un dudakları aralanmış, sık sık nefes alır olmuştu. Vücutları neredeyse birbirine değiyordu. Kadının yeşil gözlerini başka yöne çevirdi.

Ruth kitabı koymak için kolunu uzatınca, Malko da içgüdülerine uymaya karar vererek ellerini kadının geniş kalçalarına koydu.

Hanevim heykel gibi kalakalmıştı. Avusturyalı onun bağırmasından korkuyordu.

Yavaş yavaş ellerini kadının göğüslerine kaydırды. Ruth'un gözleri yaşlarla dolmuştu.

CIA ajanı eğildi ve onu öptü. Kadın bağırıp kaçmak istiyor, ama kendisine değen bu erkek vücudu her zaman olduğu gibi onu güçsüz kılıyordu.

Aşağıdan gelen seslerden yararlanarak dudaklarını kurtardı ve:

— Bırakın beni, bu son derece adi bir davranış, dedi.

Ancak, içinde bulunduğu durumda İbrani - ce konuştuğunu fark etmemişti.

Masaya doğru gitmeye çalışırken saldırgana arkasını dönmüştü. Bu sırada kalçasında iki el hissetti. Artık karşı koyamayacağını anlamıştı. SAS da derin derin soluk alıyordu.

Malko'nun elleri kadının en hassas yerlerinde dolaşıyordu. Birdenbire ışık söndü. Birisi odayı boş sanmış olmalıydı. Aslına bakılırsa Ruth bu pis yerde sevişmek istemiyordu. Zwi Halpern bile ona böyle rezil bir yerde sahip olmamıştı.

Birdenbire belden aşağısının çıplak olduğunu farkettti.

Artık dayanamıyordu, yabancıya teslim oldu. Bundan sonra onun için tek önemli şey gürültü etmemektir. Bunu da rafı ısıarak sağlıyordu. Kısa süre sonra ikisi de orgazm oldular.

Eteğini düzeltti.

— Birinci kata çıkın, peruğunuza dikkat edin, diye fısıldadı Malko.

Peruğunu düzelten Ruth, adım attığında az kalsın düşüyordu. Külotunu çekti ve üstünü

başını düzeltip dışarı çıktı. Pişmanlık ve zevkten kalbi hızla çarpıyordu.

Merdivende bir çifte çarptı. Tek düşüncesi, dua edip Tanrıdan bu zayıflığını bağışlamasını istemek için Kotel'e gitmekti. Zaten oraya gitmesi de gerekiyordu.

*

* *

Moshe Larka sırtarak Malko'ya yaklaştı. Salonda on kadar davetli kalmıştı. SAS'ın koluna girdi.

— Sanki güzel Ruth Hanevim'i korkutmuşsunuz gibi geldi bana, dedi. Buraya peşinde umacı varmış gibi geldi ve çantasını alıp gitti.

— Ya, öyle mi?

— Umarım her şey istediğiniz gibi gitmiştir... dedi İsraili.

— Hemen hemen.

— Gelin size göstermek istediğim bir şey var.

Malko'yu balkona çıkarttı ve Duvar'ın önündeki alana inen merdivenlerdeki kişiyi gösterdi.

— Bakın, işte orada.

SAS, Ruth Hanevim'i hemen tanıdı. Dul kadın alanın sağında kadınlara ayrılmış bölüme geçti ve çantasından çıkarttığı bir kitaptan dualar okumaya başladı. Kuvvetli ampullerin ışığında her şey rahatça görülüyordu.

Moshe Larka bıyık altından sırttı.

— Son zamanlarda her gece saat yirmi dörtte Duvar'a gelerek dua ediyor. Bu geceki gibi sinirli olmasa bile, bu işi ihmal etmiyor. Tanrıdan böylesine hangi günahını affetmesini isteyebileceğini, ya da ne tür bir dilekte

bulduğunu kendi kendime soruyorum.

— Belki de yeni bir koca diliyor dur.

Malko gözünü kadından ayırmıyordu. Onun bu ihanet zincirindeki görevi ne olabilirdi?

Bu gece buradaki Shin Beth ajanının kim olabileceğini düşündü. Ruth duvardan ayrılıp otoparka gitti. Malko Moşe Larka'ya döndü.

— Bu kadının neden her gece Duvar'a geldiği hakkında bilginiz yok mu?

— Hayır. Belki de dinsel bir krize yakalanmıştır. Belki de zor bir sorunla karşı karşıyadır. Gündüzleri çalışıyor ve dua ediyor. Geceleri burası daha sakin. Belki de uykusuzluk çekiyordur.

Gizli mikrofonlar aracılığıyla SAS tüm davetlilerin yukarda olanları bildiklerini anladı. Ayrıca Ruth bariz bir şekilde kaçmıştı. Malko'yu böyle davranmaya iten yalnızca CIA aşkı değildi. Kadın onun kendisini iffal etmesi için elinden geleni yapmış, adeta davetiye vermişti.

— İsrail'i nasıl Çuldunuz? dedi üzgün ifadeli bir adam.

— Sakin, dedi Avusturyalı. Çok sakin. Hiç de savaştaki bir ülkeye benzemiyor.

— Yakında savaş bitecek!

— Ya Filistinliler?

İsraili başını salladı.

— Ülkemize sızamazlar. Tüm sınırlar kapatıldı. Bu açıdan rahatız. Ürdün tarafında üç sıra elektrikli dikenli tel, mayın tarlaları, helikopterler ve sınır devriyeleri var.

— Peki, İsrail'de terörist yok mu?

— Yok sayılır. Eğer FKÖ başarıya ulaşırsa onlara katılacak olan ve ufak tefek eylemlerde bulunan birkaç genç var. Birkaç hafta hapse

atıyoruz duruluyorlar. Ancak, ciddiye alınacak yanları yok. Ne silahları, ne de lojistik destekleri var... Zaten Ürdün'deki Filistinliler de bundan hoşnut. Bugüne değin hiç bu kadar para kazanmamışlardı. Üstelik İsrail vatandaşlarının yararlandığı tüm haklara sahipler.

Bu konuşmadan sonra Ortadoğu'da nasıl kargaşa çıktığına bir türlü aklı ermiyordu.

— Üç hafta önce burada bir Arabın saldırısına uğradım, dedi konuşmaya katılan Yahel.

— Bunun konuştuğumuzla ilgisi yok, adam yalnızca senin ırzına geçmek istedi, dedi diğer İsraili.

Malko asker kadına bir göz attı. Blucini kalçalarını sımsıkı sarmıştı. Çocuksu yüzünden anlatılmaz bir çekicilik akıyordu. Arabın böyle davranmakta geçerli sebepleri vardı. Son konuklar da gidiyordu. Ev sahibinden izin isteyerek merdivenleri inmeye başladı. Yahel de peşindeydi.

Misgav-Ladach Sokağı bomboştu. Pembe taşlı binaları, kemerli girişler ve dar merdivenleriyle tıpkı film setine benziyordu. İsraililer 67'den önce Ürdünlülerin tahrip ettiği yahudi mahallelerini sinagogları ve diğer yapılarıyla yeniden inşa ediyorlardı. Çok az binada hayat vardı. Bu da her şeyin suni olduğunu gösteriyordu. Sokağın iki yanı inşaası bitmemiş binalar ve duvarlarla çevriliydi.

— Otoparkın yolunu bulabilecek misiniz? diye sordu Yahel.

— Herhalde bulurum...

— Size eşlik edeyim, dedi İsraili kadın. Böylece ben de yalnız kalmamış olurum.

Yüz metre ilerden sağa saptılar, kemerlerin

dedi önüne bakan Yahel. Uyku ilacı aldığı için uykusu çok derindir...

Kadın Shin Beth ajanı olamazdı.

— İlk kez sünnetsiz bir erkekle sevişiyorum, çok güzelmiş, dedi Yahel.

Kadın kenara çekildi ve son derece doğal hareketlerle bir sigara yaktı.

— Sık sık sevişir misin? diye sordu Malko.

— Kızlar iki yıl askerlik yapar ve tek düşünceleri budur. Subaylar sekreterleriyle yatarlar. Zaten Arik'i bu yolla tanıdım.

— Arik de kim? scanned by darkmalt1

— Nişanlım. Sina'da tanıştık. Göreve yeni başlamıştım ve onun sekreteriydim. O kendi çadırında kalıyordu, bense başka bir kızla bir çadırı paylaşıyordum. Her sabah kahvesini götürmek görevimdi. İlk sabah beni çırılçıplak karşıladı ve bunun adet olduğunu söyledi.

— Harika bir adet, dedi Malko.

— Daha sonraki günlerse o benim kahvemı getirmeye başladı.

İlginç bir ülkeydi. Burada "Savaşma, seviş" sloganı "Savaş ve seviş" olarak değiştirilmişti.

— Herkes böyle mi davranır? Üst düzeydeki subaylar da mı? diye sordu Avusturyalı.

— Tabii, yalnızca aşırı dindarlar hariç. Bu gece becerdiğin Ruth'un nasıl davrandığını görmedin mi?

— Becerdiğim ha?

— Aptal numarası yapma, seni aşağı inerken gördüm. Ayrıca ışığı söndüren de bendim. Yukarı geldiğinde Ruth'un suratı görülmeye değerdi, gözlerinin altı morarmıştı.. Hakkın vardı, kazınmış kafası ve dindar

kisvesine rağmen tam bir orospu. Ben şahsen bir hahamla sevişmekten tiksiniyim.

Tam bir asker ağzıyla konuşuyordu!

— Azize Ruth, maymun gibi kıllı olan generalimiz Zwi Halpern'in metresidir. Kızlar Zwi'nin sekreteri olabilmek için birbirleriyle yarış halindedir. Galiba bir gün general onu kapıyı bile kapatmadan çalışma masasında becermiş. Kadın öylesine haykırıyormuş ki, Filistinlilerin saldırıya geçtiğini sanmışlar.

— İşte, burada abartıyorsun, dedi Malko. Ondan neden nefret ediyorsun?

— İki yüzlünün teki. Güya kafasını kazıtmakla erkek arzulamaktan kaçıyormuş. İnanma! Acaba başka yerine de peruk takıyor mu, çok merak ediyorum.

Malko'yu giyinirken seyretti. Sonra adamı öperken cebine telefon numarasını sıkıştırdı. SAS rahatlamış olarak, buz gibi sokağa çıktı. Elindeki tek ipucu Ruth ve kadının her gece yarısı Duvar'a duaya gitmesiydi.

CIA'nın adamı Tefik'e ihtiyacı olacaktı.

Arabasına kurulup Kudüs'ün boş sokaklarında ilerlemeye başladı.

Gecesi oldukça hareketli geçmişti, ama c ateşli Ruth'u bir daha ne zaman görebilecekti.

V. BÖLÜM

İbranice ve İngilizce pankartta: "Yahudi kızı, Tevrat sana gösterişsiz giyinmeyi emreder, biz de şatafatlı elbiseler giyen kişilerin sokaklarımızda dolaşmasına göz yummayız." yazıyordu. Pankartın altında on yaşında bir çocuk bir sandığa oturmuş, kutsal kitabı okuyordu.

— Görüyorsunuz ya, her şeyi ciddiye alıyorlar, dedi Tevfik. Ruth Hanevim, şurada 45 no'da oturuyor. Pankartın üstündeki balkonlu küçük daire onunki.

Malko, Tevfik'in arabasındaydı. Adam kendi arabasıyla gitmekte ısrar etmişti.

Bu SAS'ın da işine gelmişti. Çünkü buradaki trafik keşmekeşinde araba kullanmaya bir türlü alışmamıştı.

— Ne yapacağız? diye sordu Tevfik.

Tüm tıpsızlığına ve İngilizcesinin anlaşılmaz olmasına rağmen, çok şey biliyordu. Avusturyalı bir gece önce seviştiği kadının dairesine baktı. Evin önünde Japon malı, yeni beyaz bir Subaru vardı.

— Bu araba onun mu? diye sordu Malko.

— Evet. Gümrük vergisini ödemedi. Tabii, bunu ayarlayan da güçlü General

Halpern... Vergi, araba fiyatının % 350'si oranında...

SAS aklından hemen arabanın vergisini hesapladı. Servet tutuyordu. Beş bin ABD doları ya da yüz yirmi sekiz bin İsrail lirası.

— Bunu nereden biliyorsunuz?

— Burası küçük bir ülke, haberler çabuk yayılır. Yolunu bildikten sonra burada istediğinizi öğrenebilirsiniz... Üstelik Ruth Hanevim tanınmış birisidir. Nerede çalıştığını görmek ister misiniz?

— Evet, lütfen. Peki, neden bu kadar ünlü?

Araba hareket etti. Burası en dindar yahudilerin oturduğu yerd. Her cuma akşamı bir tür kış uykusuna yatarlardı. Cuma akşamından pazar sabahına kadar araba kullanılmaz, yiyecek bir şeyler hazırlanmaz, hatta asansör düğmesine bile basılmazdı. Genç hahamlar mahallede bu süre içinde nöbet tutarlardı.

Bu uyuşukluktan sonra pazar günü yoğun bir hareket göze çarpardı.

— Ruth Hanevim'in böylesine ünlü olmasının nedeni dünyanın dört bir yanına yayılmış Hassidi adı verilen sofı yahudileri bir araya getirmek için savaşıması, dedi Tevfik. Makaleler yazıyor, konferanslar veriyor, hatta hükümeti hırpalıyor. Üstelik, çok güzel bir kadın...

Kutsal kitabını okuyarak ağır ağır karşıdan karşıya geçen bir hahamı ezmek için ani fren yaptı. Adam kılık kıyafetiyle XVIII.yy. gravürlerindeki papazlara benziyordu.

Kaldırımında bu tür giyinmiş çok sayıda adam vardı. Araba, önce sağa, sonra da sola, Yehezkel Road'a saptı ve pembe taştan

yapılmış büyük bir binanın önünde durdu.

— İşte! Ruth Hanevim burada çalışıyor...

Etrafta çok sayıda haham vardı. Ruth gibi bir kadın için son derece garip bir yerdi.

— Her sabah yedi buçuktan üçe kadar burada, dedi Tevfik. İşe yürüyerek geliyor.

Araba çok dar olduğu için Malko sıkılmaya başlamıştı.

— Bir yere gidip bir şeyler içelim mi? diye sordu Avusturyalı.

— Bize gitsek daha iyi olur, karım birer Türk kahvesi pişirir. Hem daha rahat konuşuruz.

Geri dönüp ana yola çıktılar.

— Bu kadınla neden bu kadar ilgileniyorsunuz? diye sordu Tevfik.

— Filistinlilerle ilişkisi olduğunu sanıyoruz.

— Ha, evet olabilir.

— Peki, İsrail ordusundan bir generalin böyle bir sofuyla metres hayatı yaşaması garipsenmiyor mu?

Tevfik gazı kökledi.

— İsraililer Ortodokslara karşı garip duygular beslerler. Onlarla alay ederler, ama bir yandan da onları dinin koruyucusu olarak görürler. Hahamlar rahatça evlenebilirler.

Tek tanrılı üç dinin merkezi olan Kudüs'ü katettiler. Her yanda cami, kilise ve sinagoglar yükseliyordu. Esen buz gibi karayel öylesine şiddetliydi ki, küçük Fiat 600 savruluyordu. Sokakta birçok din adamı tartışıyordu. Bu garip ülkede hava her saat başı değişiyordu. Nihayet binaları yontma taştan yapılmış bir sokakta durdular.

— Burası yahudi yerleşim bölgesi olan Rehavia, dedi Tevfik.

Evi küçük, ama sevimliydi. Ufak tefek bir kadın onlara son derece koyu Türk kahvesi getirdi. Tefvik pek keyifli değildi.

— Bay Youngblood için fazla çalışmak istemediğimi bilmenizi isterim, dedi. Çok tehlikeli. Benden ne istiyorsunuz?

— Bazı bilgiler. Bir de birkaç gün için Ruth Hanevim'i izlemenizi. Çalışma saatleri dışında kiminle buluştuğunu bilmek istiyorum. Bay Youngblood size günde iki bin lira verebileceğini söyledi. Her zamanki gibi faturayı elçiliğe yollayacaksınız...

Tefvik açmazda kalmıştı. Bir yanda para, diğer yanda tehlike vardı.

— Belki bunları yapabilirim, ama bu gece olmaz, dedi. Gazeteden izin almam gerekir.

.— iyi öyleyse, yarın başlarsınız.

Bu yeni dostluğu pekiştirmek için cebinden beş yüz lira çıkarttı. Adam birkaç saniye bekledikten sonra paraları aldı.

— Ruth Hanevim'in günlük yaşamı hakkında ne biliyorsunuz? diye sordu Malko.

— Hakkında birçok söylenti var. Geçmişte olduğu gibi birçok gönül macerası olduğu söyleniyor. Ancak çok dindar. Çevresi de onun davranışlarına göz yumuyor. Daha fazla bilgi edinmeye çalışacağım...

Avusturyalı kahvesini bir dikişte bitirdi. Öğrendikleri hiç de iç açıcı değildi. İbrance bilmemesi en büyük kaybıydı. Sekiz gün içinde bir şey elde edemezse, CIA yeni bir İbrance uzmanı arayacaktı. Oysa, SAS'ın burada yıllanmaya hiç niyeti yoktu.

— Bir şey öğrenir öğrenmez beni arayın,

iedi Tevfik'e. Hilton'un 2012 nolu odasını-
ayım.

Beklerken yapabileceği tek şey, şansın
yardımcı olmasını dileyerek Duvar'a gitmekti.

*

* *

Subaru'sunu El Aksa Camisi'nin yanındaki
otoparka bırakan Ruth Hanevim dar patika-
dan hızlı hızlı Duvar'a doğru yürümeye
başladı. Bir süre sonra önündeki hahama
yetişti ve yola birlikte devam ettiler. Tam
Duvar yakınında ayrıldılar. Haham Duvar'ın
altındaki Süleyman Mabedi'ne doğru yürüdü.
Burası en kutsal yerlerden biriydi.

Ruth ise yahudi mahallesini arkasına almış,
çok iyi aydınlatılmış büyük taşlara doğru
yürüyordu. Burada müslümanların oturduğu
küçük bir bina vardı. Ancak yahudiler onlara
evlerini terkettirebilmek için her türlü baskıyı
uyguluyorlardı. Duvar'ın tam karşısında bir
polis karakolu vardı. İsrail devriyeleri ziyaret-
çileri sürekli denetliyorlardı.

Erkeklerle ayrılan kısımda yirmi kişi dua
ediyordu.

Ruth erkeklerle kadınlar kısmını ayıran
bariyerin önünde durdu. Kitabını açtı ve kutsal
bölümü okumaya koyuldu. Ancak ilk kez
olarak buraya dua etmenin dışında bir amaçla
geldiği için çok heyecanlıydı. On dakika hiçbir
şey olmadan geçti. Tam kendini duanın
büyüsüne kaptırmıştı ki, yanında bir karaltı
belirdi. Dua eden bir adamdı bu. Kadın başını
çevirip de göz göze geldikleri anda, adamın
kendisine soru sorarcasına baktığını gördü. Bu
beklediği kişiydi.

Hanevim kısa bir süre daha dua ettikten

sonra kitabını kapattı ve çantasından çıkarttığı küçük kâğıt parçasını iki taş arasındaki boşluğa bıraktı. Ancak aynı şeyi her gün dilekte bulunan yüzlerce ziyaretçi de yapıyordu. Bu dilek kağıtlarına "pitka" deniyordu Ruth hemen gitmeyerek emin olmak istedi ve kitabını çıkartarak bir dua okumaya başladı...

Birkaç saniye sonra adam da "pitka" koyacakmış gibi Duvar'a yaklaştı. Ama eli boştu. Üstelik elini duvardan uzaklaştırırken Ruth Hanevim'in pitkası da yok olmuştu. Adam arkasını dönüp uzaklaştı.

Ruth arkasını döndü ve tam uzaklaşacakken bir gece önce seviştiği adamı gördü.

Kan beynine hücum etti. Kulakları uğulduyordu ve bir anda kan ter içinde kalmıştı. Arkasına bakmadan uzaklaşmak için insanüstü bir çaba gösterdi. Adamın yaptığı her şeyi gördüğüne emindi. Ama onun orada ne "iş" vardı? Patikadan inerken her an Shin Beth ajanlarının yolunu kesmesini bekledi. Başına bir şey gelmeden arabasına ulaştı. Eli ayağı birbirine dolaşmıştı. Gözlerini dikiz aynasından ayırmadan yola koyuldu. Peşinde kimse'nin olmayışı onu rahatlattı. Adamın yalnızca kendisini görmek istemiş olabileceğini ve Duvar'a akşamları gittiğini ya da bunun tamamen bir rastlantı olduğunu düşündü.

O ateşli sevişme anları çok hoşuna gitmiş olmasına rağmen, onu bir daha görmek istemiyordu. Oldukça hareketli bir yaşamı vardı. Buna bir de kendi dilini bile konuşamayan bir adamla olan macerasını eklemeye niyetli değildi.

*

* *

Malko Duvar'dan ayrılmak için Ruth'un gözden kaybolmasını bekledi. Kadının kendisini görmesine izin verdiği ve yahudi mahallesine doğru uzaklaşan adamı takip etmediği için kendi kendine kızılıyordu.

Neyse ki, sonunda dişe dokunur bir şey öğrenmişti! Bu buluşmanın bir anlamı olmalıydı.

Malko arabasını bıraktığı otoparka ulaşabilmek için Misgav-Ladach sokağına çıkan merdivenleri çıktı. Boş yoldan ilerledi.

Hava oldukça rüzgârlı ve bulutluydu. Isı taş çatlasa, 14° idi. Tefvik'in kendisine verilen görevi ciddiye almasını diledi. Artık araştırmaları ilerlemeye yüz tutmuştu. Ruth Hanevim ondan böyle kaçmakla büyük bir ipucu vermişti.

Kadın neyi gizlemeye çalışmıştı? En azından bu gece, kadını her gece Duvar'a götüren gücün yalnızca vicdanı olmadığını öğrenmişti.

VI. BÖLÜM

Malko tam traşını bitirmiş parfüm sürüyordu ki, telefon çaldı. Arayan Tevfik idi.

— İstedikleriniz hazır, dedi Filistinli. Biraz sonra otelinize bırakabilirim.

— Çok iyi. Lobide buluşuruz.

Eğer gizli mikrofonlardan çekinmese zevkten çılgık atabilirdi. Zaten bu korku yüzünden Tevfik'e lobide randevu vermişti. Shin Beth'in Hilton'un yirmi üç katını birden denetleyecek hali yoktu. SAS gününü eski kentte dolaşarak geçirmiş, bu arada CIA ile Ortodoks Ruslar arasında irtibatı sağlayan Peder Anton'u da ziyaret etmişti.

Neyse, işler yoluna giriyordu. General Zwi Halpern'i tanımıyordu, ama onun sinirine dokunan tek kelimenin "sofu" olduğunu biliyordu. Elinde olsa, bir an bile tereddüt etmeden Kudüs'teki tüm cami ve sinagogları yerle bir ederdi. Sürekli sigara içiyordu.

— Diğerleri getiriyor! demişti. Pierre'i yollayıp aldırıyorum.

"Diğerleri" dediği Moskova'ya bağlı olan ortodokslardı. Pierre ise soluk benizli ve Tarikat'ın kapısını açan bir Mısırlıydı. Tek umut Ruth Hanevim'in takibinden çıkacak

neticedeydi.

SAS özenle giyindikten sonra her zamanki gibi çok kalabalık olan lobiye indi. Etrafı çiçeklerle çevrili ortadaki masalardan birine oturdu. Böylece kapıyı gözaltında tutabiliyordu. Beş dakika sonra duyduğu öksürük sesiyle başını çevirdi. Tevfik diğer kapıdan girmiş, ona doğru geliyordu. Adam tam manasıyla dağıtmıştı.

— Ne var? diye sordu.

— Dün akşam onu takip ettim, dedi Tevfik.

— Harika, neredeydi?

— Kudüs'ün on kilometre kuzeyindeki küçük Beit Hanina Kasabası'na arabasıyla gitti. Orada sağdaki dar sokağa sapıp arabasını bıraktı ve bir villaya girdi... Yarım saat içerde kaldı.

— Villa kime ait?

— Önemli birinin. Rum Ortodoks kilisesi patriklerinden Elias Zukas'ın evidir.

Malko sesini çıkartmadı. Bir hahamın dul eşinin Rum Ortodoks kilisesi patriklerinden birinin evinde ne işi olabilirdi? Aklına gelen tek ihtimal cinsel ilişkiydi, ama ne derece geçerli olabilirdi?

— Neden oraya gittiği biliyor musunuz? diye sordu SAS.

— Hayır.

— Peki şu Elias Zukas hakkında bildiğiniz bir şey var mı?

Yanlarındaki masaya oldukça gürültülü bir grup oturdu. Filistinli çok rahatsız olmuştu.

— Tabii, yalnız size söyleyeceklerimi kimse öğrenmemeli... Anlaşıldığına göre, efendimiz Elias Zukas kadınlara çok düşkün.

Bu sözler Malko'nun düşüncesini kuvvet-

lendiriyordu. Ruth Hanevim sevgililerini seçmekte çok titiz olmalıydı.

— Hepsi bu kadar mı? diye sordu Avusturyalı.

— Hayır. Ayrıca efendimiz Elias'ın Shin Beth adına çalıştığı söyleniyor... Hizmetlerine karşılık, vergisiz iki Mercedes almasını sağlamışlar.

— Neden bu kadar çok geziyor?

— Rum Ortodoks cemiyetlerini ziyaret etmek için sık sık Lübnan ve Ürdün'e gider. Suriye asıllıdır, ama Damas ve Filistinlilerle sıkı ilişkileri var. Duruma bakılırsa, onlara yardım da ediyormuş. Arabası diplomatik plakalı olduğu için sınırları rahatça geçiyor.

Malko şaşkına dönmüştü. Ruth Hanevim' in bir İsrail istihbarat üyesiyle birlikte casusluk yapacak hali yoktu.

— Hepsi bu kadar mı?

— İsraililerin yeni serbest bıraktığı şu Amerikalı Jennifer Worth da patriği tanıyor. İddiasına göre, ona silah kaçakçısı Filistinlileri tanıştıran Elias Zukas imiş. Shin Beth bu konuyu pek kurcalamadı. İsrail hükümeti Filistinli teröristlere yardım eden dini cemaatleri gözetler. Vatikan ile başlarının derde girmesini istemiyorlar.

— Başka bir şey var mı?

— Hayır, bu kadar.

Cevap verirken biraz duraksamıştı. SAS onun bir şeyler gizlediğini hemen anladı...

— İyi, izlemeyi sürdürün, dedi. Hafta sonuna kadar bu işi yapın.

Tevfik bir anda içkisini bitirip kalktı. Sanki iskemlesinde çivi varmış gibi davranmıştı. Malko adamın uzaklaşmasını izledi. Elle

tutulur hiçbir şey bulamamışlardı.

*

* *

— Evet, bu akşam saat yedide, dedi Moşe Larka. Tıpkı geçen seferki gibi. Umarım fazla sıkılmamışsınızdır.

— Hiç sıkılmadım, dedi Malko. Mutlaka geleceğim. Akşama görüşürüz.

Son üç gündeki en önemli olay, Larka'nın onu çok önemli kişilerle tanıştırma vaadiyle çağırdığı ikinci kokteyldi. Başka bir gelişme olmamıştı. Tefvik'ten bir haber yoktu. SAS bir gün evvel akşam yemeğinde Peter Youngblood ile beraberdi ve Amerikalı bu zor görev hakkındaki kuşkularını gizlemeye gerek bile görmemişti.

— Gidip Eilath'da dolaşın, hiç olmazsa boşu boşuna gelmemiş olursunuz, demişti CIA sorumlusu.

Avusturyalı üç kez Savunma Bakanlığının etrafında dolaşmış, ancak hiçbir şey elde edememişti. Bir İsraili generale gidip kendisinin Rus casusu olup olmadığını soracak hali de yoktu... Kutsal yerleri dolaşmıştı. Yiyecekler öyle kötüydü ki, hemen hemen hiçbir şey yemiyordu. Güzel Yahel sırta kadem basmıştı. Son şansı, Moşe Larka'nın kokteyliydi.

*

— Şalom, Şalom!

Büyük kare gözlüklerin arkasından Ruth Hanevim'in gözlerindeki ifadeyi anlamak imkânsızdı. Ancak kadının tokalaşması kadar sırtışı da manidardı. Dul kadın yine ilk seferki gibi giyinmişti. SAS'ın yanından ayrılarak diğer konuklarla ilgilendi...

Avusturyalı Ruth'un burada olmasından büyük bir mutluluk duydu. Araştırması belki ilerlemiyordu, ama kadının burada bulunuşu bir rastlantı değildi. Belki de Duvar'daki davranışını affettirmek için gelmişti. Malko elinde kadehiyle Başbakan Begin'i eleştiren bir grubun yanına gitti.

— Artık muhalefet yok, ama onlar bunu bilmiyor, dedi akbaba kılıklı adam. İsrail'de bakanlar görev süreleri dolduktan sonra bir sene süreyle makam araba ve şoförlerini kullanırlar. İşte bu yüzden de hâlâ görevdeymiş hissine kapılıyorlar.

Ruth Hanevim de konuşmaya iştirak etti.

Malko terasa çıktı. Rüzgâr dinmişti. Pırıl pırıl olan duvarda dua eden bir tek kişi bile yoktu. Duyduğu ses üzerine arkasına baktı.

— Evet, İsrail'i nasıl buluyorsunuz?

Elinde kadehiyle Ruth Hanevim gelmişti yanına.

— Çok etkileyici, diye yalan söyledi Malko.

Kadın başını evet anlamında salladı ve söze girdi.

— Nefis bir ülkedir. Özellikle de burası. Sürekli duvarı görebildiği ve istediği zaman oraya gidebildiği için Moşe'ye gıpta ediyorum.

— Siz de sık sık gider misiniz?

— Evet, oldukça sık. -Bildığınız gibi biz yahudilerin pek fazla kutsal yeri yok. Hatta bunun tek olduğu söylenebilir...

Kıpır kıpırdı, sanki bir şeyler söylemek istiyordu. Terasta başbaşaydılar ve müzik seslerinin duyulmasını engelliyordu. Malko kadına yardımcı olmaya karar verdi. Ruth Hanevim'in davranışlarından bu gece buraya onu görmek için geldiği anlaşılıyordu.

— Geçen gece erkenden gitmenize çok üzüldüm, dedi Avusturyalı.

— Dua etmek istedim. Bazı geceler yaptığım gibi yine Duvar'a gittim.

— Bu gece de gidecek misiniz?

Kadın evet anlamında başını salladı.

— Daha sonra birlikte oturup konuşmak isterdim, dedi Malko. Bana yaptıklarınızı anlatırsanız çok sevinirim. Çok faal bir kadınsınız...www.cizgiliforum.com

Ruth hemen yanıt vermedi. Bu arada SAS, kadın evet derse nereye gidebiliriz diye düşünüyordu. Kudüs'te gecenin bu geç vaktinde her yer kapalıydı. Kadını Hilton'daki odasına doğrudan davet edemezdi, onun evine gitmeyi de gözü kesmiyordu.

— Çok memnun olurum, dedi ateşli ateşli kadın.

Ruth Malko'ya iyice yaklaştı, derin derin nefes almaya başlamıştı. Avusturyalı istese kadına orada sahip olabileceğini farkettti.

— Bir saat sonra sizi Rockefeller Müzesi'nin karşısındaki otobüs durağında bekleyeceğim, dedi Hanevim. Herod's Gate'i geçmez.

Birdenbire arkasını döndü ve içeri girdi. Davranışları SAS'ın onun hakkında öğrendiklerine uyuyordu. Ruth garip ve geç saatteki randevulardan hoşlanıyordu.

Şaşırmış bir halde o da içeri girdi. Araştırması pek ilerlemese bile bir kez daha Haham Hanevim'in ateşli dul eşiyle oynaşma imkânı elde edecekti.

*

* *

Müzeyi bir türlü göremeyen Malko köşe-

başına gelince acı bir fren yaptı. Bilgi alabileceği bir tek kişi bile yoktu. Geriye döndü ve ağır ağır eski şehrin Damas kapısına dek uzanan Hazreti Süleyman Caddesi'nde ilerledi.

Sağ tarafındaki eski Kudüs duvarı, Herod's Gate'e kadar sürüyordu.

Sol tarafındaki bir tepede, şato ile hapisane arası bir yapı gördü. Yüksek duvarlarla çevriliydi. Kapıdaki İbranice levhadan buranın Ruth'un söylediği Rockefeller Müzesi olduğunu tahmin etti.

Biraz ilerden dönerek otobüs durağının önünde durdu. Tek tük araç geçiyordu. Ruth Hanevim oldukça sakin bir yer seçmişti. Herod's Gate ile eski Kudüs duvarının kuzey köşesine kadar olan kısım ikâmete kapalıydı.

Saat on bir buçuk olmuştu. Ruth Duvar'dan ayrılmış olmalıydı. Onun ne taraftan gelebileceğini kestirmeye çalıştı. Normal olarak Yafa Gate'ten gelmeliydi, çünkü en kısa yol buydu. Aynadan yolu izlemeye başladı.

Görünürde hiç araba yoktu. Ancak kaldırımdan kendisine doğru ağır ağır üç kişinin yaklaştığını gördü. Kendi kendine Ruth'un onu nereye sürüklemek istediğini sordu. Yoksa kadın onu bir tavşan gibi kıstırmış mıydı?

İçi sıkılarak aynaya baktı.

Biraz önce gördüğü üç kişi arabasına iyice yaklaşmışlardı. Her üçü de caddeye inmişler, aralarında birer metre mesafe bırakarak yürüyorlardı.

Omuzlarına dek inen kukuletalardan yüzleri görünmüyordu. Bu sırada ortadaki adam durdu ve atış alanındaymış gibi Malko'nun başına nişan aldı. Diğer ikisi kaçmasını

önlemek için arabanın birer yanını tuttular.

SAS içgüdüsel olarak koltuğa yattığı sırada ilk mermi arka camı paramparça etti.

VII. BÖLÜM

Mermiler uçuşmaya başladı. Biri gösterge tablosuna saplanırken diğeri direksiyondan sekip sağ kapıya saplandı. Koltukta büzüşüp kalan Malko bir şeyler yapması için ancak birkaç saniyesi olduğunu düşündü. Motoru çalıştırdı: Biraz doğrulunca sol tarafında elinde otomatik silah olan birisini gördü. Vitesi "D"ye taktı ve gazı kökledi.

Katil tam tetiğe basarken Cortina öne fırladı. Ön kapıya nişanlanan üç mermi arkaya saplandı. Ancak araba birkaç metre ötede kaldırırma çarparak durdu ve ters döndü. Bu arada alnını gösterge tablosuna çarpan SAS bir an kendinden geçer gibi oldu.

Hemen toparlanarak bir omuz darbesiyle kapıyı açtı ve yere yuvarlandı. Tam o sırada makinelişini ona doğrultmuş katillerden biriyle burun buruna geldi. Dikkatle arabanın öbür yanına geçti, ama orada da birisi vardı. Artık iki seçim yapabilirdi: Ya tabanları yağlamak ve bu arada sırtından delik deşik olmak, ya da olay yerinde öldürülmeyi beklemek.

Binde bir şans da olsa, kaçmayı denemeye hazırlanırken otobüs durağının karşısında bir araç durdu. Omzunda Uzi'siyle bir İsraili

asker aşağı indi ve araç yoluna devam etti.

Adam daha iner inmez katillerden biri ona ateş etti, ama ıskaladı.

Kenara kaılan asker bir anda silahını eline alarak Cortina'ya doğru koştu. Malko Arapça bağrışmalar duydu. Kendisini öldürmeye hazırlanan adam, şimdi silahını askere çevirmişti. Peşpeşe silah sesleri duyuldu. Arabanın arkasına siper alan üç katil aynı anda askere ateş ediyordu.

Asker sendeledi ve düşerken tetiğe bastı, ama mermiler boşa gitti. SAS fırsatı değerlendirerek askere doğru koştu ve onun üstüne kapaklandı. Saldırđanlardan biri Malko'yu aradı ve onun bulunabileceği yere rasgele ateş açtı. Bu sırada bir siren sesi duyuldu.

İki el daha ateş edildikten sonra Arapça bir emir duyuldu. Aynı anda saldırđanlar ayağa fırlayıp Herod's Gate yönüne koşmaya başladılar. Avusturyalı,askerin silahını almaya çalıştı. Ama suratından kan akan İsrailli tüfeğine sımsıkı sarılmıştı ve bırakmaya da niyeti yoktu. Bu sırada askeri bir Land Rover ile polise ait bir Cortina olay yerine geldi. SAS bir anda etrafının asker ve polisle sarılmış olduğunu farkettti. Hepsi ateşli ateşli İbranice konuşuyorlardı. Malko olup biteni ve üç adamın eski kente doğru kaçtıklarını anlatmaya çalıştı.

Polisler söylenen yöne gittiler. Askerin bindirildiği cankurtaran da hareket etti.

Bu sırada gelen helikopter seyyar projektorle sokakları aydınlatıyordu. Tüm İsraililerin suratı asıktı. "Özel şube"den bir memur SAS'ı arabaya bindirdi. Beş dakika sonra Yafa Road'daki polis merkezindeydiler. Avusturya-

lı bu sırada ceketinin kolundaki iki deliği farketti ve bunları yanındaki polise gösterdi. Adam:

— Çok şanslıymışsınız, dedi İngilizce olarak.

*

* *

Saldırı haberi, Jerusalem Post'un birinci sayfasının altında birkaç satırla verilmişti. Kimliği belirlenemeyen üç kişinin bir turiste ateş açtığı ve olay yerine asker gelmesi üzerine kaçtıkları yazılmıştı.

Ne yazık ki, asker ağır yaralanmıştı. Eski kentte yapılan aramalardan bir sonuç elde edilememişti. Malko'nun adı verilmemişti. Avusturyalı Yafa Road'daki uzun sorgulamadan sabahın üçünde kurtulabilmişti.

Sabah iki buçukta hastaneden askerin kendine gelemeden öldüğü bildirilmişti. SAS polise hemen hemen tüm gerçeği anlatmıştı. İsrail polisine bir kokteylden dönerken yolunu kaybettiğini ve tam geri dönerken saldırıya uğradığını söylemişti. Tüm ifadesi büyük bir özenle yazılmıştı. Arabasını da karakola çekmişlerdi. Malko bütün gece baş ağrısından uyuyamadı. Asker gelmeseydi şu anda ölmüş olacaktı. Saldırganlar onu orada öldürmek için bekliyorlardı...

Sebeup neydi?

Aklına ilk gelen isim, Ruth Hanevim oldu. Ya buluşmaya gelmemişti, ya da gecikmiş ve polisleri görünce korkarak geri dönmüştü... Bunu kendisine söyleyebilecek tek kişi kadındı. Ancak telefon numarasını bilmediği için onunla irtibat kuramazdı...

Fakat, her şey olayın bir tuzak olduğunu

gösteriyordu. Gerçi polisler o ıssız bölgede sık sık saldırı olaylarıyla karşılaştığını söylemişlerdi, ama onların bilmediği şey SAS'ın orada tesadüfen değil de bilerek bulunduğuydı. Bu saldırıyı "pitka" olayını gördüğü için Ruth'un düzenlemiş olabileceğine inanamıyordu. Bir şey anlayamıyordu... İşin içinde başka şeyler olmalıydı...

Ama neydi bunlar?

Gözünün önünde Tefvik'in yüzü canlandı. Yoksa bu işte onun parmağı mı vardı?

*

* *

Malko zili uzun uzun çaldı. CIA'nın yordakçısının arabası evinin önünde duruyordu. Tefvik'in evini ancak kırk beş dakikalık bir aramadan sonra bulabilmişti... Nihayet, ayak sesleri duydu ve kapı açılınca karşısında Filistinliyi buldu.

Hâlâ pijamalıydı, elindeyse Jerusalem Post vardı.

SAS'ı görünce beti benzi attı. Beniyle oynarken sırtmaya çalıştı. Derhal ateşli ateşli önceki gece işinin yoğunluğu nedeniyle Ruth Hanevim'i takip edemediğini anlatmaya koyuldu.

— Başıma gelenleri öğrendiniz mi? diye sordu Avusturyalı.

— Evet, evet, gazeteden okudum.

Elleri titriyordu. Tuzağı kuranın o olmadığı belliydi. Buz gibi bir sesle konuşmaya girdi.

— Bana yalan söylediniz...

Malko sert sorulara hazırlanırken Filistinlinin yüz ifadesi değişti ve adam belli belirsiz bir sesle konuşmaya başladı.

— Size söylemeye cesarete demedim.

— Neyi?

— Orada, Beit Hanina'da onun beni gördüğünü. Tam o dışarı çıkarken arabam bozuldu, ikisi de beni gördüler.

Malko boğazına bir şeylerin düğümlendiğini farketti. Her şey aydınlanıyordu. Duvar'daki karşılaşmadan sonra Beit Hanina'da da takip edildiğini gören Ruth, bu ikisi arasında bağlantı kurmuştu. Kadının Moşe Larka'nın davetine gelişinin tek amacı, Malko'yu kurtulamayacağı bir tuzağa sürüklemektir.

Demek "pitka" değişimi ve Rum Ortodoks patriğine yapılan ziyaret bir gönül macerası değil de, ölüm oyununun bir parçasıydı!

SAS düşüncelere dalmışken Tefvik alçak sesle konuşmaya başladı:

— Size gazetenin beni Mısır'a göndereceğini söylemek istiyordum. Dün haberim oldu, kabul etmeme şansım yoktu. Üzgünüm, beni bağışlayacağınızı umarım...

— Ruth Hanevim'in telefonunu biliyor musunuz?

— Evet, evet.

— Verin öyleyse, dedi Avusturyalı.

Filistinli defterini alıp geldi ve:

— İşte, 22448, dedi.

Numarayı yazan Malko tek kelime söylemeden dışarı çıktı.

Bir an evvel Peter Youngblood'a uğrayıp bu haberi vermek istiyordu. Telefonla araması imkânsızdı.

— Biraz önce beni David Cohen aradı, dedi Amerikalı. Saldırıdan söz etti. Acayip bir hali vardı...

— Bir şeylerden şüpheleniyordur. Ancak en önemli ayrıntıyı bilmiyor. Orada, Ruth Hanevim ile buluşacaktım.

— Şaşılacak bir şey bu...

Bir gece evvelki saldırı ve ajanın söyledikleri karşısında şaşkınlığını ifade edecek sözcükleri bulamıyordu. Malko bu kez CIA sorumlusunu ABD Elçiliği yakınındaki Dan Otelinin barında bulmuştu.

— İyi haberlerin yanında kesinlikle kötü haberler de oluyor, dedi Youngblood. Evvelsi gün bir şey öğrendim. Savunma Bakanlığındaki adamım haber verdi. İki yıl önce Askeri İstihbarat, aldıkları bazı kararları Sovyetlerin iki saat sonra öğrendiğini anlamış. Haber sızdıran, ordudan olmalıydı. Shin Beth'den üç ve Mossad'dan da üç kişi alınarak kurulan komisyon bir araştırma yapmakla görevlendirilmiş. Sonunda, Sovyetlerin Caucase adlı ELİNT*gemileri aracılığıyla İsrail'deki telefonları dinlediklerine karar verildi.

— Caucase olmayabilir, dedi Avusturyalı.

— Şimdi ne yapmayı düşünüyorsunuz? Size yardım etmesi için görevlendirebileceğim kimse kalmadı. Bu işi nasıl sürdürebileceğinizi bir türlü kestiremiyorum.

— Bu saldırının bir tek açıklaması var: Ne aradığımızı biliyorlar ve bizi durdurmayı amaçlıyorlar. Bunun için de her imkânı kullanacaklar.

Peter Youngblood başını salladı.

— Emin değilim. Sizi ortadan kaldırmamaları için ya durumu Shin Beth'e bildirmek, ya da "Şirket"ten birilerini göndermelerini iste-

(*) Elektronik istihbarat

mek...

— Belki. Ama, ya işe İsrailileri bulaştırmak istemediğimizi karşı taraf da biliyorsa? Ayrıca, yalnızca benim bildiğim bazı ayrıntılar var. Örneğin Duvar'daki buluşma. Tanık benim. Ben olmazsam Ruth Hanevim her şeyi rahatça inkâr eder. Bu olayın boyutlarını henüz tam olarak bilmiyoruz. Bence Zwi Halpern onu sıkıştırdığımızı sanıyor. Kurduğu sistemin zayıf bir yanı olmalı.

— Peki bu düzende Zukas'ın rolü ne?

— Henüz bilmiyorum.

— İyi. Öyleyse araştırmaya devam edin. Dün geceki saldırının bizzat size karşı düzenlendiği daha kesinlik kazanmadı. Issız ve kaçmayı son derece kolaylaştıran bir bölge olduğu için, orada daha önce de birçok saldırı olayı oldu. Mesleğimizde ancak % 100 kesinlik kazanmış öğeleri kullanabiliriz. Aksi takdirde başarısızlığa uğrarız.

— Bazen % 99'la da yetinmelidir. Bir daha o heriflere canlı hedef olmaya niyetim yok...

Ayağa kalktılar.

— Nereye gidiyorsunuz?

— Jennifer Worth'u görmeye, dedi Malko. Anladığım kadarıyla, o da Patrik Elias Zukas'ı tanıyormuş. Belki konuşur, çünkü artık Ruth Hanevim'den pek umudum kalmadı. Tabii cazibeme kapılmadıysa.

— Jennifer Worth'u elçilikten arayarak ziyaret edeceğinizi bildireceğim, dedi CIA sorumlusu. Buraya ABD'ye dönüşünü sağlamak için İsraililerle görüşme yapmaya geldiğinizi söyleyeceğim. Bu konuşmanızı kolaylaştırır, çünkü başından geçenler onu çok korkuttu. American Colony Hotel'de kaldığını

biliyor muydunuz?

— Biliyorum.

Birlikte dışarı çıktılar ve tokalaştılar.

— Dikkat edin. Langley'e ivedi bir rapor göndereceğim. Çok sevineceklerini sanıyorum.

— Muhakkak! Çünkü üstlerine ateş açılan onlar değil! dedi SAS.

VIII. BÖLÜM

American Colony Hotel eski kent yakınında bir Türk sarayıydı. Avlusunda limon ve hindistancevizi ağacı olan muhteşem bir kervansaraydı. Batı Kudüs'te idi.

Genç bir kadın gölgedeki masada tek başına oturmuştu. Son derece çocuksu bir yüzü, yuvarlak ve çıplak omuzları, çıkık çenesi vardı, önünde boş bir fincanla boş bir sigara paketi duruyordu. Malko'nun yaklaştığını görünce ürktü. Tırnakları kemirilmişti.

— Jennifer Worth mu?

Başını eğdi.

— Yes!

SAS kadının karşısına sırtarak oturdu.

— Size haber vermiş olmalılar, beni elçilik gönderdi. Adım Malko. Buraya sorunlarınızı halletmek için geldim.

Kadın çok sevindi, bir Avusturyalının boynuna sarılmadığı kaldı.

— Sizi gördüğüme çok sevindim! Bu ülkeden ne zaman ayrılabileceğim?

— Yakında. Bir şey içmek ister misiniz?

Yanlarına Arap bir garson gelmişti.

— Evet. Bir Martini Bianco, dedi genç kadın. Bu karabasanın bir an evvel bitmesini

istiyorum.

— Çok dikkatsizlik ettiniz, dedi Malko.

— Evet, dedi gözleri dolan Jennifer.

— Başınızdaki geçenleri tam olarak anlatın lütfen. İşinizin tüm ayrıntılarını bilmiyorum.

Genç Amerikalı kumral saçlarını arkaya savurdu ve bacak bacak üstüne attı.

— Çok aptalca davrandım, dedi. Deli gibi aşkıttım. Ülkeye el ilanları sokturduklarını ve bunun tehlikesiz olduğunu sanıyordum. Oysa, silah getiriyordum.

Deli gibi aşık olduğu FKÖ üyesi bir Filistinliyle başından geçenleri Malko'ya anlatmaya başladı.

— Hiç Zukas diye birisine rastladınız mı? diye sordu SAS. Rum Ortodoks papazlarından Elias Zukas diye birine?

Jennifer bir an sustu. Gözlerinde korkulu bir ifade vardı.

— Bana bunu neden soruyorsunuz?

— İlgilendiğim başka bir işte bana yardımcı olabilir de...

— Evet, ona rastladım. Bu benim en kötü anılarımdan biridir. Bir gün Filistinli arkadaşım bana akşam yemeğinde Beit Hanina'daki bir villada buluşmamızı söyledi. Gittiğimde geciktiği için oraya gelememişti. Kendimi bir din adamının karşısında buldum. Zilzurna sarhoştü. Bir süre sohbet ettikten sonra kalkmak istedim, ama arabasının bozuk olduğunu, beni götürmeyeceğini ve en iyisinin arkadaşımı beklemek olduğunu söyledi. Beni kendisiyle birlikte içmeye zorladı. Bana baktıkça gözleri parlıyordu. Bana daha önce sevişip sevişmediğimi sordu, bu soruyu yanıtlamak istemedim. Bunun üstüne sevişmeye

bayıldığını, hafta da iki kez metresiyle olduğunu ve kadının onun her istediğini yaptığını anlattı. Hatta onun da geleceğini söyledi. Lafı nereye getireceğini tahmin etmeme rağmen aptal numarası yapıyordum. Bana bazı resimler gösterdi. (Jennifer kızardı.) Son derece rezil resimlerdi. İkisi de çınlıçplak ve değişik pozisyonlardaydılar. Çok rahatsız olmuşum. İlk kez bir din adamının böyle davrandığına şahit oluyordum... Sonunda bana para teklif etti. Çok korkmuşum, ırzıma geçeceğini sanıyordum. Ayağa kalktım, ama beni duvara sıkıştırdı. Kız gelmeseydi başıma neler gelirdi bilmiyorum. İbranice konuşular. Oldukça güzel, ama adi havalı bir kızdı. Kot giymişti ve iri göğüsleri vardı. Bana hata ettiğimi, papazın çok güzel seviştiğini ve bu yolla para kazanmanın çok zevkli olduğunu söyledi. O bu yolla lokantadan bir haftada aldığı parayı bir gecede kazanıyormuş...

— Kızın adını biliyor musunuz?

— Evet. Ronit!

Malko genç kadının ağzından çıkan her kelimeyi büyük dikkatle dinliyordu." Patrik Zukas bu zincirin en zayıf halkası olabilirdi.

— Size nerede çalıştığını söyledi mi?

— Hayır. Ama oraya geldiğinde Kudüs otobüsünün geciktiğini söyledi. Yol üstündeki lokantalardan birinde çalışıyor olmalı. Bildiklerimin hepsi bu kadar.

— Sonunda ne oldu?

Jennifer iyice kızardı.

— Korkunçtu. Papaz ikimizin kendisinin önünde sevişmemizi istedi. Kadın da içiyordu... Beni... İsteddi. Ellerinden kurtuldum ve otoyala kadar koştum. Oradan da otostopla

Kudüs'e döndüm.

— Arkadaşınız bu işe ne dedi?

— Bana aptalca davrandığımı söyledi... Anladığım kadarıyla her şeyi bilerek yapmış. Din adamının bazı hizmetlerine karşılık ona kadın sağlıyor...

— Anlıyorum.

— Şu Ronit'i görseniz tanır mısınız?

— Evet.

— İyi, belki sizin yardımınızı isterim. Size hiçbir zararı dokunmayacak, ama bana çok faydalı olacak bir hizmet.

— Tabii, ne isterseniz yaparım. Yeter ki, beni burada fazla tutmayın.

— Söz. Ayarlayabilirsem bu gece birlikte yeriz. Akşamüstü sizi ararım.

Jennifer onu kapıya dek uğurladı. Güzel değildi, ama çocuksu yüzü ve balıketindeki vücudu oldukça çekiciydi. İdeal kurbandı. Malko'nun gitmesini hiç istemediği belliydi. Onunla arabaya kadar yürüdü.

— Bana kısa süre sonra telefon açın, dedi kadın.

Kudüs otoyoluna çıkarken SAS edindiği bilgileri değerlendiriyordu. Patrik Elias Zukas'ın rolü gitgide ilginçleşiyordu. Adama ulaşmanın tek yoluysa, metresi olan Ronit'i bulmaktı.

*

* *

Malko "Motza" tabelasına yaklaşırken yavaşladı. Sol tarafa girdi ve kasabaya doğru giden yolu izledi. Tam kavşağın karşısında küçük beyaz bir bina vardı! Bunun bir bar olduğu belliydi. Kapıda İbranice Pondak Bar yazılıydı. Hilton'un kapıcısına göre Kudüs ile

Tel-Aviv arası yol üstündeki bar ve lokanta tek buydu.

Malko buraya yalnız gelmeye karar vermişti. Ronit'i bulduktan sonra Jennifer daha faydalı olabilirdi.

İçerde masif tahta masalar vardı. Otoparkta şimdiden çok sayıda araç duruyordu. Malko içeri girdi.

Masalardan on ikisi doluydu. Radyo İbranice müzik çalıyordu. İçerdekilerin hemen hemen hepsi erkekti. Dip tarafta kasayla, bar vardı. SAS kapıya yakın masalardan birine oturdu. Kısa süre sonra garson kız ona İbranice ve İngilizce bir yemek listesi getirdi. Kadın ufak tefek çelimsiz bir tipti, Jennifer'ın tarifine hiç benzemiyordu. Avusturyalı bir şeyler ısmarladı.

Daha oturalı beş dakika olmuştu ki, mutfaktan bir garson daha çıktı. Bu, çekici yüzlü, siyah saçlı, iri göğüslü ve dar kotuyla, son derece tahrik edici kalçaları olan bir kızdı. Ne yazık ki, o başka masalara bakıyordu.

Malko bunun Ronit olduğuna kanaat getirdi. Zukas'ın metresi. Patrik oldukça zevkli birisiydi!..

Kadın Malko'ya baktı ve sırıttı.

Saat on buçukta yemeği bitmişti. Garson kız hesabı getirince:

— Kaçta kapatıyorsunuz? diye sordu.

— On birde.

Dışarı çıktı. Hava serindi, ama rüzgâr durmuştu. Zaman geçirmek için Motza kasabasına doğru bir süre gitti, sonra yine otoparka döndü. Farları söndürdü ve bekleme-yeye koyuldu. İsrail'deki ücretlerle vergiler göz önüne alındığında, Ronit'in arabası olması

çok az bir ihtimaldi. Böyle olunca da, ya onu almaya birisi gelecekti, ya da kadın az aşağıdaki otobüs durağına gidecekti.

IX. BÖLÜM

Pondak'ın kapısı açıldı ve iki garson kız hızlı hızlı uzaklaşmaya başladılar. Malko farlarını yakmadan hareket etti ve otoyola çıkan yan yolda ilerledi. Kızlar otobüs durağına varmışlardı bile. Ses duyunca durdular ve uzun boylusu elini kaldırdı. SAS durdu. Kadın eğildi ve İbranice bir şeyler söyledi. Ronit idi bu. Avusturyalının anlamadığını görünce, İngilizce konuşmaya başladı.

— Kudüs'e mi?

— Binin! dedi CIA ajanı.

Güzel Ronit öne, diğeryse arkaya oturdu. Tek kelime etmeden yola çıktılar. Beş dakika sonra şehir merkezine uzanan caddenin köşesine gelmişlerdi.

— Nereye gidiyorsunuz? diye sordu Ronit.

— Şehir merkezine.

— Ben Herod's Gate yakınına, arkadaşım-
sa Hillel Street'e gidecek. Oradan geçebilir
misiniz?

— Tabii, ama bana yolu tarif etmeniz
şartıyla, dedi SAS.

Ronit sırttı, biraz rahatlamıştı. Tam bir orospuydu. Karakuru olanı Hillel'de inince Ronit konuşmaya başladı.

— Siz biraz önce lokantada değil miydiniz?
— Evet, sonra da sizi bekledim.
— Neden?
— Sizi görebilmek için. Çok çekicisiniz.
Adınız ne?

— Ronit. Arkadaşımınki de Ronit.
— Ben bu Ronit'i tercih ediyorum, dedi Malko.

İsraili insanın içini gıcıklayacak biçimde güldü.

Ronit göğüsleri iyice göze çarpsın diye dimdik oturuyordu. Taş çatlasa yirmi yaşındaydı.

— Bundan sonraki sokaktan sola dönün, dedi. Bakkalın önünde durun. Orada oturuyorum.

Malko söyleneni yaptı. İn cin top oynuyordu, adeta ölü bir kentteydiler.

Durdular. Ronit hemen inmedi, bu iyiye işaretti.

— Sizi yine görmek isterim, dedi SAS. Birer kadeh bir şeyler içebileceğimiz bir yer yok mu?

— Yok. Bu saatte bir tek Tango Bar açıktır, ama orası da rezil bir yer. Akşamları Kudüs'te hayat yok. Adınız neydi?

— Peter, dedi Malko. Birleşmiş Milletler adına görevliyim.

— İyi. Duty-free'den epeyce şey almışsınızdır...

— Eh! Yarın boş musunuz?

— Yarın olmaz. Belki pazartesi. Pondak'a uğrayın, konuşuruz. Öğleyin gelerseniz, size bildiririm.

Avusturyalıya doğru eğildi ve dudakları birleşti. Öpüşmeleri kısa sürdü, ama Malko'nun göğüsleriyle oynamasına sesini çıkart-

madı. Ulaşım bedelini böyle ödüyordu. Sonra arabadan çıktı ve tek kelime söylemeden hızla uzaklaştı.

Malko aydınlatmakla görevlendirildiği büyük casusluk olayını düşündü. Şu ana kadar karşısına cinsi sapık bir patrik, seks düşkün bir dul ve yol kenarı lokantasındaki garson kız çıkmıştı.scanned by darkmalt1

Bir de kukuletalı üç katil... Daracık yollar-dan ilerledi ve şans eseri Ben Yahuda'ya çıktı. Hilton'a gitmek için batıya yol alması yeterliydi.

*

Kapıcılardan biri Malko'ya mavi-beyaz bir zarf uzattı. Zarfı açtı. içinde Derek Shechem'deki polis merkezi, A-321 nolu büroya gitmesi yazılıydı. Bu ingilizce olarak yazılmış bir celpti.

Saldırı günü polisin biri Emniyet Merkezi'nin Naplouse yolu üstünde olduğunu söylemiş ve tarif etmişti. Tebliğ saat on birde yapılmıştı. Şu an için yapabileceği hiçbir şey yoktu, çünkü o gün her yer kapalıydı. Kudüs çıkışına geldi ve Naplouse yoluna saptı. Trafik serbestti. İlerde manzara değişiyordu. Eski Arap mahallelerinin etrafında yeni yahudi yerleşim merkezleri oluşturulmuştu. Her yerde sosyal konutlar yapılmıştı. Beton yığınıydı etraf. Gökdelenlerin önünde çok sayıda çocuk oynuyordu.

Tepeyi aşarak Frenche Hill'den geçen Naplouse yolunu izledi. Burada da gökdelenler yükseliyordu. Polis merkezi biraz geride kalıyordu. O da toplama kampını andıran yüksek bir binaydı.

Binada tüm İsrail polisi toplanmıştı. Etrafı dikenli teller, gözetleme kuleleri ve projektörlerle çevrilmişti. Adeta eski kentte yaşayan Araplara İsrail devletinin gücünü göstermek istiyorlardı.

Siyah üniformalı memur Malko'yu birçok askeri aracın durduğu avluya götürecek olan arkadaşına teslim etmeden üstünü, arabasını didik didik aradı ve celple pasaportunu inceledi. Koridor ve salonlardan geçerek ilerlemeye başladılar. İçersi çok hareketliydi. Herkesin-yakasında bir kimlik vardı. Sonunda, Malko'yu küçük bir odaya sokarak yalnız bıraktılar.

Otuz saniye sonra kapı açıldı ve içeri kır saçları, önü açık gömleğinde altın künyesi görünen David Cohen girdi. Tek kelime etmeden Malko'nun elini sıktı ve masanın üstüne oturdu.

— Şaşırdınız değil mi, Bay Linge.

SAS sırttı.

— Bu ülkede insan neye şaşıracağını bilemiyor... "Özel Birlik"ten olduğunuzu bilmiyordum...

— Ben Askeri İstihbarat'tanım, dedi İsraili. Bir asker öldürüldüğü için bunun nedenini öğrenmek istiyoruz. Özellikle de katilin kim olduğunu. Katillerini yakalamak için...

— Bunun bir rastlantı olduğunu sanıyorum, dedi Malko. Nöbete gelmişti ve beni korumak istedi. Onu hayatımda hiç görmemiştim.

— Biliyorum. Cinayetin hangi şartlar altında işlendiğini biliyoruz. Er Bensimon çok şanssızdı, ama görevini yaptı. Onun için

gözyaşı döküyoruz. Bizi asıl ilgilendiren sizsiniz.

— Ben mi?

— Evet siz. (İsraili sertleşmişti.) Orada ne arıyordunuz?

— Size söylemiştim...

— Unuttuğunuz bir şey var. Rockefeller M zesi'nin muhafızlarını sorguya çektik. Araba sesine biri uyanmış ve sizi görmüş. Orada uzun süre durmuşsunuz. Birisini bekliyordunuz. Kimi?

— Herhalde teröristlerle işbirliği yaptığımı sanmıyorsunuzdur?

— Hayır. Ama sizi neden öldürmek istediklerini bildiğinize inanıyorum. Bu da bizi ilgilendirebilir... Birisiyle randevunuz mu vardı? Kiminle?

— Kimseyle randevum yoktu. Moşe'deki kokteylden dönüyordum...

— Biliyorum, dedi İsraili.

— Uykum yoktu, eski kenti dolaşmak istedim. Herod's Gate civarında kaldırımında yürüyen kumral bir kız gördüm. Farların ışığında çok çekici geldi bana. Geriye dönüp onunla konuşmak istedim, ama ortadan kaybolmuştu. Sonra kaybolmamak için Kudüs haritama bakmak istedim. Her şey bu denli yalın.

— Evet, çok yalın.

Anlaşıldığına göre Malko'nun söylediklerinin tek kelimesine bile inanmıyordu. Büyük ihtimalle, Shin Beth oradaki tüm güzel kumralları sorguya çekerdi. Birdenbire, Cohen CIA ajanının bir şey söylemeyeceğine inanmış-casına sorguyu kesti ve bir dosya aldı.

— Bizi meraklandıran bir şey var, dedi

David. Katillerin kimliği.

— Onları buldunuz mu?

— Maalesef hayır. Bazı ipuçları var, ama önemli değil. Kukuletaları buradan alınmış iyi kalite kumaştanmış. Bundan pek bir şey elde edemeyiz. Ama balistik muayeneler var. Üç ayrı silah kullanılmış. Bunların ikisi Smith Wesson, biri de 357 Magnum. Üçüncüsü Rusya'da Tula kentinde yapılmış 7,62'lik Nagant marka tabanca.

— Silah kime ait?

— Tutuklamak için can attığımız Ebu Cihad adında birisinin. Asıl adı Ahmed Bin Abdullah Salih. Bir FKHC üyesi. En tehlikeli Filistinli katillerden biridir. Münih katliamının kışkırtıcılarından biriydi. Madrid'de iki Mossad üyesini öldürdü. Diplomatik bavullarda taşındığını sandığımız bu silahı kullanıyor. İzini bulmamıza rağmen her defasında elimizden kurtuldu. Askerin göğsünde bu silahtan çıkma bir mermi vardı.

Malko gerçekten de şaşırılmıştı.

— Böylesine tanınan Filistinli bir katil nasıl oluyor da Kudüs'te dolaşabiliyor? diye sordu. Güvenlik sisteminizin mükemmel olduğunu sanıyordum. Burada teröristlerin barınmadığını duymuştum... İsrail'e nasıl girmiş?

İsraili cevap vermeden önce bir süre tereddüt etti.

— Bay Linge, size bir sır vereceğim...

Bir ajanın bunu başka bir ajana söylemesi için çok önemli bir neden olmalıydı. Genellikle de gerçek bir sır olmazdı...

— Buyrun lütfen, dedi Avusturyalı.

— Lübnan'daki Mossad üyeleri iki gün önce, bir savaş teknesinin İsrail karasularına

yaklaştığını haber vermişti. Son seferki gibi bir saldırı olacağını sandık ve beklemeye koyulduk. Aynı gece radarlarımız sahilden üç mil açıkta bir tekne belirledi. Deniz dalgalı olduğu için onu sonradan kaybettik. Devriyelerin araştırması da bir sonuç vermedi. Daha sonra teknenin kuzeye, Lübnan'a doğru yol aldığını tesbit ettik. Vazgeçtiklerini sandık...

— Demek bu üç kişi İsrail'e deniz yoluyla girdiler. Başınızda büyük dertler olmalı.

— Hem de çok büyük, Bay Linge. Filistinli bir intikam komandosunu sizi öldürmek için Kudüs'e getiren sebep nedir? Bunu bilmek istiyorum.

X. BÖLÜM

Ortalığı kaplayan sessizlik uzun süre devam etti. Malko soğukkanlılığını kaybetmemeye çalışıyordu. İsraili gözünü ondan bir an bile ayırmıyordu.

— Bu soruya yanıt vermeyeceğim, dedi SAS. Katilin orada bulunmasının birçok nedeni olabilir.

— Yalan söylüyorsunuz. Cihad, gözü dönmüş bir katildir ve ancak son derece önemli ve tehlikeli işleri üstlenir. Buraya gelmekle ölmeyi göze aldığına göre, öldürmek istediği kişi sizsiniz...

Kısa bir sessizlikten sonra Avusturyalı söze girdi.

— Bunun rasgele bir saldırı olduğuna inanmıyor musunuz?

— Böyle işler için maşaları kullanırlar, dedi Cohen.

Durdu ve ekledi:

— Bana söyleyecek bir şeyiniz yok mu?

— Yok. Ne teröristleri tanıyorum, ne de saldırış nedenlerini biliyorum. Bu eski kentte arama yapmak o kadar kolay olduğu halde, Ebu Cihad'ı nasıl bulamıyorsunuz?

— Orada olduğuna dair hiçbir kanıtımız

yok. Geçen yıl Brezilya'da estetik ameliyat oldu. İşbirliği yapmaya yanaşmamanıza rağmen, bu bilgileri araştıracağım. Beni burada bekleyin.

Çıktı ve kapıyı kilitletti... Malko daktilo sesi duyuyordu. İsraili kısa süre sonra geri döndü.

— Sınırdışı edilmenizi isteyeceğim, dedi Cohen. Büyük bir olasılıkla Dışişleri Bakanlığı bu talebimi uygun görecektir. Savaşan bir ülkedeyiz ve size ayrıcalık tanımamam için birçok neden var. Lütfen gidin.

Birlikte sessizce avluya çıktılar. Malko arabasına binmeden İsrailiyle tokalaştı. Bariyeri geçer geçmez kendini Naplouse yolunda buldu. Çok sinirlenmişti.

*

**

SAS üçüncü kez dikiz aynasına baktı. Sarı kamyonet hâlâ peşindeydi. Malko ne olduğunu anlamaya karar verdi ve gazı kökledi. Peşpeşe üç aracı solladı. Hemen onun peşinden kamyonet de sol şeride fırlamış ve hızla gelmeye başlamıştı. Demek peşinde birileri vardı.

Ya Shin Beth ya da Ebu Cihad'ın katilleri.

Ashkelon-Ramla kavşağında kamyonet Ashkelon yönüne saptı, ama bu kez de içinde iki kişi olan yeşil bir araba peşindeydi. Bunlar kesinlikle Shin Beth'dendi. SAS onları Peter Youngblood'a kadar peşinden sürüklemeye karar verdi.

*

**

— Yalnızca sizi korumak istiyorlar, üstelik onlara iki kişi daha katılacak, dedi Amerikalı.

— Ne demek istiyorsunuz?

— Langley, Chris Jones ve Milton Brabeck adında iki "goril" in buraya gelmek üzere olduğunu bildirdi. O nalet David Cohen bile onların buraya gelmesini engelleyemez. Bu ülkeye hatırı sayılır derecede hizmet veriyoruz. Biz olmasak onların ordusu bile olamaz. Sınırdışı edilme düşüncesi sizi korkutmasın. Savunma Bakanlığındaki bir dostumla bu konuyu görüşeceğim... Eğer size ters davranırlarsa kendileri zararlı çıkar. Bir bu eksikti! Biz onlara yardımcı olmaya çalışırken, onlar sizi atmaya çalışıyorlar.

— Durum biraz daha nazik olabilir! dedi Malko.

İki "goril" in gönderilmesi Malko'nun içinde bulunduğu tehlikeyi Langley'in bilmesi demekti. Ebu Cihad'ın ünü oralara kadar yayılmış olmalıydı.

— Hangi kimlikle geliyorlar? diye sordu SAS. Yoksa işgal kuvvetleri olarak mı?

— Elçiliğin "güvenlik" sorumlusuyla anlaştım. Bizi korumak için gelecekler.

Peter Youngblood Avusturyalı'nın koluna girdi ve merdiven başına yürüdüler.

— İşinize devam edin. Artık büyük bir casus avı peşinde olduğumuza inanıyorum. Hiçbir şeyi dert edinmeyin. Yahudilerle sürtüşmeniz olursa bana bir telefon edin, hemen yardımınıza koşarım.

Adam çok heyecanlıydı. Eğer Halpern işi, Youngblood döneminde bitirilirse işin kaymağını Amerikalı yiyecekti. Ama hayat böyleydi. CIA sorumlusu not defterini çıkartıp bir şeyler yazdı.

— İki goriliniz Fransız Hava Yolları'nın Airbus'u ile saat 21.39'da geliyor. 130 nolu

uçuş. Onları karşılayacak mısınız?

— Evet.

Chris ile Milton Gizli Servisin ve CIA Harekât Şubesi'nin ağır toplarıydı. Üstelik, SAS'ın eski dostlarıydı ve onların gelişi Malko'yu çok rahatlatmıştı.

— Kudüs'e mi dönüyorsunuz? diye sordu Amerikalı.

— Maalesef evet. Yapmam gereken bir şey var.

— Çok iyi, devam edin. Ben de Savunma Bakanlığına gidiyorum. ABD'nin himayesindeyiz. Her şeyi anında Langley'e bildiriyorum. Duruma hakimiz...

Malko sırtlamakla yetindi. Hiçbir şey hakim oldukları yoktu. Karmakarışık bir işti bu! Bir türlü özüne inemiyorlardı. Elde edebildikleri, bir-iki çelişkili ipucuydu. Yapılacak şey, Elias Zukas ve Ruth Hanevim'in zayıf noktalarını araştırıp bulmaktı.

. *
**

Bir kadın sesi:

— Kim o? dedi ve Malko İngilizce konuşmaya başladı.

— Ben Malko Linge. Geçen akşam sizi bekledim.

Kadın İngilizce anlamıyormuşçasına İbrani bir şeyler söyledi ve ahizeyi kapattı. Üçüncü kez aynı şey oluyordu. Oysa, SAS Ruth Hanevim'in sesini tanımıştı. Zaten tek başına yaşıyordu. Başka birisi olması olanaklıydı. Yapılacak tek şey, Moşe Larka aracılığıyla bir buluşma ayarlamaktı.

Malko American Colony Hotel'in telefonunu çevirdi ve Jennifer Worth'un odasını

istedi. Kendisini salona bağladılar. Ahizede müzik vardı.

— Ben Malko, yanlış anlamıyorsam güzel eğleniyorsunuz.

— Malko! Aramakla ne iyi ettiniz. Arkadaşlar edindim ve hep birlikte serbest bırakılışımı kutluyoruz. Gelir miydiniz?

— Birazdan orada olurum.

— Birinci kattaki salondayız. Arkadaşlar bu gece için kiraladılar. Gelirseniz çok mutlu olurum.

— Geleceğim.

Otelden çıktı. Dışarda sert ve buz gibi bir rüzgâr vardı.

XI. BÖLÜM

Bagaj bekleme salonundaki yolcular arasında Chris ile Milton boyları sayesinde hemen göze çarpıyorlardı. Malko'yu görünce mutlulukla el salladılar.

Amerikalıların cüsseleri dışında saçları, kıyafetleri de birbirlerinin eşiydi. Malko aralarında ufacak kalmıştı.

— Şalom! dedi sırtarak SAS.

— Hey, bana küfretmeyin! dedi Chris Jones.

— Merhaba demektir, diye açıkladı Malko. İbranice öğrenmeniz gerekecek.

— O daha İngilizceyi zor konuşuyor, diye alay etti Milton. Buralarda kilise var mı?

Goril, dini bütün bir gorildi!

— Kudüs'te din konusunda her istediğinizi bulabilirsiniz, dedi Malko.

— Bunların hepsi paranoyak, dedi Milton Brabeck. Polisler gelmeden koltuklarımızdan kalkmamamızı emrettiler. Hepsi zırdeli. Hareketten önce küçücük çocukları bile arıyorlar. Neyseki, silahlarımız yanımızda değildi. Herifler diş fırçamın kıllarını bile sayacaklardı neredeyse.

— Kendinizi silahsız çırılçıplak hissediyor-

sunuzdur herhalde.

— Evet, ama yarın seri numarasız tüm silahlarımız elimize geçecek. Zaten onlarsız ne işe yararız ki?

Brabeck etrafa göz attı. Gece çok hareketli olan Lod Havalimanı insana küçücük görünüyordu.

— Bunların hepsi yahudi mi? diye sordu Amerikalı.

— Zannederim, ama İsrail'deki yahudi kadar sizin New York'ta da var...

— Mümkün olduğunca New York'a gitmemeye çalışırım, dedi Milton. İşin ilginç yanı Araplara çok benziyor olmaları. Sakın yanlış ülkeye gelmiş olmayalım?

— Milt eğer burada rahat vakit geçirmek istiyorsan bu tür karşılaştırmalardan vazgeçmelisin, dedi SAS. Burada Araplara pek iyi gözle bakılmıyor.

— Pek de temiz değiller, dedi Chris. Tüm bu savaşları nasıl kazandıklarını da bir türlü anlayamıyorum. Herhalde bizim teçhizatlarımız sayesinde... Burada musluk suyu içilir mi?

— Prensipte evet, ama viskiyle Beck's birasının da bulunduğunu hemen söyleyeyim, dedi Avusturyalı.

Kippa içindeki askeri gören Jones şaşkına dönmüştü.

— Bu kıyafetle pişmiyor mu? diye sordu.

— Pişiyor, ama vicdan rahatlığı için böyle giyiniyor, dedi Malko.

Goriller etraflarına iğrenerek bakıyorlardı. Onların gözünde New York yitirilmiş bir kentti ve Şikago'nun doğusunda, başta barbarlık olmak üzere tüm pislikler başlardı. Yorgun

düşmüşlerdi ve Malko'nun anlattıklarını pek algılamıyorlardı.

*

**

İçerden müzik sesleri geliyordu. Avusturyalı kapıyı çaldı. Açan tanınmayacak haldeki Jennifer idi. Üstü ve ayakları çıplaktı »çiçekli bir etek giymişti. İri başlı küçük göğüslerini, taktığı kolye kısmen de olsa örtüyordu.

— İyi akşamlar! Gelmeyeceğinizi sanıyordum, dedi kadın. Bir kız arkadaşım dışında herkes gitti.

Gözleri alkolikler ve uyuşturucu müptelaları gibi buğuluydu. SAS'ı uzun süredir tanıyormuş gibi davranıyor ve tahrik edici görünümüne aldırış etmiyordu. Yerde çok sayıda minder, boş şişe, tabak ve bardak vardı. Köşede bir kız gözlerini tavana dikmiş bir şey içiyordu. Jennifer Malko'yu bir minder grubuna doğru götürdü. -

— Oturun! dedi.

CIA ajanına bir kadeh pembe şarap verdi. Köşede duran teyp müzik çalıyordu. Bir gün önce korkudan deliye dönen Jennifer ile hiçbir ortak yanı bulunmayan bu kadın dirseklerinin üstüne dayanmış, başıyla tempo tutuyordu.

— Bu gece neler yaptınız?

Amerikalı güldü.

— Bir sürü şey, Dans ettik, müzik dinledik, içtik, seviştik...

Gülmekten katılıyordu. SAS'ın bardağını iterek dudaklarını ona uzattı. Avusturyalının içinde bir şeyler kıpırdamıştı. Diğer kız onları boş gözlerle seyrediyordu.

Malko onun çıplak sırtını okşayınca Amerikalı iyice sokuldu ve SAS eteğinin altına

hiçbir şey giymemiş olduğunu farkettiler. Kadın Avusturyalıyı soydu ve oral sekse başladı. Bu hareketlere fazla dayanamayan Malko hemen orgazm oldu.

— Bu gece aynı yolla on beş erkeği doyuma ulaştırdım, dedi Jennifer. Siz on beşinciydiniz. (Malko bunun geçen gün konuştuğu kız olduğuna inanamıyordu.) Kafam iyi olsun diye bazı ilaçlar aldım. Uzun zamandır hiç böyle eğlenmemiştim. Bu gece buraya hoşuma giden tüm erkekleri topladım, çünkü buna ihtiyacım vardı. Sizinle de sevişmek isterdim, ama bugün çok seviştığım için canım yanıyor.

Diğer kız ağır ağır kazağını çıkarttı ve tek başına dans etmeye başladı. Onun göğüsleri çok iriydi. www.cizgiliforum.com

Jennifer esnedi.

— Uykum var, bu gece yanımda yatar mıydınız?

— Hayır, teşekkür ederim. Buraya size bir şey sormak için gelmişim.

— Ne soracaktınız?

— Patrik Zukas'ı hatırlıyor musunuz?

— Evet, ne oldu?

— Onunla bağlantı kurmanızı isteyecektim. Tabii bunu benim istediğimi söylemeden. Mesela para karşılığında...

— Sonra ne yapacağım?

— Onu da o zaman söylerim. Ancak dediğimi yaparsanız ABD'ye dönüşünüz oldukça hızlanacak...

— Harika! dedi Malko'yu öpen Jennifer.

— Yarın öğle yemeğine geleceğim. Size o zaman açıklamada bulunurum. Anlaştık mı?

— Evet.

SAS'ı kapıya kadar geçirdi ve kapıda adamı

öptü.

— Yarın öğle yemeğinde, dedi kadın.

Rahatlayan SAS arabasına bindi ve hareket edince dikiz aynasına bir göz attı. Peşinde kimse yoktu. Hilton'a gelip dairesine girdi. Gorillerin horultusu kapının dışından duyuluyordu. Onları rahatsız etmeden yattı.

*

**

Can sıkıntısından kan ter içinde kalan Malko yataktan kalktı. Jennifer'in buğulu gözleri ve garip tutumu gözlerinden silinmiyordu. Bu işte bir gariplik vardı. Giyindi ve dışarı fırladı.

Saat henüz sekiz olmasına rağmen, Yafa yolu çok kalabalıktı. Yasak levhalarına aldırmadan tercihli otobüs yoluna girdi ve on dakika sonra American Colony Hotel'e vardı.

Kimseye bir şey söylemeden birinci kattaki salona çıktı. İçerde temizlik yapan iki Arap vardı. Koridoru geçen Avusturyalı Jennifer'in kapısını vurdu.

Kapı duvardı.

Kapıyı açtı ve içeri girdi. Yatakta birisi yatıyordu. Aptallık ettiğini düşündü, ama yatağa yaklaşmaktan da kendini alamadı. Yatan bir gece önce tek başına dans eden iri göğüslü kadındı. Yeniden canı sıkıldı. Jennifer'dan tek bir iz bile yoktu. Kadını omuzlarından tuttu ve sarstı. Ancak bir sonuç elde edemedi.

SAS kadını tuvalete götürdü ve kafasını musluğun altına soktu. Kendine gelen kadın şaşkın şaşkın ona bakmaya başladı.

— Jennifer nerede?

— Jennifer mı? Sizinle değil miydi?

— Benimle mi?

— Evet bana bir adamın evine gideceğini söylemişti, dedi kadın. Telefon etti, sonra da gitti. Siz ayrıldıktan biraz sonra... Ben...

Malko dışarı fırlamıştı bile. Elinde yüz lirayla santrale koştu.

— Telefon numaralarını nereye kaydediyorsunuz?

— Şuraya, dedi bir fiş tomarını gösteren görevli.

Malko fişler arasında 17 nolu odaya ait olanını buldu. Gece saat yarımaya doğru aranmıştı, SAS bu kâğıdı cebine attı. Kaygı içinde oradan ayrılıp Hilton'a döndü. İlk telefonda numarayı çevirdi. Karşısına İbraniye konuşan bir hizmetçi çıktı. Doğru danışmaya gidip derdini anlattı ve bu kez oradaki görevliye numarayı çevirtirdi.

— Efendi Zukas evde yokmuş, dedi görevli kadın. Eski kentteki cemaat evinden aramak gerekiyormuş.

— Teşekkür ederim, dedi Malko.

Oradan ayrıldı, içinde büyük bir sıkıntı vardı. Jennifer'dan bir şeyler öğrenebilmek için saatlerce beklemesi gerekebilirdi.

*

**

Chris Jones tabağındaki yemeğe tiksiniyerek baktı.

— Et mi, yoksa sinek mi, anlaşılmıyor, dedi.

— Zıkkımlanabileceğin tek şey ekmekle yağ, dedi Milton.

Malko suratı asılmış bir halde yanlarına geldi.

— Ne var? diye sordu Chris Jones.

— Kadın geri gelmedi.

Saat iki buçuktu ve her yarım saatte bir American Colony Hotel'e telefon ediyordu. Amerikalı kadından hiçbir haber yoktu. Midesi ağrıyan Chris yemeğine dokunmadan tabağını itti.

— Artık silahlarımızı alsak fena olmaz, dedi. Sonra da şu papaz efendiyi bir görelim.

Silahları almak için Tel-Aviv'deki ABD Elçiliği'ne gitmeleri gerekiyordu. Zaten Malko da bir süre yalnız kalmak istiyordu.

— Granada'yı alın, ama dikkat edin kaybolmayın, dedi SAS. Sizi burada bekliyorum.

Odasına çıktı. Canı sıkılıyordu. Cohen'den ses seda çıkmamıştı. Artık Youngblood'dan yardım istemenin sırasıydı. Jennifer'ın ortadan kayboluşuna bir anlam veremiyordu.

Belki de kadın çok konuşmuştu... Kendisine yöneltilen suikast girişiminden sonra her şeyden kuşkulanılabiliyordu... Artık Shin Beth'e de CIA yüzünden güvenemiyordu. Yatağına uzandı. Ruth Hanevim, Patrik Zukas, Ronit, Zwi Halpern ve Ebu Cihad... Tüm bunların arasında ne tür bir ilişki olabilirdi? Bunu nasıl çözecekti? Gözünden kaçan bir şey vardı: KGB, kimliği belirlenmiş bir ajanını korumak için bir CIA ajanı öldürmeye kalkışmazdı. Çünkü nasıl olsa onun yerine başkası gelirdi. Başka bir neden olmalıydı...

Uyandığında güneş batıyordu, saat beş buçuk olmuştu. Goriller dönmemişlerdi. Telefona koştı ve American Colony'yi aradı.

Hâlâ Jennifer'dan haber yoktu.

XII. BÖLÜM

Odada yalnızca Chris Jones'un tabancasından çıkan ses duyuluyordu. Malko düşünüyordu. Shin Beth'in, Jennifer'ın kayboluşuyla Ortodoks rahip arasında bir ilişki kurması imkânsızdı. SAS'ınsa, patriği sorguya çekme olanağı yoktu. Hareket alanı son derece sınırlıydı.

Yardım etmek için kendini ateşe atan Jennifer'ı yüzüstü bırakması imkânsızdı. Bu olayda Zukas ve Ruth Hanevim'in önemli rolleri vardı.

Yapabileceği bir tek şey olduğunu farkettti.

— Chris küçük bir gösteri yapmanızı istiyorum, dedi.

— Peki.

— Silahları burada bırakacaksınız.

Goriller aptallaştı, buna bir anlam veremiyorlardı.

— Ne yapacağız? diye sordu Milton.

— Zukas'a Jennifer'ın arkadaşları olarak gideceksiniz... Hippi gibi giyinip, silahsız olacaksınız. Kızın size onun evine gideceğini söylediğini ve geriye dönmediğini anlatıp çok kuşkulandığınızı belirteceksiniz. Terbiyenizi bozmayın.

— Sağı solu arayabilir miyiz?
— Chris, bu adam aptal değil. Jennifer kaçırıldı ve onun evinde olmadığına eminim. Ancak sizden korkarak belki yardımcı olabilir. Size bir plan yapayım, dedi Malko.

*

**

Chris villanın bahçe kapısının önünde arabayı durdurdu. Giriş katında ışık vardı. Evin önünde eski bir Mercedes 220 duruyordu. Yolun öbür tarafındaki askeri kamptan sonra boş alan başlıyordu.

— Orospu çocuğu burada, gidelim! dedi Chris.

— Terbiyeni takın! Prens öyle istedi.

Elias Zukas ince narın,uzun sakallı,,düzgün ve güzel yüz hatlı birisiydi.Kapıyı açan iki insan azmanına korkuyla baktı. Bunlardan soldaki İngilizce konuşmaya başladı.

— Peder Zukas mı?

— Evet benim.

— Sizi gördüğümüze sevindik, dedi Chris.

Ancak ses tonundan bunun tersi anlaşılıyordu.

— Adım Chris Jones, bu da arkadaşım Milton Brabeck.

— Beyler ne istemiştiniz? Saat oldukça ilerledi, ben de yemeğe oturmak üzereydim.

— Bir kız arkadaşımıza bakmak için gelmiştik, dedi Milton. Dün gece size geldi, sonra da ondan haber alamadık. Yoksa hâlâ yanınızda mı? Adı, Jennifer!

Rahip şaşkına dönmüştü. Kapıya yaslandı. Sesini bir türlü kontrol edemiyordu.

— Beyler, kimden söz ettiğinizi anlamıyorum. Bir yanlışlık olmalı. Kudüs'teki orto-

doksların patriğiyim ve bu isimde kimseyi tanımıyorum.

Adamlardan gerçekten korkmuştu. Sırıtarak kapıyı kapatmak istedi, ama Chris'in koca ayağı buna izin vermedi.

— Sizinle konuşmak istiyoruz.

— Bu davranışınız affedilir gibi değil, derhal ayağınızı çekin, dedi patrik. Beni rahat bırakın.

— Peki, peki, dedi Chris

Ayağını çekti, ama iki adımda hole giriverdi. Milton da onu izledi ve kapıyı kapattı. Papazın suratındaki kırmızı çizdiği göstererek:

— Yazık, yüzünüzü tırmalamışlar, dedi. Bir kadının işi olmalı...

— Hayır bir kazaydı, traş olurken kestim...

— Şşşt, şşşt, insan gözlerini traş etmez... dedi Brabeck.

Zukas durumunun tehlikeli olduğunu anladı. Bir hamlede kapıyı açtı ve dışarı fırlamak istedi, ama Chris onu cüppesinin yakasından yakaladı.

— Bizi böyle bırakıp gidemezsiniz.

— Polis çağıracağım, dedi patrik. Siz haydutsunuz, siz...

Amerikalı adamı içeri çekti. Bu sırada Zukas:

— Hilarion! Hilarion! diye bağırdı.

Goriller birbirine baktılar, durum karışıyordu. Bu sıradabir havlama duyuldu ve içeri bir danua girdi. İki insan azmanını gören hayvan donakaldı. Birdenbire Zukas cesaret bulmuştu.

— Çıkın, yoksa köpeği üstünüze salarım!

Çok tehlikelidir!

— Biz de tehlikeliyiz, dedi Milton.

— Hilarión! Saldır!

Köpek, Milton'un boğazını hedefleyerek fırladı, ama amacına ulaşamadı. Goril hayvanın boğazına sarıldı, hayvanın şahdamarını buldu ve sıkmaya başladı.

Köpek debelendi, ama kurtulmayı başaramadı ve sonunda gözleri donuklaştı. Ölmüştü.

Milton Brabeck leşi yere fırlattı.

— Artık onu yatak odanda post olarak kullanabilirsin, dedi.

— Katiller!

Patrik ellerini uzatıp Milton'a koştu. Amerikalı Elias'ın ellerini yakaladı ve elinin ayasıyla suratının ortasına vurdu. Patriğin gözleri dolmuştu, ağlamaya başladı.

— Bırakın beni, bırakın. Hayvanlar. Buraya girmeye hakkınız yok.

— Bak, buraya girmeye hakkımız olmadığı doğru, dedi Brabeck, ama arkadaşım Jennifer' m kaçırıldığı yönünde bazı haklı kuşkularım var ve senin yerinde olsam...

— Çılgınlık bu. Sözünü ettiğiniz Jennifer hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Ben dini bir cemaatin lideri olan Patrik Zukas'ım ve yaptıklarınızdan dolayı utanmalısınız.

— Utanıyoruz, ama kız arkadaşımıza da ne olduğunu öğrenmek istiyoruz, dedi bir ağızdan goriller.

Birdenbire Zukas kendini yere atıp bağır-maya ve debelenmeye başladı. Chris etraftaki-lerin ayaklanmasından korkarak adamın sırtına vurdu ve merdivenleri çıkmaya başladı.

— Onu sakinleştireceğim. Sen de etrafa bir göz at...

Milton bir dolabı açıyordu.

Chris banyoyu buldu ve patriği küvete oturup başını bastırdı. Muslukları açtı. Buz gibi su başına değer değmez Zukas daha yüksek sesle bağırmaya başladı.

Jones biraz sıeak suyu açarken kapıyı kapattı. Papaz kısa süre sonra bağırmaktan vazgeçmişti. Tam bu sırada içeri elinde bir deste resimle Milton daldı. Amerikalının keyiften gözleri parlıyordu.

— Şu bulduklarıma bir göz at.

— Vay orospu çocuğu!

Fotoğrafta Zukas ile yalnızca sırtı ve saçları görünen bir kadın vardı. Patrik elinde kadehiyle bara yaslanmış diğer eliyle de cüppesini kaldırmıştı.

Vücudunun alt kısmı diz çökmüş kadının yüzü görülmüyordu. Ancak papazın yüzünden neler olduğu anlaşılıyordu. Kadın pantolonluuydu.

Diğer resim profilden çekilmişti ve her şey açıkça görülüyordu. Kadın Araba benziyordu. Dolgun baldırları dar pantolonunu patlatacak gibiydi. İri göğüsleri dantel bluzundan belli oluyordu.

Diğer fotoğraflar da aynı temanın çeşitlemeleri idi.

— Tanrım dedi Chris Jones.

Zukas'ı küvetten çıkarttı, yüzünü havluyla kuruladı ve fotoğraflardan en netini adamın gözüne soktu. Patrik kaçmak istedi, ama beceremedi. Bu tür şeylere alışık olmayan Milton, Tanrının bu günahkârı unufak etmesini bekliyordu. Ama patriğe hiçbir şey olmadı.

— Üşüyorum, dedi Elias.

Chris onu soydu ve bir kez daha fotoğrafı gösterdi.

— Jennifer'dan da böyle davranmasını istedin demek?

— Hayır, hayır, size yemin ederim. Verin bana onları. Rezil bir şey bu!

— Rezil olan sensin.

— İsterseniz size para vereyim... dedi papaz.

Chris onu susturmak için biraz boğazını sıktı.

— Dinle, para umurumuzda değil. Tek istediğimiz Jennifer'ın nerede olduğunu öğrenmek. Eğer bize bu bilgiyi vermezsen seni ortodoks yahudilerinin mahallesindeki bir ağaca boynunda bu resimlerle asarız.

— Yo hayır, yalvarırım bana acıyın!

Yaptığı soğuk duş, köpeğinin ölümü ve karşısındaki iki insan azmanı rahipteki tüm direnci kırmıştı. Bunların Shin Beth üyesi olmadıklarını davranışlarından anlamıştı, ama durumu yine de pek parlak değildi. Fotoğrafların ortaya çıkması onu zor durumda bırakmıştı. Bir an evvel bu iki gorilden kurtulup durumu kontrol altına almalıydı.

— Evet artık konuşacak mısın, yoksa küveti suyla doldurup seni batıralım mı?

Milton arkadaşına Gestapo olmadıklarını hatırlatırcasına baktı. Chris göz kırptı, ama patrik bunu görmedi.

— Yemin ederim ki hiçbir şey bilmiyorum, dedi Zukas.

— Yazık. Öyleyse birazcık dalgıçlık öğreneceksiniz, dedi Chris.

— Size gerçeği söyleyeceğim, dedi durumun hassasiyetini anlayan Elias Zukas. İnanın

doğruyu söylüyorum. Buraya geldi, ama sonra gitti.

— Nereye ?

— Alia diye bir kız arkadaşına...

— Şu fotoğraftaki kadına mı?

Papaz evet anlamında başını eğdi.

— Nerede oturuyor?

— Tam yerini bilmiyorum. Eski kentte, tüm bildiğim bu kadar.

Rahip gözlerini kapattı, dua eder gibi bir hali vardı. Goriller de ondan öğrenebilecekleri her şeyi öğrendiklerine inanıyorlardı.

Chris Jones resimleri cebine attığı sırada Zukas fırladı.

— Fotoğraflarım.

— Onları Penthouse'a satmaya çalışacağım, dedi Chris. Belki ilgilenirler. Sizinle görüştüğümüze çok sevindik, şimdilik eyvalah.

— Aklıma gelmişken biz çıktıktan sonra durumu aynasızlara iletmeye kalkarsanız fotoğrafların bizde olduğunu hatırlayın, dedi Milton. Bu onların da ilgisini çekebilir.

Dışarı çıkıp arabalarına bindiler. Milton derin bir soluk aldı.

— Fotoğrafi gördün mü? Kadın adamı nasıl yiyip bitiriyordu... İşte, her şey üniforma sayesinde oluyor.

— Madem öyleydi, Deniz Kuvvetlerinden ayrılmasaydın, dedi Chris.

XIII. BÖLÜM

Malko üçüncü kez Filistin Ortodoks Cemiyeti'nin kapısını çaldı. Ses seda yoktu, adeta terkedilmiş bir binaydı. Silahlarını kuşanmış olan Chris Jones ve Milton Brabeck sabırsızlanmaya başlamışlardı.

— Yoksa mahsus mu, böyle davranıyorlar? dedi Chris.

Patriğin evine yaptıkları ziyaretten sonra dinden soğumuştular.

— Bu kadar geç saatte gelen olacağını sanmıyorlardır, dedi SAS

Avusturyalı bir kez daha zile bastı ve parmağını çekmedi. Birkaç saniye sonra ufak tefek, traşsız birisi kapıyı açtı.

— Peder Anton'u görmek istiyorum, dedi Malko.

— Peder Anton bu saatte kimseyi kabul etmez, dedi korkarak geri kaçan adam. Yarın gelin.

— Beni kabul edecektir. Şunu ona götürün. Adama kartını verdi.

Bir süre sonra kapı yeniden açıldı.

— Beni izleyin! dedi adam.

Burası diğer dini cemaat merkezleri gibi soğuk ve iç kapayıcıydı. İçinde yaşayanlar

birbirine benziyorlar ve her an tetikte duruyorlardı. Burada da bir kilise ve ikamet-gâhlar vardı. Adam önden onlara yol gösteriyordu.

Peder Anton çalışma odasında kutsal kitabı okuyordu. Üç adamı görünce şaşırıldı. Cübbesinin üstünde değerli taşlardan yapılmış bir haç vardı. Ortodoks kilisesi oldukça zengindi. Merkezi New York'ta olan bu kiliseye beyaz Ruslar yardım ediyorlardı.

— Çok geç oldu, dedi papaz.

Bu beklenmedik ziyaret onu çok şaşırtmıştı.

Ağzındaki Havana purosunu, merkezi Moskova'da olan diğer Ortodoks kilisesiyle olan ilişkisini gösteriyordu. İkinci kilise Yafa yolunda tek katlı bir binadaydı. Çevresindeki demir parmaklıklar buraya hapisane görünümünü kazandırıyorlardı. Diplomatik ilişkiler kesildikten sonra İsrail'de oturma izni olan Ruslar yalnızca bu dini merkezdekilerdi. Cemiyet Amerikalılar ve İsraillilerce KGB adına çalışmakla suçlanıyordu.

— Size ihtiyacım vardı, dedi Malko. Milton ve Brabeck'in yanında çekinmeden konuşabilirsiniz. Onlar da benim çalıştığım örgütte.

— Mükemmel!

Purosunu bıraktı ve:

— Neler oluyor? diye sordu.

— Peder Elias Zukâs hakkında ne biliyorsunuz? diye sordu SAS.

— Elias Zukas mı? Niçin...

— Çok acil ve önemli. Güvenebileceğim birinin vereceği bilgilere ihtiyacım var.

— Kudüs belediye başkanına ait çok güzel bir evde oturuyor. Ev Beit Hanina'da. İki Mercedes'i var ve sık sık seyahate çıkar.

Yaşamı seven birisi.

— Peki ya Filistinlilerle arası nasıl?

— Neyi ima etmek istiyorsunuz?

— Elias Zükas Filistinli teröristlerle işbirliği yapıyor olabilir mi?

— Buna imkânsız diyemeyeceğim. Birçok din adamı onlara yakınlık duyar. Peder Zukas sık sık temkinsizlik eder, güzel şeyleri de çok sever. Hakkında çok dedikodu var.

Bir an sustu ve bir şeyler düşündü, sonra yine söze girdi.

— Önümüzdeki birkaç saat için arkadaşlarınızı bana verir misiniz? dedi.

— Ne yapmak istiyorsunuz? diye sordu Malko.

— Düşündüğünüz gibi bir şey değil. New York'taki merkezimiz konser vermemiz için bize bir org göndermiş. Ancak kolonları çok kuvvetli olduğundan diğer kiliseler kendi seslerini duyuramama korkusuyla buna karşı çıktı. Bu gece gizli olarak onu buraya getireceğiz. Çok ağır olduğu için arkadaşlarınızın yardımcı olmasını istiyoruz...

Şaşkına dönen Milton ile Chris seslerini çıkartmadan dinliyorlardı. Burası çok garip bir ülkeydi. Malko güldü.

— Mutluluk duyacaklardır, dedi SAS. Öyle değil mi Chris?

— Tanrıya hizmet etmiş olacaklar, teşekkür ederim, dedi papaz.

— Rica ederim. Ben de sizden bir şey rica edeceğim, dedi Malko.

Jennifer'ın kayboluşunu ve ondan sonraki olayları mümkün olduğunca yalın olarak anlattı.

Avusturyalı cebinden Peder Zukas'ın evin-

den alınan fotoğrafları çıkartınca, peder Anton puroyu filan unutup bunlarla ilgilendi.

— Alia mı? Bildiğiniz yalnızca bu mu? Bu son derece yaygın olan bir Arap adıdır.

Malko Jennifer'ı bulursa, Zukas ile Filistinliler arasındaki ilişkileri daha iyi öğreneceğine emindi. Zukas'ın konumu ilginçti. Hem Filistinlilerle Ruslar arasında, hem de Ruth Hanevim ile sevgilisi arasında ilişkiyi sağlıyordu...

— Pierre! diye seslendi peder.

Hizmetçisi hemen geliverdi.

— Alia adı sana bir şey hatırlatıyor mu? diye sordu Anton. Eski kentte yaşayan çok güzel bir Arap kızı.

Kudüs'te en az yirmi iki bin Arap vardı.

— Tanımıyorum, dedi Pierre. Ancak bize bilgi verebilecek birisi var. Yarın Ömer Camisi'ne gidip Ali El Mansur'u bulun. Her zaman oradadır, benim yolladığımı söyleyin. Arap mahallesinde olup biten her şeyi bilir o.

— Nece konuşur? diye sordu Avusturyalı.

— Biraz İngilizce.

— Sizin için yapabileceğim bundan ibaret, dedi peder Anton. İsteddiğiniz zaman gelin. Arkadaşlarınızı biraz alıkoyacağım.

Goriller rahibe tiksinererek baktılar, ama o bunu farketmedi. Söz sözdü onlar için.

*

**

Eski kentteki dar sokaklarda çok sayıda turist vardı. Dini cemaatlere ayrılmış yerler birbirlerine tonozlu yollar ve avlularla bağlıydı.

Ballı pasta yiyen Chris Jones'a döndü. Goriller yorgunluktan bitmiş olarak sabahın

ikisinde Hilton'a dönebilmişlerdi.

— Öbür tarafa gidiyoruz!

Sola saptılar. Ortodokslara ait binadan sonraki yokuş, müslüman mahallesine çıkıyordu. Adım başında bir çıkmaz vardı... Chris en önde Malko ortada onun beş metre kadar gerisinde de Milton yürüyordu.

Ebu Çihad'ın yeni bir saldırıya kalkışmasının nedeni israillilerden korkmasıydı. Yoksa başka nedeni mi vardı? Bu olayda henüz anlayamadıkları bir sürü şey yer alıyordu... Uzun süre yürüdüler, nihayet Ömer Camisi'nin altın kubbesi görüldü. On dakika sonra yorgunluktan bitmiş olarak iki cami arasındaki parka ulaştılar.

Turistleri ve dilencileri geçerek camiye girdiler. İçersi dışardan daha soğuktu.

Birkaç müslüman dua ediyordu. Halılı dua kısmıyla turistlere açık kısım ipek bir kordonla birbirlerinden ayrılmıştı.

Yanlarına cüzzamlı, yaşlı ve leş gibi kokan bir dilenci geldi, İngilizce rehberleri olmayı teklif etti. S AS adama yüz lira verdi.

— Ali El Mansur nerede? Onu tanıyor musun?

Dilenci hemen biraz ilerde Kabe'ye dönmüş namaz kılan birini gösterdi.

— işte o!

Yapabilecekleri tek şey beklemektir. Malko bu arada otuz metre yükseklikteki kubbeyi inceledi. Tam bu sırada namazını bitiren Mansur ayakkabılarını giydi. Üç adamı görünce önce kaçmaya kalkıştı, ama Pierre'in yolladığını öğrenince vazgeçti.

Malko ne istediğini kısaca açıkladı ve:

— Bu kızı bir kez gördüm, bana cesaret

verdi, dedi. (Sırtttı.) Onu yeniden görmek istiyorum. Çok güzeldi.

— İstersen başka da buluruz, dedi Ali El Mansur.

— İstedğim kadın o.

Adamın eline iki yüz lira sıkıştırdı. Arap sakalını ovuşturarak düşünmeye başladı.

— Daha sonra gelin. Bu arada bilgi toplayacağım, dedi.

*

**

Motza sapağına gelen Malko arabasını yavaşlattı. Garson kız Ronit'den iz yoktu. Avusturyalı arabasını lokantanın otoparkına park ederek içeri girdi. Salon hemen hemen boştu.

İki garson kız dip tarafta çene çalıyorlardı. SAS onlara doğru yürüdü. Onu gören Ronit ayağa fırladı.

— Bana telefon etmediniz, dedi sıcak bir ifadeyle Malko.

— Yapamadım. Bu ara işlerim çok yoğun. Ayrıca, telefon açacak kadar vakit bulamadım. Bir de erkek arkadaşım çok kıskançtır... Öğle yemeği için mi geldiniz?

— Hayır, sizi görmeğe geldim.

— Çok incesiniz, ama işim var ve sizinle konuşamayacağım. Belki bir başka sefere.

— Pekâla bir başka kez.

Avusturyalı öfkeli bir halde lokantadan çıktı. Bu iki karşılaşma arasında kadına bir şeyler olmuş olmalıydı. Patrik Elias Zukas bazı önlemler almıştı.

Kudüs yoluna saptı.

XIV. BÖLÜM

Silahını temizleyen Ebu Cihad, Nagant'ın topunu kapattı.

— Ne yapacağız? diye sordu yardımcısı Vasfi.

— Bekleyeceğiz? Kaç şarjörün kaldı?

— On dört.

Çek yapısı 7,65'lik Akrep'in tüm şarjörleri bu kez torbadaydı. Baştan beri işleri ters gitmişti. Bir arkadaşları boğulmuş, sonra ters bir rastlantı sonucu suikast başarısız olmuş ve bütün bunlar yetmiyormuş gibi, salak papaz saklandıkları yere bir kadın getirmişti. Üstelik kaldıkları barınak yalnızca birkaç saat saklanmaları gereken acil sığınaktı. Bir an evvel kızı da yanlarına alarak buradan taşınmalıydılar.

Pek yandaşları bulunmayan bu kentte kendilerini çok rahatsız hissediyorlardı. "Özel Şube" birliklerinin her an müslüman mahallesini sarmasını bekliyorlardı. Böyle bir durumda ellerindeki silah ve cephane yetersiz kalırdı. İsraililerin eline geçtiği an öleceğini çok iyi biliyordu.

Eğer kendisinden bu işi FKHC yöneticilerinin yakın arkadaşı ve kendilerine silah sağlayan bir Çek istememiş olsaydı, asla kabul

etmezdi. Üstelik Ebu Cihad Kudüs'teki görevinin ikinci bölümünü bilmiyordu. Onun gibi en iyi adamlardan birini gönderdiklerine göre önemli bir şey olmuştu. Kudüs, Shin Beth ajanlarıyla kaynadığı yetmiyormuş gibi, haberleşme olanakları da çok kısıtlıydı. Geriye dönüşünüyse, görevinin ikinci kısmı bitince oradaki adamları sağlayacaktı.

Alia alışverişe çıkmıştı. Evde iki adam, iri bir köpek ve tutsakları olan kadın vardı.

Kapı önce üç, sonra da iki kez vuruldu. Adamlar silahlarına sarıldılar. Ebu Cihad kapıyı açtı. Gelen, kafası kazınmış küçük bir çocuktü. Bir "haberci." Mesajı iletti. Filistinli ihanete uğradığı için öfkeden kuduruyordu. Haini cezalandıramayacağı gibi bu küçücük yere kısıtılmıştı. Her an İsrail İstihbaratı kendisini bulabilirdi.

Bir köşede oturan Jennifer kıpırdadı ve inledi.

— Kes sesini! dedi ona Ebu Cihad.

Kadın içinde bulunduğu durumu anlayınca korktu. Elbisesinde yırtıklar, suratında tırnak izleri vardı. Adamlara FKÖ adına çalışıp onlara silah taşıdığını söylemek istemişse de, kendisini dinlememişlerdi. Gece bu sığınağa geldiğinde iki adam sırayla onu iğfal etmişler, Alia da bu durumu alay edercesine seyretmişti. Papaz Elias'ın evine niçin gittiği kendisine sorulduğunda Jennifer yalan söylemişti. Ebu Cihad kadının yanına çömeldi.

— Kimin hesabına çalışıyorsun? Artık yalan söylediğini biliyorum.

— Kimse adına çalışmıyorum.

Ebu Cihad kadını itti, emekleme pozisyonuna geçirttikten sonra eteğini sıyırdı. Bu

arada da köpeği yaklaştırdı.

— Sana bildiklerini söyleteceğim, dedi. Dur biraz eğlenelim.

— Hayır, hayır! diye bağırdı Amerikalı.

Köpeğin ıslak burnu kaba etlerine değince Jennifer irkildi.

— Hayır, yalvarırım yapmayın.

— O zaman bize gerçeği söyle.

Kadını öne eğilmeye zorladı.

— Git reçel getir, dedi Vasfi'ye.

Adam biraz sonra elinde bir kavanozla geri geldi ve kadının baldırları arasına sürdü, işini bitirince Ebu Cihad köpeği yaklaştırdı.

— Haydi!scanned by darkmalt1

Köpek burnunu kadının bacakları arasına sokarak reçeli yalamaya başladı. Jennifer haykırıyordu.

— Bundan hoşlanman gerekir, diye alay etti Ebu Cihad.

Sonra köpeği tahrik etmeye başladı. Amacı kadını köpekle seviştirmekti. Kısa süre sonra da amacına ulaştı. Hayvan büyük bir hırsla kadına yaklaşmaya başlamıştı. Sonunda, köpek kadınla birleşti. Jennifer haykırdıkça Filistinliler gözlerinden yaşlar akarak gülüyorlardı.

Hayvan kısa sürede doyuma ulaşarak kadının üstünden çekildi. Yerde kıvranan Amerikalı sinir krizleri geçiriyordu.

— Konuşana kadar aynı şeyi yapacağız. Ne diyorsun? dedi Ebu Cihad.

*

**

Ömer Camisi bomboştu. Ali El Mansur bu kez dua etmiyordu, peşinden gelmesi için Malko'ya bir işaret yaptı.

— Nerede oturduğunu biliyorum, dedi. Adı Alia Gazali.

— Nerede oturuyor?

— Çok karmaşık bir yerde. Size planını yaptım.

SAS'a el altından bir kağıt parçası uzattı.

— Allah sizi korusun! diye mırıldandı. Sakın ona fazla para vermeyin.

Avusturyalı adama iki yüz lira verdi ve uzaklaştı. Parkın bir köşesinde üç CIA ajanı Arabın verdiği planı incelediler. Kudüs haritasıyla karşılaştırarak tam yerini saptadılar. Ev müslüman mahallesinin tam göbeğindeydi.

— Ne yapıyoruz? diye sordu Chris.

— Gidiyoruz.

Goriller bakıştı, ikisi de hazırды. Chris bacağına kaşıyacakmış gibi eğildi. Doğrulduğunda elinde bir Smith Wesson "stainless" vardı.

— Şunu alın. Sizin yassı dalganızdan daha iyidir, dedi Chris .

Diğer eliyle de cebinden çıkarttığı 38'lik mermileri verdi.

SAS şarjörü kontrol ederek silahı cebine attı. Shin Beth'in kendisini izleyip izlemediğini bilmiyordu. Bunu tam olarak bilmesine de olanak yoktu. Ara yollardan geçtiler. Görünürde peşlerinde kimse yoktu. Yüksek bir yere çıkarak yön tayin etti.

Aradıkları ev tam önlerinde çukur bir alandıydı. Yürümeye başladılar, ancak etrafta hiç turist olmadığı için göze batıyorlardı.

Eski Arap şehri dar sokaklar, birbirine benzeyen ve aralarında geçiş bulunan evlerden oluşmuştu. Mide bulandırıcı bir koku hakim-

di.

— Nereye gideceğimizi biliyor musunuz? diye sordu Chris. www.cizgiliforum.com

Tiksinerak yanından geçen Araplara bakıyordu. Gücünü kullanamadığı için sıkılıyordu. On saniye gorillik görevi yapabilmek için sekiz gün bekliyordu.

Yüz metre sonra planın yanlış olduğunu anladılar. Kağıttaki sokak yoktu. Yukarı çıktılar kör cepheli binaların bulunduğu dar bir sokaktaydılar. Nihayet çok sayıda çocuğun oynadığı bir meydana çıktılar. SAS bir kemerin altından geçen sokağa saptı.

*

* *

İzlendiklerini hissediyorlardı. Birbirinin eşi çok sayıda kapı ve sokak vardı. Tam bir labirentti.

Chris Jones kaşınmaya başladı.

— İnanılır gibi değil, burada uyuz olacağız, dedi.

Merdivenleri çıkarken nargile içen üç Araba rastladılar. Sonunda çamaşır asılmış bir taraçaya vardılar.

— Gidelim, dedi Avusturyalı.

Bir müddet yürüdüktan sonra bir meyve tezgâhının önünde, satıcıyla tartışan, siyah dantel bluzlu, siyah saçları omzuna dökülen bir kadın gördüler. SAS heyecanlanmıştı.

— Chris! Fotoğraflar, diye bağırdı.

Bu sırada kadın onlara döndü. Oldukça çekici bir yüzü vardı. Çok makyajlıydı, iri dudakları kırmızı rujla iyice belirginleşmişti.

— Bu o! diye haykırdı Chris.

Kadın sepetini fırlatıp koşmaya başladı ve otuz metre sonra soldaki sokağa saptı.

Bir anlık şaşkınlık onu kaçırmalarına neden olmuştu. Peşinden koşmaya başladılar. Hızlı hareket etmek isteyen Milton Brabeck'in çamurda ayağı kaydı ve çukura düştü.

XV. BÖLÜM

— Dur! diye haykırdı Chris Jones.

Tökezlendi, az kalsın düşüyordu. Kızın gözden kaybolduğu köşeye ilk Malko ulaştı. Çıkmaz sokaktı ve çok sayıda kapı vardı. İlk eve daldı, çocuk çılgınlıkları ve öfkeli bir Arapla karşılaştı. Chris elinde Magnum bekliyordu.

Ellerinde tabanca ikinci kapıyı çaldılar ve içeri girdiler. Bir kadınla üç çocuk vardı ve kadın haykırmaya başladı.

Birdenbire, alçak kapıdan fırlayan ve ellerinde yanan bir şey olan iki çocuk onlara doğru geldi. Her şey şimşek hızıyla oldu. Chris Malko'yu bir omuz darbesiyle yere yıktı, kendisi de çömeldi.

Çocuklardan biriyle aralarında birkaç metre vardı. Çocuk yanan şeyi fırlatmaya çalışırken iki el ateş edildi.

Alnından vurulan çocuk sendeledi. İkincisi öfke ve korkuyla üstlerine geliyordu, ama o da göğsüne yediği kurşunla yere yuvarlandı. Yine de yanan şeyi Chris Jones'un ayaklarının dibine fırlattı.

— Yatın! diye bağırdı goril.

SAS bir kapının arkasına saklandı.

Ancak patlama filan olmadı. Avusturyalı

elinde tabanca doğruldu.

— Tanrım! dedi Chris

Üstlerine atılan yanan bir fare ölüşüydü!

Etraflarını cesetleri seyreden bir kalabalık sardı. Bu sırada Milton'a bakan SAS kaçan dört kişi gördü. Bunlar iki kadın, iki erkekti.

— Chris! diye bağırdı.

Goril fırladı ve koşmaya kaktı. Kendisini durdurmaya çalışanlar, havaya iki el ateş edince kaçıştılar. Malko da koşmaya başladı. Çamur içindeki Milton onları geriden izliyordu.

Kaçaklar biraz ilerden saptılar. Bu arada içlerinden bıyıklı olanı silahını çekip ateşledi, ama ıskaladı. Duvar dibine sinen Malko silah seslerini dinledi. Arap bir kadını kendine siper almıştı ve bu kadın Jennifer idi.

— Chris, ateş etme! Bu aradığımız kadın, dedi Malko.

Kadını siper alan adamın elinde bir "Akrep" vardı ve kısa süre sonra sokağı taradı.

Birdenbire ateş kesildi. SAS olduğu yerden fırladı ve köşeye koştu.

— Hey deli misiniz? dedi Jones.

Tam Malko'nun üstüne atlayıp onu düşürürken yeniden ateş açıldı. Kapı aralığından ateş ediliyordu. Bu arada ne olduğunu merak eden bir Arap kurşunlara hedef oldu.

Eğer ortaya çıkmış olsa ikiye biçilirdi. Elini uzattı ve üç kez ateş etti. Kendisine yaylım ateşle karşılık verildi.

— Ateş ediyorlar, dedi.

Malko saldırganları nasıl gafil avlayabileceğim düşünürken arka taraftan ısıklık sesleri duydu. İsraililer az sonra burada olurlardı. Bu

da durumun iyice karışması demektir.

SAS sokağın başına geldi, burası çıkmazdı. Bu sırada, kaçan dört kişiyi gördü. "Akrep"li olanı bir meyve tezgâhını devirerek siper yaptı ve ateşe başladı.

CIA ajanları yere yattılar. Adam dar sokağı tarıyordu. Kısa süreli ateş etmesinden, bu işin piri olduğu belliydi. Yanındaki yeşil torba büyük ihtimalle mermi doluydu. Mühimmatı bitene dek onları burada rahatça oyalayabilirdi...

Malko bir duvar kenarına sinerek saymaya başladı. Adam her seferinde dört ya da beş el ateş ediyordu. Demek dört atış sonra şarjörü boşalacaktı. Diğer üç kaçak sokağın sonundaki demir parmaklığa ulaşmışlardı. Tepede bir helikopter sesi duyuldu. Bu sırada SAS aralık bir kapıda duran adamın kendisini çağırdığını gördü. Katilin bu kişiyi görmesi imkânsızdı. Avusturyalı adama gördüğünü belirten bir işaret yaptı. Oradan Akrepli adamı vurabilirdi. Katilin mermilerinin bittiğini anlayan Malko aralık kapıya doğru koştu. Ama kapı birdenbire kapanmıştı. Bunun bir tuzak olduğunu ne yazık ki çok geç anlamıştı. Tam katil yeni bir şarjör taktığı sırada SAS ona ateş etti. Adam yaralı olarak yığıldı. Katil silahını fırlatıp elini heybeye soktu.

Malko adama bir kez daha ateş etti, ama kendisine yayılım ateşiyle karşılık verildi. Yerlerinden fırlayan goriller adama kurşun yağdırıyorlardı. Filistinli eleğe dönmüş vaziyette yığıldı.

İkinci katil parmaklıkları tırmanmıştı. Sokakta Alia ile Jennifer kalmıştı. Bu kez de Arap kadın Amerikalıyı kalkan olarak kullan-

maya başladı. Alia köşeye sıkıştığını anlayınca kemerinden bir hançer çıkarttı ve Jennifer'ın boğazını kesti.

Cesedin üstünden atlayan Filistinli CIA ajanlarına doğru koşmaya başladı. Diğer adam kaybolmuştu. Kadına ateş edip etmemekte tereddüt içinde olan SAS donup kalmıştı.

Chris, Milton'un sesiyle irkildi.

— Dikkat elinde bomba var!

Chris kadının bacaklarını nişanlayarak ateş açtı ve ilk mermi Alia'nın sol diz kapağına saplandı. Kadın doğrulup onlara doğru sürünmeye çalışırken sokağın diğer tarafından İsraili askerler geldi.

— Bayan bombanızı bırakın! diye bağırdı Chris Jones.

Alia cevap vermedi, suratı acı ve öfkeden tanınmaz haldeydi. Bu sırada bir patlama duyuldu. Alia'nın vücudu havalandı ve tozun içine düştü. Belden aşağısı parçalanmıştı. Bombanın kazara mı patladığı, yoksa Alia'nın intihar mı ettiği asla öğrenilemeyecekti.

Bir taraftan mahalle aranırken, bir taraftan da CIA ajanlarının etrafını askerler sardı. İçlerinden bir tek yüzbaşı İngilizce biliyordu. Ama Malko'nun ona açıklama yapmaya niyeti yoktu.

Katillerden biri kaçmıştı. Arkadaşı onun kaçması için canını bile verdiğine göre kurtulan Ebu Cihad olmalıydı.

*

**

— Ölen Cihad değil, ama onu da arıyorduk, dedi David Cohen.

— Peki ya kadını? Alia'yı? diye sordu

Malko.

— Kayıtlarda sempatizan olduğu yazılı. Hepsi bu... Herkesi tutuklayacak halimiz yok. Gaza'da devriyelere taş attığı için iki ay hapis yatmış. Cihad'ın burada olması onu kışkırtmış. Normal zamanda fahişelikle uğraşır.

SAS cesetlerin resimlerine baktı. işe sıfırdan başlamalıydı.

— Ebu Cihad'dan bir haber yok mu? diye sordu Avusturyalı.

— Hayır. Yine elimizden kaçtı. Ama yakalayacağız. Bazı noktalarda beni aydınlatabileceğinize inanıyorum. Bu kez de iki adamınızla birlikte Ebu Cihad'ın peşinde olmanızın bir rastlantı olduğunu söylemeyeceksiniz herhalde.

— Bay Youngblood hâlâ Tel-Aviv'den dönmedi mi?

— Hayır. Ayrıca dönmesi de hiçbir şeyi değiştirmeyecek. Sizin yüzünüzden başımıza pis bir iş açıldı. Şu iki çocuk, gömülmeleri bile bizim için bir sorun. Bu tür sorunlar açılmasını istemiyoruz.

Malko üç saattir polis merkezindeydi. Peter Youngblood durumdan haberi olmasına karşın, bir şey yapamıyordu. İki goril için durum daha da kötüydü. Onları ayrı bir odaya almışlardı.

— Hareketleri son derece doğaldı, dedi Avusturyalı.

David Cohen başını salladı.

— Norveç'te olanları hatırlıyor musunuz? Bir terörist yerine, yanlışlıkla bir Arap çocuğunu öldüren Mossad ajanı kendini hapisanede buluvermişti. Eğer arkadaşlarınız silahsız olsa tüm bunlar başımıza gelmeyecek-

ti. Gerçeği öğrenmek istiyorum. Jennifer Worth ile ilişkiniz olduğunu öğrendim. Evvelki gece otelinden telefon etti ve sonra ortadan yok oldu. Ertesi günü oraya gidip numarayı öğrendiniz. Sonra da eski kentteki bu katliam oldu. Ebu Cihad'ı nasıl buldunuz?

— Alia aracılığıyla, onun evinde gizlendiğini biliyordum.

— Bunu size kim söyledi?

— Size söyleyemem.

— Jennifer kime telefon etmişti?

— Bunu da söyleyemem.

— Size ben söyleyeyim: Peder Elias Zukas'a, dedi Cohen. Belki sizi ilgilendirmez, ama yine de söyleyeceğim, bu sabah onu tutukladık.

— Tutuklamak mı? Niye?

— Birçok neden var. Dün Ürdün'deydi. Sınırdan geçerken arabasını aramak istemişler, ama o buna yanaşmamış ve diplomatik pasaportuna sığınarak geri dönmüş. Daha sonra tekrar gelmiş ve Mercedes'inin aranmasına göz yummuş. Araçta bir şey yoktu, ama evindeki aramada patlayıcı bulduk.

Malko İsrailiyi büyülenmişcesine dinliyordu. Oyunun bir bölümü daha yerine konmuştu. İsraililer onu konuşturmayı böylesine istediklerine göre rahip bir şey anlatmamıştı. Onun Ruth Hanevim ile olan ilişkisini de bilmiyorlardı. SAS bazı şeyleri açıklamaya karar verdi.

— Jennifer'ı hâlâ Filistinlilerle işbirliği yapmasından kuşkulandığım için gördüm. Bana Alia'dan söz etti, ortadan kaybolunca da aklıma Filistinli kadın geldi ve onu bulmaya çalıştım.

Bu sırada kapı çalındı ve başını uzatan bir subay İbrance bir şeyler söyledi.

— Bay Youngblood gelmiş, dedi David. Dışişleri Bakanlığı'mızdan birisi varmış yanında. Bu da ne demek oluyor?

— Bunu kendisine sorun, dedi SAS. israili odadan çıktı ve kapıyı çarptı.

*

**

David Cohen mosmor olmuştu. Arkasında duran Amerikalı Malko'ya göz kırptı.

— Bay Cohen sizin israil'de bulunuş sebeplerini açıkladığımızda bize hak verdi, dedi Youngblood. Milton ve Brabeck iki gün sonra mahkemeye çıkartılacaklar. Kazara iki çocuğu öldürmekten suçlanıyorlar. Ancak şartlı olarak salıverilecekler.

— Yardımlarınız için teşekkürler, Bay Cohen, dedi SAS. Peter arabam yok, beni sen bırakır mısın?

— Tabii.

Silahları alınmış olan goriller biraz uzakta üç askerin himayesinde oturuyorlardı. Onlar da Malko'nun bulunduğu gruba katıldılar. Arabaya biner binmez CIA sorumlusu söze girdi.

— Bize heyecanlı saatler yaşattınız. Az kalsın sizi çıkartamıyorduk. Neler oldu?

— Oldukça uzun bir hikâye, ama yanılmıyorsam biraz yol katettik.

— Zavallı Jennifer Worth sayesinde. Bu kez israillileri nasıl kandırdınız?

— Son şansımızı da kullandık. Eğer "Şirket" hükümetten bazılarını güç durumda bırakmasaydı, hiçbir şey yapamayacaktık. Elimizde bazı Mossad casusları var. Eğer sizi

ve gorillerinizi serbest bırakmazlarsa bunları sınırdışı edeceğimizi bildirdim. İstemeyerek de olsa dediğimi yaptılar. Bunun basit bir silah kaçakçılığı olmadığını biliyorlar... Neler öğrendiniz?

— Bana iki gün süre tanıyın, bir şeyler olacağına eminim.

Amerikalı yanıtlamadı. Arkada oturan goriller atlattıkları olayın şokundan henüz kurtulamamışlardı.

— Başarıya ulaşmanız lehinize olur, çünkü boynumuza kadar pisliğe gömüldük, dedi CIA sorumlusu. Bir şey elde edemezseniz hepimizin suyu kaynar. Yalnız Kudüs'ü sakın savaş alanına çevirmeyin. Artık elimde koz kalmadı.

— Gayret edeceğim! dedi Avusturyalı.

Jennifer'ın yaşam dolu yüzü gözlerinin önüne geldikçe haykırmak istiyordu. Kadının ölümü en azından bir şeye yaramalıydı.

Artık kapan damlıyordu. Yakında bir şeyler olacaktı.

XVI. BÖLÜM

Ruth Hanevim durdu ve on iki yaşlarındaki bir çocuk ile konuşmaya başladı. Çocuğa çok dikkatle bakıyordu.

— Kalbinin ve vücudunun derinliklerinde Tanrı sevgisini duymalısın, dedi.

Çocuk çok dalgındı. Sokaklardaki bütün dükkanlar kapalıydı. Dışarda ne bir insan ne de araba vardı. Ruth daha hızlı yürümeye başladı.

Arabasının yanına geldiğinde camına ceza makbuzu konduğunu gördü. Kağıdı aldı ve yere attı. Yafa yolu tarafına doğru gitmeye başladı. Hastanenin karşısında birisi ona:

— Sabbat! Sabbat! diye bağırdı.

Ruth utancından başını eğdi. Bir ölüm kalım savaşında olduğunu ve davasının son derece kutsal olduğunu düşünerek rahatladı. Duvar'da dua ederse iyice rahatlayacaktı.

★★

Para el değiştirdi. Dilenciler aralarında konuşuyorlardı. Sabahları çok ziyaretçi gelmesi onların maddi çıkar elde etmelerine yardımcı oluyordu.

Ruth kadınlara ayrılan kısma geçti. Dua

etmeye başladı. Görevinde Tanrının ona yardım etmesi çok önemliydi. Bütün suç ortakları teker teker ortadan yok oldukları için bu işin başarıya ulaşması ona bağlıydı. Sabbat geleneklerini çiğnediği için Tanrı'dan af diledi.

*
**

— Geliyor, dedi el telsizinden Chris Jones.

Goril sabahın yedisinden beri Ruth Hanevim'in arabasını izliyordu. Malko yahudi mahallesine çıkan merdivence bekliyordu. Ruth Duvar'a giden yolda görünmüştü. Göğüsleri ve kalçaları tüm bakışları çekiyordu.

SAS kadına baktı. Elindeki tek ipucu buydu. Kadının Duvar'a gelmesi dikkatini çekti. Onun Sabbat geleneklerini yalnızca dua etmeye gelmek için çiğnemeyeceğini biliyordu. Tek boş günü Sabbat idi ve eğer tamamlaması gereken bir iş varsa bugün yapacaktı. Subaru'nun yüz metre uzağına bıraktığı arabasına gitti.

Malko arabasına bindikten on dakika sonra Ruth geldi. Arabasına bindi ve hareket etti. Kadının biraz uzaklaşmasını bekleyen SAS da hareket etti. Ruth, Jericho Road sapağından sağa döndü.

Trafik pek yoğun olmadığı için Ruth onu farkedebilirdi. Kadın oldukça hızlı gidiyordu. Meskun mahaller bitti. Juree çölüne girdiler. Burada manzara olağanüstüydü. İsrail askeri kampını geçtiler ve üzerinde Jericho 29 km yazan bir levha çıktı. Ufukta Ürdün görünüyordu. Gorillerin gözleri gördükleri bir tabela üstüne faltaş gibi açıldı: (Deniz seviyesi). Ağır ağır deniz seviyesinin altına inmeye başlamışlardı. Hava iyice ısınıyor ve boğucu bir hal

alıyordu.

Beş kilometre sonraki sapaktan Ruth Hanevim sağa saptı. Bu yönde Ürdün vardı. Önünde uzanan yol civarında hiçbir yerleşim alanı yoktu. Biraz ilerde sınır bölgesi başlıyordu.

— Ürdün'e gidemeyeceği kesin, çünkü sınır yalnızca sabahları açık, dedi Malko.

Öndeki Subaru, sınıra doğru hızla ilerliyordu. Ancak iki ülke arasında bir duvar vardı ve tek geçiş Allenby köprüsünden sağlanıyordu. Buradan yılda ortalama bir milyon giriş çıkış yapılıyor ve herkes İsrail askerlerince didik didik aranıyordu.

Bu hatta çalışan kamyonların yakıt depoları bile özeldi. İsraililer depoların plastik olmasını istiyorlardı. Böylece arama sırasında içinde bir şey olup olmadığını görebiliyorlardı. Kişiler ise elle aramanın yanısıra dedektörle de yoklanıyordu.

Ruth'un arabası birkaç kez sağa sola saptıktan sonra sınır kapısına çıkan yola paralel başka bir yola girdi.

Artık koskoca yolda iki araba kalmıştı. SAS önce takip edip etmemekte tereddüte düştüyse de, neler olduğunu çok merak ettiği için kadının peşini bırakmadı. Artık Subaru'yu gözden kaybetmeleri diye bir ihtimal yoktu.

— Şu Tanrının cezası, Ruth Hanevim nereye gidiyor?

Malko biraz ilerde kalkık bir bariyer gördü. Öndeki araba hiç yavaşlamadan yoluna devam etti. Avusturyalı geçişe yaklaşınca İbranice ve İngilizce bir levha gördü: "Askeri bölge. Girilmez."

Sınırdaki yasak bölgeye girmişlerdi ve

Subaru hâlâ yoluna devam ediyordu. Meydan-
da bir tek asker bile yoktu. Dört kilometre
sonra Ürdün toprakları başlıyordu.

— Bana bakın, bu hıyarlar sakın üstümüze
ateş açmasınlar? dedi Chris.

— Önce Ruth'a ateş ederler. O ülkeyi çok
iyi tanıyor, dedi Malko.

İki araba arasındaki uzaklık bir kilometrey-
di. Biraz sonra beyaz araba sağa saptı. Şimdi
sınıra paralel bir yoldaydı.

CIA ajanları da arabanın saptığı yere
geldiler. Yolun devamı dikenli tellerle kesilmiş-
ti ve sağa güneye bir yol uzanıyordu. SAS
arabayı durdurdu ve indi. Üç sıra elektrik
verilmiş dikenli telden sonra mayın tarlası
vardı. Geceleri sürekli devriye geziyordu,
gündüzleri ise gözetlemekle yetiniyorlardı.

Subaru nereye gidiyordu? Malko takibe
yeniden başladı, bu yolculuk gitgide acayiple-
şiyordu. Ruth Hanevim'in yüzmeye gitmediği
kesindi... Öyleyse neden yasak bölgeye
girmişti?

Dört kilometre gitmişlerdi ki, Malko denize
hakim bir yerde yıkık dökük bir bina gördü.
Öndeki araba bina hizasına geldi ve sonra
gözden kayboldu. Arka tarafta park etmişti.
Çevrede gizlenebilecekleri bir çalılık bile
yoktu.

Birdenbire Subaru yeniden görüldü. Chris
Jones çığlık attı.

— TANRI aşkına! Geri geliyor!

XVII. BÖLÜM

Beyaz araba binanın arkasında dönmüş ve üstlerine doğru gelmeye başlamıştı. Kısa süre sonra kafa kafaya geleceklerdi!

— Kaçalım! dedi Malko.

Geri döndü ve gazı kökledi. Aralarındaki mesafe açılmıştı? Böylece Ruth Hanevim onları devriye gezen bir askeri araç sanabilirdi. Son hızla Kasr El Yahud'a kadar geldiler. Aralarındaki mesafe o kadar açılmıştı ki, Subaru görünmüyordu bile. Malko kadını rahatça izleyebilmek için soldaki ilk sokağa saptı.

Biraz sonra Kudüs yönünde hızla seyreden beyaz araba önlerinden geçti. Arabada yalnızca Ruth vardı. Kadın kontrol noktasındaki askerlerle bir şeyler konuştu ve yoluna devam etti.

— Oraya gidiyoruz, dedi Avusturyalı.

Neler olup bittiğini tam manasıyla anlamak istiyordu.

— Prens sakın buralarda mayın olmasın. Bir patlarsa... dedi Chris Jones.

Bir zamanlar büyük ihtimalle otel olan bu üç katlı bina şimdi bir enkaz yığınıydı. Malko binanın yakınında durdu, motoru stop etti ve

araçtan indi. Subaru'nun izleri dönüş yaptığı yerde hâlâ duruyordu Malko enkaz yığının arasına girdi. Her taraf beton parçalarıyla doluydu. Ruth Hanevim başka bir yere gitmiş olamazdı.

Bu ıssız ve terkedilmiş yere neden gelmişti? Birdenbire gözü yerde parlayan bir şeye takıldı. Önce bunun bir mozaik parçası olduğunu sandı. Eğildi ve cisimi aldı. İkiye iki santim boyunda ve iki yanında küçük çıkıntı olan bir şeydi bu. Acaba ne işe yarıyordu?

Cismi elinde evirip çevirdi, ama ne olduğunu anlayamadı. Bu enkaza hiç uymayan bir maddeydi ve ancak Ruth Hanevim'in buraya gelişle ilgili olabilirdi. Etrafına bakındı, yirmi metre sonra dikenli teller başlıyordu. Enkaz yığınının çıkarak tellere doğru ilerlemeye başladı.

— Hey, deli misiniz nesiniz, mayınları patlatıp havaya uçacaksınız! dedi Chris.

SAS dikkatle adım adım yeri inceleyerek tellere yaklaştı. Bunların ötesinde kayalık bir alan vardı. Buradaki mayın tarlasıyla telleri aşmak, sabırlı ve dikkatli insanlar için hiç de zor değildi.

Gece birisi kara ya da deniz yoluyla bu tarafa geçip enkaz arasına bir şey gizleyebilir, ertesi gün de kendisinden hiç şüphelenilmeyen Ruth Hanevim buraya gelip onu alabilirdi.

Ama ne olabilirdi bu şey?

Belki mavi cisim bunu onlara açıklayacaktı.

Goriller de araştırmalarını tamamladılar, hiçbir şey bulamamışlardı.

— ileri gidelim, dedi Malko.

Deniz yönünde ilerlediler, ama iki kilometre sonra karşılarına bir parmaklık çıktı.

Ruth'un neden geri döndüğünü böylece öğrenmişlerdi.

Onlar da geri döndüler. Malko düşünüyordu. Kadının bunca tehlikeyi göze alarak buraya gelmesi için çok önemli bir neden olmalıydı. Mavi cismin ne olduğunu bir an önce öğrenmek istiyordu. Kendisine bu konuda yardım edebilecek tek kişi Peter Youngblood idi.

Artık General Zwi Halpern'e yöneltilen suçlamaların dayandırılabilceği sağlam bir kanıt vardı.

XVIII. BÖLÜM

Peter Youngblood şaşkın şaşkın cismi elinde evirip çevirdi.

— Bunun ne işe yaradığını bir türlü anlayamadım, dedi Amerikalı. Teknik Şube' den ne olduğunu öğreniriz. Ruth Hanevim çok akıllıca davranmış. İsraililer Ortodoks yahudileri yakından izliyorlar. Ancak sinagoglarda arama yapmadan önce her şeyi enine boyuna düşünmek zorundalar. Tabii hahamlık görevlileri için de aynı şey söz konusu. "Kurye" olarak ideal seçim.

— Her şey aydınlanmaya başladı, dedi Malko. Eğer Zwi Halpern'i bir casusluk zincirinin son halkası olarak kabul edersek, onun dış dünyayla ilişkisini Ruth Hanevim sağlıyor.

— Bir de din adamı olması ve elindeki diplomatik pasaportu sayesinde rahatça diğer ülkelere girip çıkabilen Zukas var karşımızda, dedi Peter. Filistinliler ile ilişkisi olduğu da kesin. Üstelik Filistinlilerin çoğunu Doğu bloğunun istihbarat örgütleri idare ediyor. Çember daraldı.

— Ben de bir şeyler ilave edeceğim, dedi SAS. İsraililer Rahip Zukas'ı devre dışı

bıraktılar. Ruth Hanevim artık başının çaresine bakmak zorunda. Size bir sorum var.

— Buyrun.

— Siz İsrailileri aptal mı sanıyorsunuz?

CIA sorumlusu ona şaşkın şaşkın baktı. Şimdi Amerikalının gizli mikrofon bulunmadığına dair rapor verilen özel odasındaydılar. Elçilik kapalı olmasına rağmen Peter Youngblood gelmişti.

— Ne demek istiyorsunuz?

— Buraya geldiğimden beri İsraililer beni izliyor. Ne yaptığımı tam olarak bilmeseler bile büyük bir kısmını tahmin ediyorlar. İsrail'de faaliyet gösteren Filistin şebekeleriyle ilgilendiğimizi biliyorlar. Eğer Shin Beth sorumlusu olsaydım, "Şirket" elemanlarının bu ülkeye rahatça girmesinin en kolay yolunun bir Sovyet casusluğunu öne sürmek olacağını düşünürdüm. Onlar da aynı şeyi düşünmüş olmalılar...

— Öyleyse neden harekete geçmiyorlar?

— İşi koparmamızı bekliyorlar. Shin Beth için bir hahamın dul karısıyla bir generali suçlamak hiç de kolay değil. Yanıldığımızı kabul edelim. Ya kendilerinden kuşkulandığını farkederlerse ne olacak? Eğer kuşkulananlar Amerikalılarsa önemli değil ama...

— Haklısınız. Beni de düşündüren birçok şey var. Ruth Hanevim neden ülkesine ihanet ediyor?

— Bilmiyorum, dedi SAS. Belki de sevgilisinin cazibesi onu bu yola itmiştir. Belki sebebini bir gün öğrenebiliriz, belki de asla öğrenemeyiz... Şimdi Kudüs'e dönüyorum. Şu mavi cismin ne olduğunu öğrenir öğrenmez bana haber verin.

— Tabii, sözü mü olur hiç.

*

**

Tel-Aviv bir kenten çok banliyöye benziyordu. Birdenbire Malko neye uğradığını şaşırıldı. Yeni bitmiş IBM binasının önünde bir Subaru duruyordu. Araba beyazdı. Kudüs'ün kod numarası altıydı. Arabanın plakasıysa 63201 idi. Bu Ruth Hanevim'inkiydi.

Hemen gizlendi. Bir kez olsun tesadüfen şans ona gülmüştü. Granada'sını diğer arabayı görebilecek bir şekilde caddede park etti.

Cumartesi olmasına karşın trafik o kadar yoğundu ki, az kalsın Avusturyalı Ruth'u göremeyecekti. Kadın IBM'in yan kapısından çıkmıştı. Koşar adımlarla arabasına gitti ve Kudüs yönüne doğru ilerlemeye başladı.

Malko bekledi.

Beş dakika sonra kapıdan bir erkek çıktı. İriyarı cüssesiyle bu Zwi Halpern'den başkası değildi. Adam bir sigara yakıp ağır ağır uzaklaştı. Malko kıs kıs gülüyordu.

Arabasını hareket ettirdi ve Kudüs yolunu tuttu. Derin düşüncelere dalmıştı.

IBM binasını aklından geçirdi. Burası her zaman buluştukları yer miydi, yoksa bugün tesadüfen, mi gelmişlerdi? Ruth ile Zwi belgeleri burada bırakmış olamazlardı. Generalin bunları kışlasına sokacak hali de yoktu. O zaman "bomba" Ruth Hanevim'deydi...

Artık Malko her şeyin hızla gelişeceğine emindi. Aksi takdirde Ruth büyük tehlikeyi göze alarak sınır bölgesine gitmezdi... Yapılacak tek şey onları gözden yitirmemektir.

Malko Shin Beth'in nasıl olup ta Zwi Halpern tarafından atlatıldığını anlamaya

başlamıştı. İsrail tüm sınırları kapatılmış bir ülkeydi. Üstelik, tüm iletişim araçları da sıkı denetim altındaydı.

General Halpern gibi bir kişi bile Shin Beth'e farketirmeden yabancılarla sürekli ilişkide bulunamazdı. Aynı şey Ruth Hanevim için de geçerliydi ve iş burada çatallaşıyordu.

Geriye Ebu Cihad'ın rolünü bulmak kalıyordu. Bu katil israil'e yalnızca Malko'yu öldürmek için gelmiş olamazdı. Üstelik, bu casusluk hareketi tıpkı Ruslar tarafından daha önce de girilenlere benziyordu. Her öğe diğerinden bağımsız çalışıyordu. Asıl ipleri bulunduransa buradan binlerce kilometre uzakta Moskova'nın Derzynski Meydanı'nda olmalıydı.

Zaten SAS'ın asıl düşmanı da oydu.

Avusturyalı oteline dönmekten büyük bir mutluluk duydu. Goriller orada değillerdi. Bir duş aldı.

Artık casus avı başlamıştı ve yapılacak tek şey beklemektir.

*

**

Peter Youngblood heyecandan yerinde duramıyordu. Malko'yu odasına aldı.

— Teknik Şube'den Sherman Woods, dedi Amerikalı. "Mavi cismin" araştırmasını o yaptı. Çok önemli bir şey buldunuz, sizi kutlarım...

Malko CIA sorumlusunu seyre başladı. Kendisine haber verileli bir saat olmuştu.

— Şu mavi nesnenin ne olduğunu anlayabilir mi? diye sordu SAS.

Peter sözlerinin önemini belirtircesine bir süre etrafına bakındı, sonra söze girdi.

— O mavi şey kısa dalgaya ayarlı bir verici.
Malko bu habere çok sevindi.

— Tam olarak ne işe yarar?

— Bir VHF telsiz vericisinin en önemli parçasıdır. Şöyle de diyebiliriz. Bu parça sayesinde daha önce kararlaştırılmış bir frekanstan hiç ayar yapmadan yayın yapılabilir.

Avusturyalı şaşkın şaşkın dinliyordu. Nihayet her şey aydınlanmaya başlamıştı.

XIX. BÖLÜM

Malko teknisyene döndü:

— Bu cismin hangi cihazın parçası olduğunu söyleyebilir misiniz?

— Hayır, efendim. Ama çok karmaşık bir cihaza ait olduğu belli. Cisim 25 megasayıklık bir dalga uzunluğuna ayarlanmış. Bizler buna mikro-dalga deriz. Çekoslovak yapımı.

— Yani yayın yapmak için bu cismi bir yere bırakmak ve başka bir yerden aynı dalga uzunluğunda yayını almak mümkün, öyle mi?

Sherman Woods hafifçe gülümsedi.

— Bu o kadar kolay değil, efendim.

— Peki, en küçük bir verici cihaz ne büyüklüktedir sizce?

— Oh! En fazla bir ayakkabı kutusu kadar olmalı. Ayrıca bir de anten.

— Anlaşıldı. Ama bulduğumuz bu cisim sayesinde öyle büyük vericilere gerek duyulmuyor... Şimdi söyler misiniz, bu cisimle yapılan yayınlar kontrol görevlileri tarafından farkedilmez mi?

— Kolaylıkla farkedilir. Hatta yayın yapılan yer bile saptanır.

Bir sessizlik oldu. Yine çıkmaza girmişlerdi. Bir yayın yapıyor ve her türlü dalga

uzunlukları kontrol altında olmasına rağmen yayın farkedilmiyordu. Bu esrarengiz cismin bir özelliği olmalıydı. Birden, Malko'nun aklına çığınca bir fikir geldi.

— Yatay değil de, dikey dalga kullanılsa, yani yayın doğrudan doğruya gökyüzüne yapılırsa, kontrol görevlileri bunu da farkedebilirler mi?

— İşte, bu biraz zor efendim. Yalnız bu takdirde yayını nereye yapmış olacaksınız?

— Elbette ki uzaydaki bir uyduya! Ülkenin üzerinde duran ya da belli saatlerde aynı yerden geçen bir uyduya.

Peter Youngblood elini masaya indirdi.

— Vay canına! Bu işi böyle yaptıkları kesin!

Malko teknisyene döndü.

— Bana kesin cevap verin. Böyle küçük bir vericiyle bir uyduya yayın yapılabilir mi?

— Mümkündür, efendim. Yalnız teknisyenin çok usta olması gerek.

— Peki, bir uyduya yayın yapacak olan vericinin çok güçlü olması gerekmez mi?

— Gerekmez efendim. Çünkü önünde engel yoktur.

— Teşekkür ederim, dedi Malko.

Sherman Woods odayı terkeder terketmez CIA Şefi Malko'ya döndü.

— Bravo doğrusu. Nereden akıl ettiniz bunu?

— Olayı tersinden ele aldım, dedi Malko. Bu kaçak cismi gördükten ve yatay yayın yapmanın imkânsızlığını anladıktan sonra geriye bir tek yol kalıyordu. Bir casus kalkıp da Merih'e yayın yapacak değil. Uçaklara da yayın yapamaz, çünkü uçak hemen farkedilir.

Geriyeye uydular kalıyor... Yayını alan uydu, bunu aynı anda yeryüzünde başka bir yere naklediyor ve haber deşifre edilerek yarım saat içinde gerekli yere aktarılıyor. Bu olayı kanıtlamamız için bir parça daha gerek bize. Bunu da siz temin edeceksiniz. Langley'e bir teleks çekip İsrail'den aktarılan bilgiler sırasında ülke üzerinde Rus uydularının bulunup bulunmadığını öğreneceksiniz.

- Öğrenirim, dedi Amerikalı.
- Görüşmek üzere.

XX. BÖLÜM

İki saat sonra buluştuklarında, Peter Youngblood on yaş gençleşmiş gibiydi. Elinde tuttuğu teleksi Malko'ya uzatarak:

— Bunu on dakika önce aldım, dedi. Sorularınızın tümüne olumlu cevap geldi.

Malko teknik açıklamaları atlayarak teleksi okudu. "Lübnan" operasyonunun başlamasına yakın günlerde İsrail üzerinde bir Rus gözlem uydusu bulunduğu bildiriliyordu. Uydu ülke üzerinde bir hafta kalmıştı. Bilgilerin nasıl sızdırıldığı ortaya çıkmıştı.

Malko kâğıdı cebine attı. Şimdi ikinci cepheyi açması gerekiyordu.

— Ne yapmaya niyetlisiniz? dedi Peter. Sakın tehlikeli girişimlerde bulunmayın. Bu gibi durumlarda Langley'in olurunun almamız gerek.

Malko gülümsedi.

— Kimi zaman inisiyatifle hareket etmek zorundayız dedi. Eğer Shin Beth'in önüne bir kemik atmazsak başımıza iş açılır. Bu akşam Bay Cohen'i yemeğe davet edeceğim.

*

**

Philadelphia adlı restoran son derece

sıkıcıydı. Malko ile David Cohen salonun dip tarafında bir masaya oturmuşlardı. Biraz ilerde Chris ile Milton onları gözlüyordu.

— Beni niye çağırdınız? diye sordu Cohen.

— Gösterdiğiniz anlayışa teşekkür etmek için, karşılığını verdi SAS. Belki de sizinle bir anlaşma yapabiliriz. Size bir soru sormak istiyorum: İsrail'de ne maksatla bulunduğunuz biliyor musunuz?

— Sanırım.

— Bunu tahmin ediyordum. Peki, kimden kuşkulandığınızı da biliyor musunuz?

— Evet. Ruth Hanevim'den.

Adam ya yalan söylüyordu, ya da Shin Beth kördü.

— Güney Lübnan'a karşı giriştiğiniz operasyonun neden başarısızlığa uğradığını biliyor musunuz?

David Cohen şaşırdı.

— Ne demek istiyorsunuz? Bunun şimdi ne ilgisi var?

— Önce sorumu cevaplayın. İlgisinden sonra söz edeceğim.

— Filistinliler saldırı planımızı sezdiler ve tam zamanında geri çekildiler. Biz de planımızı değiştirmek zorunda kaldık. Bunu niçin sordunuz?

— Sebebi şu: Aranızdan biri Filistinlilere haber uçurdu.

David Cohen'in gözleri yuvalarından fırlayacakmış gibi oldu.

— İmkânsız bu! Böyle olmasının da iki nedeni var: Birincisi, birliklerin harekât alanını bilen bir avuç general vardı. İkincisi de kararı kabine almıştı... Kabinede bir hain bile olsa, haberi vermeye zamanı olmazdı. Beyrut'

u ya da Larnaka'yı telefonla arayacak değildi ya!

Malko adama acıyarak bakıyordu. Mesele- nin en önemli noktası da buydu: İsraililerde komutanlara ve onların yeteneklerine karşı körü körüne bir inanç vardı.

— Saldırı kararı kaçta alındı? diye sordu Malko.

— Akşamın altısına doğru. Birlikler de tam gece yarısı harekete geçti.

— Harika! dedi Malko. Tam o saatlerde İsrail'in üstünde bir Sovyet uydusu bulunuyordu. Ülkenizin üstünden geçerken yerden bir mesaj aldı. Bu mesajda saldırıyla ilgili tüm bilgiler bulunuyordu. Mesaj birkaç saniye içinde uydudan Rusya'ya KGB'nin 9. Büro'suna aktarıldı... Oradan da klasik yollarla Kıbrıs'ın Rum kesimine ve aktarmalı olarak Filistin karargâhına geldi. Filistinliler siz karara yardıktan iki saat sonra saldırıdan haberdardı...

Malko sustu. David Cohen'in yüz hatları gerilmiş, adam iyice çökmüştü. Başını yavaşça kaldırarak:

— Bu anlattıklarınızın doğru olduğuna emin misiniz? diye sordu.

— Yüzde yüz olmasa da hepsi doğru. Bazı teknik araştırmalar yapmalıyım.

— Kim bu hain?

Malko gülümsedi.

— Sizin kuşkulandığınız biri yok mu? Elimde ona karşı henüz yeterince delil yok. Ama hangi yolla bilgi aktardığını buldum. Yakında onu köşeye kıştıracağım. Beni öldürmeye kalkmalarının nedeni de buydu işte.

İsraili her şeyi anlamaya başlamıştı.

— Ama imkânsız bu! Bunu niye yapsın?

— Bu sorunun cevabını ben de bulamadım henüz. İnsanların neyi niçin yaptıklarını anlamak çok zordur.

— Başından beri ondan mı kuşkulanıyordunuz?

— Evet, dedi Malko.

Yeniden bir sessizlik oldu. Lokantada onlardan başka kimse kalmamıştı.

— Bütün bunları bana niye anlatıyorsunuz?

— Yardımınıza ihtiyacım var. Her şeyin son anda bozulmasını istemiyorum.

— Ne demek istiyorsunuz?

— En azından Zwi Halpern ile Ruth Hanevim'e durumu yalanlama fırsatı vermemeliyiz.

— Ruth Hanevim'i yarın sabah tutuklayacağız, dedi David.

Malko birden paniğe kapıldı. Bu durumda planı mahvolurdu.

— Bunu biraz geciktirsek, diyecek oldu Malko.

— Buna neden görmüyorum, karşılığını verdi, David.

XXI. BÖLÜM

— Nedenini açıklayayım, dedi Malko. Eğer Ruth'u yarın sabah tutuklatırsanız, bu hikâyenin sonunu hiçbir zaman göremeyiz. Kadını konuşturamazsınız, böyle olunca da Zwi Halpern'i suçlamak hayal olur.

— General Halpern'in suçlu olduğuna inanmıyorum, dedi David. Hakkında tezgâhlanan komploya siz de kandınız.

— Bu noktaya geldikten sonra Ruth'u birkaç saat daha serbest bırakabilirsiniz. Bu şekilde konuşmamı gerektiren nedenler var. Eğer kadını tutuklarsanız, yürüttüğüm soruşturma boşa çıkar. Langley bu konuda çok hassastır. Bir haini korumaya çalıştığınızı bütün dünyaya yayar...

David Cohen sıkıntı içindeydi. Malko sanki bir duvarla konuşuyordu. Birden, aklına bir soru geldi.

— General Halpern Ruth Hanevim'den kuşkulandığını biliyor mu?

— Hayır, dedi David. Soruşturma Shin Beth tarafından yürütüldü. Askeri haberalmanın bundan haberi yok.

— Yalan söylüyorsunuz, dedi Malko sakın bir biçimde. Generalin bundan haberi yok,

çünkü ona itimat etmiyorsunuz. Sizden bir kez daha rica ediyorum: Bu tutuklamayı erteleyin.

— Peki, karşılığında ne vereceksiniz?

Tamam, İsraili yemi yutmuştu. Malko sevincini gizlemeye çalıştı.

— Olay sona erdiğinde başarı tamamen sizin olacak. Bizlerden söz edildiğini duymayacaksınız.

İsraili hemen cevap vermedi. Malko adamı en hassas yerinden vurmuştu. Ama hâlâ tereddüt ediyordu. Herkesin sonsuz itimadını kazanmış birini hainlikle suçlamak kolay değildi. Özellikle de İsrail'de.

— CIA'nın bu anlaşmaya uyacağını kim garanti edecek?

— Ben, dedi Malko. Harekâtın son aşamasında CIA şefinden imzalı belge alacağım. Kabul etmezse, sizin emrinizde sonuca gideceğim.

— Size şu an cevap veremem. Buna yetkim yok.

— Peki, ne zaman verebilirsiniz?

— Yarın sabah. Hoşça kalın.

Adam uzaklaştıktan sonra Chris Malko'nun yanına geldi.

— İşler yolunda mı?

— Yapacak tek iş, dua etmek, dedi Malko. Eh! Bu topraklarda da yeterince Tanrı var zaten.

*

**

Telefonun çalmasıyla Malko'nun ahizeye atlaması bir oldu.

— Bay Linge?

David Cohen'in sesiydi bu.

— Benim, dedi Malko heyecanını bastır-

maya çalışarak.

— Size sözünü ettiğim tutuklamayı ertelemeye karar verdik. Siz de söz verdiğiniz şeyi gerçekleştirin. Sizi öğleye Kulski'de bekliyorum.

— Güzel, dedi Malko. Yalnız sizden bir bilgi rica edeceğim. Sözünü ettiğimiz hanım çalıştığı okuldan pek yakında bir izin isteyecek. Bunun tarihini öğrenmeliyim.

Telefon kapandı.

*

**

Malko Kulski'ye girdiğinde, David Cohen kahvenin bir köşesinde tek başına oturuyordu. Malko bu arada Peter'ı görmüş ve ondan bu işe karışmadıklarını belirten imzalı bir kâğıt almıştı. Amerikalı önce direnmiş, ama sonunda kabullenmek zorunda kalmıştı.

Malko masaya oturur oturmaz cebinden kâğıdı çıkarıp İsrailiye uzattı. David kâğıdı alıp dikkatle okudu, sonra katlayıp cebine koydu.

— Kadın okuldan hiçbir şey istememiş, dedi Malko'ya.

SAS'ın bütün neşesi kaçtı. Bir yerde atlamıştı, ama nerede? David Cohen düşünce-sini yarıda kesti.

— Size hafta sonuna kadar mühlet veriyoruz, dedi. O ana kadar bir şey yapamazsanız, Ruth'u tutuklayacağız.

— Mühlet kaçta bitiyor?

— Gece birde.

— Teşekkür ederim, dedi Malko. Umarım yanılmamışımdır.

*

**

Saat ikiyi çeyrek geçiyordu. Malko kırk beş dakikadır IBM binasının terasındaydı. David, Ruth'unsaat birde Kudüs'ten ayrıldığını haber vermişti. Eğer hislerinde yanılmıyorsa kadının saat ikide burada olması gerekiyordu.

Aradan on dakika daha geçti. Tam o sırada terastan parka beyaz bir arabanın girdiğini farketti. Ruth gelmişti. Malko yanında silah bulunmadığını hatırladı. Shin Beth'e de buraya geleceğini haber vermemişti. Ruth'un elinde çantasından başka bir şey yoktu.

Malko koşarak terası geçti ve yirmiikinci katın asansörü önünde durdu. Kabin giriş katındaydı. Birden, ışıklı göstergedan kabinin hareket ettiğini anladı. Biraz sonra kabin ond kuzuncu katta durdu. Ruth Hanevim'in tek başına ondokuzuncu katta ne işi vardı? Bina herhangi bir şey gizlemek için ideal bir yerdi.www.cizgiliforum.com

Malko yangın merdiveninden ondokuzuncu kata indi ve bekledi. Etraf sessizdi. Dikkatle koridora çıktı. Halının üzerinden ilerleyerek ses çıkarmamaya özen gösterdi.

Birden, duyduğu bir sesle olduğu yerde kaldı. On metre ilerdeki kapının ardından bir gürültü geliyordu. Kapıya yaklaştığında seslere inilteler de karıştı. Kapı yarı aralıktı. İçeri bir göz attığında karşılaştığı manzarayla şaşkına döndü.

Geniş omuzlu, başının tepesi dazlak bir adam yere yüzükoyun yatmış, kalçalarını oynatıyordu. Altında ise, Ruth vardı. Adamın her hareketinde kadın kamçılanmış at gibi haykırıyordu. Birden gözlerini araladı ve birinin kendilerini gözlediğini farketti. Malko hemen döndü ve kaçmaya başladı. Koridorun

köşesini dönerken arkasında bir ses duydu.

Zwi Halpern peşine düşmüştü ve bir Genelkurmay Başkanı'nın da silahsız olduğu düşünülemezdi.

Malko yangın merdivenine daldı. Onsekizinci katın sahanlığına geldiğinde adamı arkasında farkettiler. Ne pahasına olursa olsun, tanınmaması gerekiyordu.

*

**

Giriş katının holüne girdiğinde soluk soluğaydı. Katın çıkışı kapalıydı. Holü çevreleyen geniş camlı vitrinler hapisane parmaklıklarından farksızdı. Birden Zwi Halpern'in ayak seslerini duydu. Başını çevirdi, duvardaki yangın söndürme cihazını gördü. Cihazı alıp döndüğünde, Zwi birkaç metre ötesindeydi. Düğmeye bastı. Beyaz köpük generalin suratına fışkırdı. Adam gözlerini tutarak acıyla bağırıyordu.

Malko köpüğün etkisinin ne kadar süreceğini bilmiyordu. Birkaç saniye sonra köpük bitti. Malko cihazı kaldırarak var gücüyle cam vitrinlerden birine fırlattı. Cam büyük bir gürültüyle kırıldı. Açılan delikten dışarı fırlayan SAS, süratle parka koştu. Gizlice ve sessizce arabasına girdi, beklemeye başladı.

Kendisini tanımadıklarından emindi. Zwi peşinden gelmemişti. SAS adamın önemli bir işe gireceğini seziyordu. Meraklı bir röntgençiye yakalandı diye bu işten vazgeçecek değildi.

Biraz sonra Ruth IBM binasından çıktı ve hızlı adımlarla arabasına doğru ilerledi. Kapıyı açıp girdi ve hemen hareket etti. Ardından Malko da hareket etti. Peşpeşe Kudüs yoluna

çıktılar.

Malko kadını kuşkulandırmamak için arada mesafe bıraktı. Çok heyecanlıydı. Teorisini doğrulaması için önünde dört gün vardı.

XXII. BÖLÜM

Ruth Hanevim, Doktor Zemora Caddesi'ni katetti, polis karakolunun önünden geçerek az ilerdeki Rus Ortodoks kilisesine daldı. İçeri girmesinden sonra bir kadın hizmetkâr parmaklıklı kapıyı arkasından kapadı. Saat üçtü. Kilise halka ancak saat dörtte açılıyordu. Ruth arabasını Bekir Halim Hastanesi'nin önünde bırakmış ve oradan buraya kadar yürümüştü. Takip edilmediğinden emindi.

Ruth dua salonunu geçti ve dip tarafta diz çöküp dua eden birinin yanına diz çöktü. Adam belli belirsiz dudaklarını oynatarak:

— Sizi dinliyorum, dedi.

Ruth konuşmaya başladı. Kendisinden iletilmesi istenen mesajı kelimesi kelimesine geçti. Sözü bitirdiğinde:

— Şimdi gidebilirsiniz, dedi adam.

Ruth adamın adım bile bilmiyordu. Randevu telefonla verilmişti. Ruth kiliseden çıktıktan sonra, geldiği yoldan yaya geri döndü, içinden bütün yaptıklarının Tanrı adına olduğunu söylüyordu.

**

Telefonun altıncı çalışında Malko ahizeyi

kaldırdı.

—Yeni haberler var, dedi CIA şefi. Ayrıca, benden istediklerinizi de buldum.

Sesi heyecanlıydı.

Malko soluğunu tuttu.

— Haber nedir?

— Sovyetler yeni bir gözlem uydusu fırlatmışlar. Uydunun diğerlerinden farklı bir yörüngesi var. Her iki saatte bir İsrail'in üzerinden geçiyor.

Malko başından aşağı kaynar suların döküldüğünü hissetti.

*

**

Biraz sonra CIA şefinin evinde buluşmuşlardı. Peter'ın üstünde bir tişört ile şort vardı.

Birlikte terasa çıktılar. Amerikalı kadehlere buzlu içki doldurdu.

— Başarımıza!

Peter masanın üzerindeki zarftan birçok fotoğraf çıkarıp Malko'nun önüne itti ve gülümseyerek:

— Ruth'u izlediğiniz iyi oldu, dedi. Kiliseden çıktıktan sonra kapının önünden ayrılmadığınız da iyi olmuş. Bakın bakalım, peşinden çıkan adam bunların arasında var mı?

Malko fotoğrafları inceledi, sonra birini ayırarak:

— Galiba buydu, dedi.

— Vay canına! Bu Vadislav Harkov. Görünüşte Ortodoks kilisesinin muhasebecisi. Ama KGB ajanı olduğunu biliyoruz.

— KGB ajanının orada ne işi var?

— Bu yeni aldığımız bir haberle uyuyor, dedi Peter. Kıbrıs'taki ajanımız dün Rusların

kendi aralarında bir toplantı yaptığını haber verdi. Boris Sakharov ile Halil Hekal adlı bir Kudüslünün görüştüğü de verdiği haberler arasında. Halil denen adam, Beyrut ile Kıbrıs arasında bağlantı kurar. Adam Beyrut'a gideceği yerde Amman'a hareket etmiş...

— Peki, ne gibi bir önlem aldınız?

— Amman'daki ajanımızla görüştüm...

— O adamı takip etsinler. Adamın oradan İsrail'e geçtiğini duyarsam şaşarım. Bana kalırsa, Amman'dan İsrail'e gelecek birine bir şey verecek. Bu gelen adamın kim olduğunu öğrenmek gerek. Bir Filistinli olması mümkündür.

Malko ayağa kalktı.

— Ben gidiyorum. Bu durumu İsraili dostlarımıza iletmeliyiz.

Arabasına bindiğinde başını gökyüzüne kaldırdı. Üç yüz kilometre yukarlarda bir yerde bir Sovyet uydusu, dolaşıyordu. Sessiz ve görünmez bir biçimde.

*

**

David Cohen'in gözleri iri iri açıldı.

— Bu bilginin doğruluğundan emin misiniz?

— Doğru, dedi Malko. Yardıma ihtiyacım olacak. Ajanlarınız önerilerimi harfiyen yerine getirmeliler. Aksi halde, bir çuval inciri berbat ederiz.

Bir an, İsrailinin sigarasını yutacağını sandı. Adam alaylı bir tavırla:

— "Öneriler"iniz nedir? diye sordu.

— Beklediğimiz adamın sınır kapısından geçtiğini bana bildirmeleri, dedi Malko. Ayrıca, bu adamın İsrail'e girişi kesinlikle

yasaklanmamalı.

— Ne getiriyor bu adam?

— Henüz bunu bilmiyorum, ama giriştikle-
ri operasyon için çok gerekli bir şey olmalı.

Adını öğrenir öğrenmez bana bildirmelisiniz.

— Tamam, dedi İsraili. Bu kolay.

XXIII. BÖLÜM

Telefonu Chris açtı ve ahizeyi Malko'ya uzattı.

— Bay Youngblood arıyor.

— Sizi dinliyorum, dedi Malko.

Amerikalının sesi heyecandan titriyordu.

— Beklediğimiz adamın adı Hüseyin El Kitab. Amman'da oturan bir öğrenci. İbrani asıllı bir aileden geliyor. Yarın sabah sınır kapısından girecek. Halil ile dün akşam yemeğinde beraberlermiş.

— Bravo! dedi Malko. Gerisini ben hallederim.

Güneş tam tepedeydi ve korkunç bir sıcak vardı. Yerden yükselen sıcak hava ufuktaki tepelere titrek bir buzlu cam görüntüsü veriyordu. Malko sağ taraftaki yola baktı. İlerde, iki nöbetçinin beklediği bir barikat vardı.

Buldukları yer sınır kapısından dört kilometre içerdeydi. Malko yoldan görünmek için arabayı bir tepenin arkasına park etmişti. Dizlerinin üstünde Shin Beth'in tedarik ettiği bir fotoğraf vardı: Hüseyin El Kitab'ın resmi. Adam Amman'dan otobüsle geliyordu. Otobüsün bir saattir sınır kapısında

olduğu haber verilmişti. İsraili askerler Arapları inceden inceye aramayı alışkanlık haline getirmişlerdi.

Bu sırada, ilerdeki askerlerden biri koşarak geldi ve:

— Otobüs hareket etmiş, dedi. Beklenen kişinin üzerinde sarı gömlek ve siyah bir ceket var.

Malko arabayı biraz daha geriye aldı. Beş dakika sonra ufukta mavi bir leke belirdi. Otobüs geliyordu. Araç yaklaştı ve kontrol noktasını durmadan geçti.

Malko hemen hareket etti. Chris ile Milton tek kelime etmiyorlardı. Deniz seviyesinin altında bir bölgede olduklarına akıl erdirememişlerdi.

Malko otobüsün arkasından gara girdi ve bir köşeye park ederek beklemeye başladı. Yolcular araçtan inmeye başlamışlardı. Birden, gözüne sarı gömleklili genç çarptı. Sarkık bıyıklı, kavisli burunlu biriydi. Hızlı adımlarla başka bir otobüse doğru ilerledi. Otobüsün yanında gideceği yer iri harflerle yazılmıştı: HEBRON. İsrail'in beş bin yıllık dört kutsal kentinden biriydi bu. İbrahim ve Yusuf peygamberlerin mezarları buradaydı.

Adam otobüse yerleştikten yirmi dakika sonra araç hareket etti. Malko mesafenin biraz açılmasını bekledikten sonra kontağı açıp motoru çalıştırdı ve yola koyuldu.

*

**

Malko Granada'dan çıkarak yolcularını şehir meydanına boşaltan otobüsü seyretti. Hüseyin araçtan indi ve kararlı adımlarla meydanın kenarında bulunan camiye doğru

ilerledi. Malko hemen peşine düştü. Adam bir süre caminin önünde bekledi. Ezan okunmaya başlamıştı. Döndü, ayakkabılarını çıkararak camiye girdi, cemaatin en arka sırasında namaza başladı.

Malko cami avlusundaki abdest alma bölümünü çevreleyen sütunların arkasından caminin içini gözlüyordu. Birden, Hüseyin'in yanına biri yaklaştı ve namaza başladı.

İki adam tek kelime etmemişlerdi. Malko en ufak bir ayrıntıyı kaçırmamak için dikkatle onları izliyordu. Birden kalbi deli gibi çarpmaya başladı. İki adamın eli bir an birbirine değdi. Malko bu arada Hüseyin'in yanındaki adama bir kâğıt aktardığını farketti.

Kâğıdı alan adam döndü ve çıkışa yürüdü. Bu, Filistinlilerin bir numaralı katili Ebu Cihad idi. Malko tanınmamak için sütunun arkasına sindi. Artık Hüseyin ile ilgili değildi. Onun görevi bitmişti. Malko uzaklaşmak üzereyken yanına bir asker yaklaştı ve yanındaki telsizi uzattı.

— Sizi arıyorlar.

Malko, David Cohen'in sesini tanımakta gecikmedi.

— Onu tesbit ettik, dedi İsraili.

— Ben de. Onu izleyin, ama konuştuğumuz gibi hiçbir şeye karışmayın.

— Peki, dedi David.

— Güzel. Ben Kudüs'e dönüyorum.

Tuzak kapanıyordu.

*

**

Chris ve Milton viskilerini içerek ellerindeki bulmacayı çözmeye uğraşırken, Malko da Times Magazine'i okumaya çalışıyordu. Ebu

Cihad'ın takibini israililere bırakmış, bunun sonucunu bekliyordu.

Nihayet telefon çaldı. Malko hemen açtı. David Cohen idi.

— Ebu Cihad'ı kaybettik, dedi. Kudüs'te elimizden kaçtı.

— Tanrı kahretsin! dedi Malko.

Kısa bir sessizlik oldu, sonra David'in sesi duyuldu yine:

— Ruth konusunda bir haberim var. Okul müdürüne başvurarak yarın öğleden sonra gelebileceğini bildirmiş.

Malko içinin sevinçle dolduğunu hissetti. Nihayet beklediği olmuştu. Hesapları doğru çıkan bir bilimadamının mutluluğunu yaşıyordu.

— Öyleyse, hemen sizi görmem gerekiyor, dedi israiliye. Bir de muhabere teknisyenine ihtiyacım var.

— iki saat sonra orada olurum, dedi David. Malko telefonu kapadı.

Genel saldırıya birkaç saat kalmıştı.

XXIV. BÖLÜM

Ruth Hanevim özenle peruğunu taktı, bir şey unutup unutmadığını kontrol etmek için çantasına baktı. En üstte küçük tabancası vardı.

Sevgilisini her ziyaretinde olduğu gibi, şimdi de çok heyecanlıydı. Onu daha şimdiden içinde hissediyordu.

Fakat bugün daha başka duyguların da etkisi altındaydı. Kâbus sona eriyordu. Bu kâbusa sevdiği adam ile dini inançları yüzünden katlanmıştı. Ama hep korkmuştu. Çevresinde çok tuhaf şeyler dönmüştü. Çoğu zaman böyle hareket etmekle doğru mu yaptığına karar veremiyordu.

Sevgilisi kendisiyle Eilath'da nefis bir hafta sonu geçireceklerini haber vermişti. İki gün boyunca çadırda yatacaklar, hep birlikte olacaklardı.

Arabasının direksiyonuna geçip hareket etti. Gömleğinin bir düğmesini açarak siyah sutyeninin görünmesini sağladı. Yolda, Kudüs ile Tel-Aviv arasında askeri kontrole rastlayabilirdi.

Neden sonra arkasında bir araba farketti. İçinde gözlüklü biri vardı, ama kim olduğu

seçilmiyordu. Kalbi çarpmaya başladı, sonra sakinleşti. Zwi peşine bir koruyucu takmış olmalıydı.

Virajlar bitmiş, düz yola çıkmıştı. Bir süre sonra, arkadaki arabanın yaklaştığını farketti. Araba yanından hızla geçti ve ilerde yolu kapatarak durdu. Ruth heyecanla frene bastı. Araba kaydı ve öndekinin birkaç metre gerisinde durdu.

Ruth öndeki arabadan çıkan gözlüklü adamı önce tanıyamadı. Sonra, bunun Amerikalı casus olduğunu farketti. Bu adamı sevgilisiyle geçireceği nefis hafta sonunu rezil edecekti. Aceleyle çantasındaki tabancayı almaya çalıştı. Kabzayı yakalayıp silahı çıkarttığı anda, Malko bir metre mesafedeydi. Elini uzattı ve namluyu yakalayarak silahı kadının parmaklarından aldı. Ruth Şaşkınlıkla:

— Siz ha! diyebildi.

Bu sırada öndeki arabadan iki kişi daha çıkmıştı. Chris ile Milton ağır adımlarla yaklaştılar.

— Sakinlesin, dedi Malko.

— Bırakın beni, diye yalvardı Ruth. Ne isterseniz yaparım.

Malko'nun hareketsiz durduğunu görünce bu kez bağırdı:

— Sersem! Beni rahat bırak.

Malko arabanın kapısını açtı.

— Çantada ne var?

Kadın çantayı almasını engellemek istediysede başaramadı.

Malko çantayı açtı. Sigara paketi büyüklüğünde bir kutu çıkardı. İçinde şeker vardı. Çantayı karıştırmaya devam etti. Dip tarafta

puvra kutusu byklgnde yuvarlak parlak bir metal buldu: Parabolik bir anten. Anten kkk kara bir kutuya bağlıydı. Malko sevinçten bağırmak istedi. Ruth Hanevim Şaşkın Şaşkın onu seyrediyordu.

— Bu vericiyi Zwi Halpern'e gtryordunuz, değil mi?

Ruth yıkılmıŐ gibiydi. Olumlu anlamda başını salladı.

— Size bir kâğıt teslim edildi. Onu bana verin.

Kadın cevap vermedi. Malko elini uzattı. Ruth el çantasından bir kağıt çıkarıp uzattı. Kâğıtta rakamların yer aldđđı stnlar vardı: Saatler, günler ve koordinatlar. Malko'nun tahmin ettiđđi gibiydi. Uyduya gönderilecek mesajların tarih, gün ve yerleri.

— Niçin yaptınız bunları? dedi Malko. Uzun yıllar hapis yatabilirsiniz.

— Umurumda bile değil. Ben barıŐ uğruna çalıŐıyorum. Zwi kendisine yardım ettiğim takdirde Tiflis'teki Hassidileri buraya getirtebileceğim söyledi. Kavmimin buna hakkı vardı. Zaten bizim sayemizde Rusya'dan bunların yirmi kadarı buraya geldi.

Hep aynı hikâye.

Zamanları daralıyordu. Zwi'nin kuŐkulanmaması için önlem almaları gerekiyordu.

— Ruth, dedi Malko. Her Şeyi biliyoruz. Siz konuŐmasanız da Shin Beth Zwi Halpern'i tutuklayacak. Ama sizin durumunuz başka. Bize yardım ederseniz, söz veriyorum kılınıza bile dokunulmayacak...

Kadın bir süre düşündü, sonra:

— Ne yapmam gerekiyor?

— Ne yapacaktınız?

— Zwi ile buluşacaktım. Cihazı kullanacak, sonra imha etmem için bana geri verecekti.

Malko şaşırıldı.

— İmha etmeniz için size mi verecekti?

— Evet. Artık bu işler bitti. Zwi son kez olarak bilgi aktaracak. Sulh için, İsrail'in iyiliği için. Böylece Rusya'daki kavmim de buraya gelecek.

Kadın söylediklerine yürekten inanmıştı.

— Pekâlâ, dedi Malko. Şimdi Zwi'yi bulup hiçbir şey olmamış gibi davranabilir misiniz?

Kadın gözlerini iri iri açtı.

— Neler olacak?

— Hiçbir şey. Yani şimdilik. İşim bittiğinde siz Kudüs'e gideceksiniz, Zwi de kaderinin çizdiği yola. İsraililerin bir skandal çıkaracaklarını sanmıyorum. Ondan sadece istifa etmesini isteyeceklerdir.

— Doğru mu bu!

— Evet.

— Kabul ediyorum.

— Güzel. En doğrusunu yapıyorsunuz. Sizi bir saat sonra Sheraton'da bekliyorum. Olan bitenleri anlatırsınız.

— Tamam.

Ruth arabayı çevirdi, hareket etmek üzereyken:

— Yolda arabanın bozulduğunu söylersiniz, dedi Malko kadına.

Araba uzaklaştıktan sonra, Malko'nun arabasından biri daha çıktı: David Cohen.

*

**

— Onunla aynı sınıfta okuduk, dedi David. İnanılmaz şey. Korkunç.

İsrailinin gözlerinde yaşlar belirmişti. Diğerleri susuyordu. Shin Beth'e bağlı bir binada bulunuyorlardı.

— Haberleşme cetvelindeki rakamları değiştirdiğimizi farketmez mi? dedi Malko.

— Sanmam. Uyduda bir bozukluk olduğunu düşünecektir. Niye yaptı bunu? Bunu mutlaka öğreneceğim.

— Belki de hiç öğrenemeyeceksiniz. Sovyet ajanlarının çoğu bir ideal uğruna çalışırlar. Zwi de onlardan olmalı. Kendini hiçbir zaman hain olarak görmeyecektir.

— Bunu öğreneceğim, dedi David kesin bir tonda.

— Ne yapacaksınız?

— Herziya'nın banliyösünde toplantı yaptığımız bir villa var. Oraya gitmesini sağlayacağım. Bu hikâyenin ne demek olduğunu açıklayana kadar da oradan çıkmayacak. Ruth ile nerede buluşacaksınız?

— Sheraton'da.

— Onu alıp gelin. Zwi ile yüzleştireceğim.

— Ama ben o kadına kendisini bu işin dışında tutacağımıza söz verdim.

— Biliyorum, ama şimdi İsrail'in güvenliği söz konusu. Duygusallığa yer yok.

Malko'nun yüz ifadesini görünce ekledi:

— Eğer istemiyorsanız, ben gider getiririm. Ona bir şey yapmayacağız. Sadece bilgi alacağız. İşte, bulunacağımız yerin adresi. Buluşmak üzere.

XXV. BÖLÜM

— Evet! Evet! Evet!

Ruth'un soluğu kesilmiş gibiydi. Zwi ile delice sevişiyorlar, yumuşak halının üzerinde dönüp duruyorlardı.

Genç kadının içinde tuhaf bir duygu vardı. Sanki son kez sevişir gibiydi.

Biraz sonra Zwi kolundaki kronometreye baktı.

— Vakit geldi. İşe koyulalım.

Odanın bir köşesinde duran vericiye doğru ilerledi. Uydunun geçiş saatlerini ve koordinatlarını gösteren kâğıt vericinin yanında duruyordu.

Zwi saatini kontrol etti: Üçü dört geçiyordu.

— Saat üçü beş geçe ilişki kurmalıyız, dedi.

Aceleyle anteni ayarladı, manyetofonun tuşuna basarak 260 megasaykılı buldu. Anten yavaşça döndü.

Hiçbir işaret alamadılar.

Cihazın normal olarak "K" sinyali vermesi gerekirdi. Yani, mors işaretiyle bir uzun, bir kısa, bir uzun sinyal.

— Tanrının cezası cevap vermiyor. Yarın beş buçukta yeniden deneriz. Bunları topla

götür. Benim bir toplantım var. Yarına görüşmek üzere.

Genç kadın Zwi'nin çıkışını izledi. Gözleri yaşlarla dolmuştu.

*

**

Ruth Sheraton'un kapısını itip bara ilerledi. Malko bir masaya oturmuş, onu bekliyordu.

— Her şey yolunda gitti mi? dedi Malko.

— Evet. Ama yayın yapamadı.

— Ruth, dedi Malko, sana kötü bir haberim var.

— Nedir o?

— Seni götürmek zorundayım. Shin Beth seni sorgulamak istiyor.

— Ama bana söz vermiştiniz...

— Biliyorum, ama onlar...

— Başka türlü olamazdı zaten, dedi kadın.

Arabaya atlayıp deniz boyunca ilerlediler, Hilton'un önünden geçip Hayfa yoluna çıktılar. Kentin bu kısmı California'yı andırıyordu. Bir süre sonra, yol kenarında bir tabela görüldü: Herziya'ya hoş geldiniz!

İki dakika sonra ağaçlıkların arasında bir villa belirdi. Ruth oturduğu yerde sıçradı.

— Aman Tanrımı! Zwi orada!

Malko dikiz aynasına baktı. Gorillerin bulunduğu araba arkadaydı. Zwi villadan çıkıp arabaya yöneldi. Bahçede beş, altı araba daha vardı.

Birden, arabalardan birinden bir adam çıktı ve generale yaklaştı. Malko peşpeşe patlayan silah sesleri duydu.

Zwi sendeleyerek geriledi. Alnının tam ortasında kırmızı bir leke belirmişti.

Silah sesleri üzerine nereden çıktığı belli

olmayan Uzi'li bir yığın asker belirtti ve silahlı adamın çevresini sardı. Malko dikkatle baktı ve arabadan fırladı.

Silahlı adam, Ebu Cihad'dan başkası değildi.

Askerler aynı anda tetiğe bastılar. Ebu Cihad balyoz yemiş gibi sendeleyerek yere yığıldı. Toprağa değmeden öldüğü belliydi.

*

**

Başbakan Menahem Begin, açıkavada kurulmuş kürsüye doğru ağır ağır ilerledi. Bayrağa sarılı tabutun başında iki asker nöbet tutuyordu. Begin gözlüklerini takarak konuşmasına başladı.

Karşı tarafta bir yığın sivil ve subay vardı. Malko David Cohen'in yanında oturuyordu. Cohen'in ağlamamak için kendini zor tuttuğu belliydi.

— Zwi'nin konuşmasını aldığınız bantta ne var? dedi Malko.

— Size söyleyemeyeceğim birçok sır, dedi David.

Malko çevresine bakındı. Her yan subay doluydu. Genelkurmay başkanlarına son görevlerini yapmaya gelmişlerdi. Generalin uğradığı suikast, son yılların en korkuncuydu.

Begin sözlerini bitirdikten sonra mikrofona eğildi ve:

— Tanrı günahlarını bağışlasın! dedi.

“... Malko kaldırırında kendisine doğru yaklaşan üç kişi gördü. Geçişi engellemek için aralarında birer metre mesafe bırakmışlardı ve başlarında kukuletalar vardı.

Ortadaki adamın elinde büyük kalibreli bir silah belirdi. Namluyu kaldırdı ve SAS’ın başını hedefledi. Malko içgüdüsel olarak kendini ön koltuğa attığında, ilk kurşun arka camı paramparça etti...”

İsrail Kabinesi ve genelkurmayında alınan kararların anında Ruslara, onlardan da Filistinlilere sızması Batı dünyasını telaşa düşürür. İsraililerin gözünde yeniden değer kazanmak isteyen ABD, CIA aracılığıyla olaya el atar ve “Köstebek”in yakalanma görevi SAS’a verilir...

**K.D.V Dahil
300
LİRA**

